

ČÁST C ÚDAJE O STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ V DOTČENÉM ÚZEMÍ

V této kapitole jsou uvedeny údaje o stavu životního prostředí v dotčeném území. Jeho rozsah odpovídá charakteru popisovaného aspektu a rozsahu očekávaných vlivů. Vlivy generované dopravou (vlivy na obyvatelstvo, hlukovou a rozptylovou situaci) jsou v rámci předložené dokumentace posouzeny v rozsahu území, kde jsou očekávány významné změny (viz přílohy B.1 až B.5). Přírodní složky jsou popsány v koridoru kolem posuzovaného záměru v měřítku odpovídajícímu hodnocenému aspektu, do cca 0,5 km až 1,0 km od komunikace. Pro lepší orientaci čtenáře je v obrázcích v textu kapitoly C zanesena osa záměru a vyznačení sledované oblasti cca 1 km od osy hlavní komunikace, včetně zahrnutí území přivaděčů. Jednotlivé prvky životního prostředí jsou sumarizovány v Tab. 52, přehledně jsou zakresleny v analytických mapách v příloze A.II. Jsou popisovány zejména ty prvky, které jsou předmětem dalšího posuzování, tedy prvky potenciálně dotčené záměrem. Tam, kde je to z hlediska hodnocení vlivů relevantní a zároveň slouží pro vytvoření uceleného obrazu a zasazení do širšího kontextu, jsou zmíněny či zakresleny i prvky vzdálenější.

C.1. PŘEHLED NEJVÝZNAMNĚJŠÍCH ENVIRONMETÁLNÍCH CHARAKTERISTIK DOTČENÉHO ÚZEMÍ

Charakter širšího území

Zájmové území je situováno do příměstské krajiny na severozápadním a severním okraji hl. m. Prahy, s rozličným charakterem ploch na levém a pravém břehu Vltavy.

Pro levobřežní část mezi Ruzyní od D7 a Vltavou je charakteristické střídání okrajových částí Prahy s otevřenými lány polí, které jsou včleněny mezi zalesněné Šárecké údolí na jihu a Háj nad zaříznutým údolím Kopaninského potoka na severu. Na západě je charakter krajiny dán zejména vedením dálnice D7 (resp. sil. I/7) a letištěm V. Havla, na východě je tvořen řekou Vltavou, která je od severního okraje Pražské kotliny až k hranici České tabule u Kralup n. Vltavou zahloubena do hlubokého, často skalnatého zářezu.

Pro pravobřežní část mezi Vltavou a ul. Cínoveckou (s navazující D8) u Březiněvsi je charakteristický kontrast zalesněných strmých údolí drobných pravostranných přítoků Vltavy (Čimický a Dražanský potok), které prudce klesají k hluboce zaříznutému údolí Vltavy, a prostorově rozčleňují náhorní polohy se zemědělsky obdělávanými lány polí na mírně ukloněné plošině, s mohutnou dominantou skládky Březiněves.

Osu zájmového území tvoří kaňon Vltavy, jehož přírodní hodnoty spočívají nejenom v geologických a geomorfologických jevech, ale také ve vegetačním pokryvu srázů údolí. Nejcenější skalnaté srázy kaňonu Vltavy (Baba, Podbabské skály, Podhoří, Sedlecké skály, Zámky) s xerothermními společenstvy skalních stepí jsou předmětem ochrany Evropsky významné lokality (nespojité lokalita EVL Kaňon Vltavy u Sedlce) a několika maloplošných zvláště chráněných území na obou březích řeky (PR Roztocký háj-Tiché údolí, PP Sedlecké skály, PP

Zámky). Další MZCHŮ jsou vázána zejména na zelená údolí drobných vodotečí (PR Údolí Únětického potoka, PP Housle, PP Čimické údolí).

Krajinářsky hodnotné území zahrnující strmé skalnaté srázy na pravém břehu Vltavy a přilehlá údolí (Drahaňské, Čimické, Bohnické) jsou chráněny v rámci přírodního parku Drahaň-Troja.

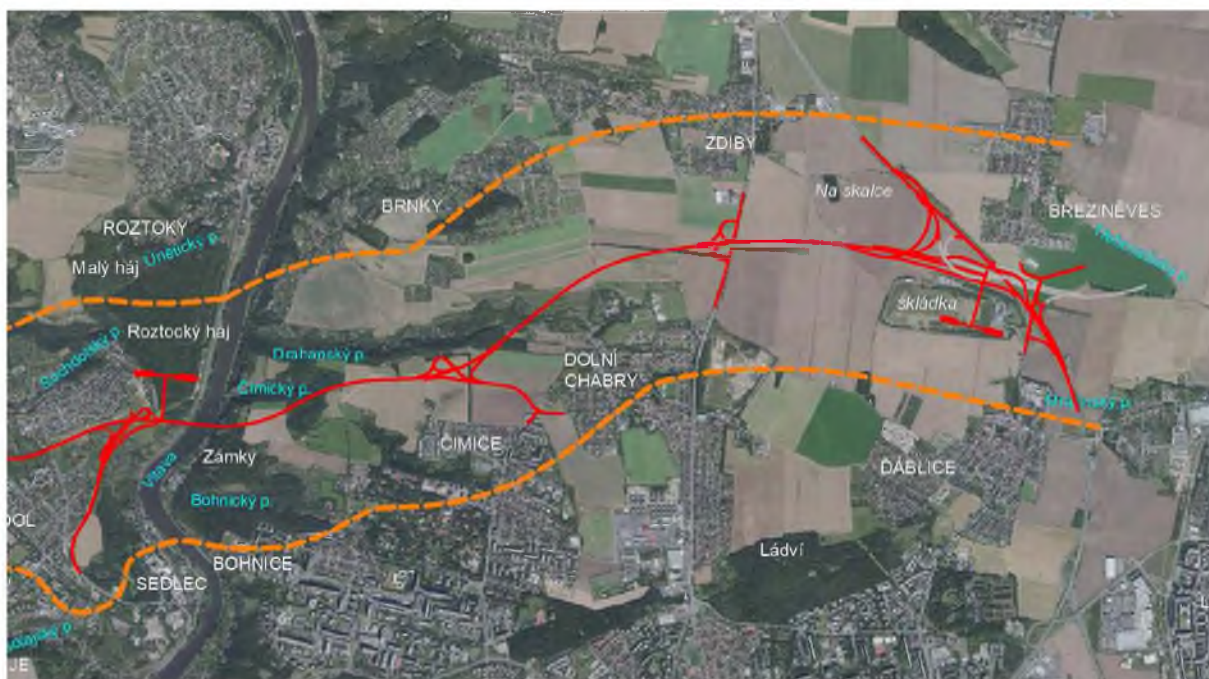
Kostru ÚSES tvoří nadregionální prvky ve vazbě na řeku Vltavu s návaznou mezofilní hájovou osou vedenou Šáreckým údolím. Regionální úroveň je v kontaktu s koridorem stavby v místech regionální biokoridoru vedeného od Ládvi ve směru na sever do Sedlce. Ve vazbě na stávající či uvažované přírodní prvky je pak tato hlavní kostra doplněna prvky lokální úrovně, které jsou často nefunkční (zejména biokoridory po polích).

Území patří k velmi starým sídelním oblastem, která jsou po staletí zemědělsky využívána. Krajina je místně bohatá na lokality archeologických nálezů (archeologická kulturní památka Hradiště Zámka). Původním přirozeným vegetačním krytem byly především dubo-habrové háje a na výrazných terénních útvarech šípákové doubravy a skalní lesostepi. Většina lesů byla v minulosti smýcena, lesy byly ponechány pouze na svažitéch a pro zemědělské využití nevhodných pozemcích, ale současně se změnila jejich druhová skladba.

Mimo údolí Vltavy a údolí menších potoků (Šárecký, Kopaninský, Únětický, Čimický, Drahaňský, Bohnický) s navazujícími lesy převažují ve volné krajině intenzivně využívané agrocenózy, které jsou jen místně rozčleněny rozptýlenou polní zelení, větrolamy, zelení podél cest či starými sady. Místy vstupuje do krajiny nová suburbánní zástavba navazující na stávající. Specifické jsou zahrádkářské kolonie.

Obr. 14 Ortofotomapa s vyznačením sledovaného koridoru cca do 1 km od osy záměru, část D0 518

Obr. 15 Ortofotomapa s vyznačením sledovaného koridoru cca do 1 km od osy záměru, část D0 519

Environmentální charakteristiky zájmového území stavby

V území převažuje od přírodně charakter s převahou agrokultury a urbanizovaných ploch. Výjimečné postavení zauímají plochy skalních výchozů v údolí Vltavy s přítomností kvalitních biotopů, které si svůj přirozený charakter uchovali díky obtížné přístupnosti a hospodářské nevyužitelnosti. Právě tato místa jsou předmětem ochrany prostřednictvím nástrojů zvláštní ochrany přírody (ve smyslu zákona č. 114/1992 Sb., v platném znění), stejně tak související lesní úseky a údolí potoků – v kaňonu Vltavy se nachází disjunktní EVL a maloplošná ZCHÚ. Koridor stavby přechází údolí Vltavy, Čimického a Dražanského potoka. V těchto místech dochází také ke kontaktu s lesními porosty.

V následující tabulce je uveden výčet nejzávažnějších environmentálních charakteristik dotčeného území.

- (+) je označena situace, kdy je záměr v přímém či blízkém kontaktu s daným prvkem,
- (+/-) označuje vzdálený výskyt (tedy ve sledovaném území ve vzdálenosti do cca 0,5-1 km, případně více),
- (-) značí, že daný prvek se v zájmovém území nevyskytuje.

Situace limitů území je přehledně doložena mapovou přílohou A.II.2, A.II.3 a A.II.4. Charakteristika stavu jednotlivých složek životního prostředí v dotčeném území je popsána v následujících částech kapitoly C.2.

Tab. 52 Výčet nejzávažnějších environmentálních charakteristik dotčeného území

Environmentální charakteristika		Výskyt v záj. území	Poznámka	
Kategorie	Podkategorie			
Zvláště chráněná území	Národní park	-	Nevyskytuje se.	
	Chráněná krajinná oblast	-	Nevyskytuje se.	
	Národní přírodní rezervace	-	Nevyskytuje se.	
	Přírodní rezervace	+	PR Roztocký háj–Tiché údolí. Do 1 km PR Údolí Únětického potoka, PR Podhoří.	
	Národní přírodní památka	-	Nevyskytuje se.	
	Přírodní památka	+	PP Sedlecké skály, PP Zámky. Do 1 km PP Opukový lom Přední Kopaniny, PP Housle, PP Bohnické údolí, PP Podhoří, PP Čimické údolí, PP Kaňon Vltavy u Sedlce.	
Významné krajinné prvky	Lesy	+	Lesní porosty soustředěny v údolí vodotečí a ve vrcholových partiích kaňonu Vltavy. Přímou v kontaktu s trasou jsou lesy Roztocký háj, Sedlecké skály, Budovec, Zámky, Čimické údolí a navazující horní partie, zalesněné svahy Dražanského údolí, větrolamy.	
	Rašeliniště	-	Nevyskytuje se.	
	Vodní toky	+	Vltava, Čimický potok, Dražanský potok	
	Rybníky	+/-	Nejbližší Koztoprský rybník ve vzd. cca 400 m od trasy. <i>Nádrž ČOV Dolní Chabry.</i>	
	Jezera	-	Nevyskytují se.	
	Údolní nivy	+	Údolí Čimického a Dražanského potoka	
Územní systém ekologické stability	Nadregionální	biocentrum	+	NRBC Údolí Vltavy, N1/2
		biokoridor	+	Vodní osa N4/4 a mezofilní hájová N3/9. Ochranná zóna.
	Regionální	biocentrum	+/-	Do vzdálenosti 1 km RBC Háje, R1/388. <i>Z hlediska širších vztahů lze uvést R1/29 Divoká Šárka a R1/10 Ládví.</i>
		biokoridor	+	R4/34 u Dáblic
	Lokální	biocentrum	+	LBC5 a L2/49. Ostatní LBC včleněna do biokoridorů křížující koridor stavby.
		biokoridor	+	LBC vedou ve směru J-S – na levém břehu Vltavy od RBC Divoká Šárka po RBC Háje LBK 235 a LBK u Horoměřic; na pravém břehu Vltavy od RBC Ládví k NRBC LBK 248; a dále ve směru na sever do prostor Zdib – LBK9 a LBK8 v k.ú. Zdiby; kříží koridor stavby.
	Interakční prvky	+	I5/319 Čimické údolí, I5/320 Čimický větrolam. IP v levobřežní části Vltavy do 1 km: 399, 410, 281 a 386.	

Natura 2000	Evropsky význ. lokality	+	EVL Kaňon Vltavy u Sedlce v těsném sousedství
	Ptačí oblasti (PO)	-	Nevyskytují se.
Migrace živočichů	Dálkové migrační koridory	-	Nevyskytují se.
	Lokální koridory zvěře	+	Nejvýznamnější migrační profily jsou údolí vodotečí.
Půdy ZPF I. a II. třídy ochrany		+	V území jsou velkoplošně zastoupeny kvalitní zemědělské půdy I. třídy ochrany.
Dobývací prostory, chráněná ložisková území		+/-	Nevyskytují se. Nejbližší CHLÚ Př. Kopanina, cca 500 m od trasy.
Ložiska nevyhrazených nerostů		+	Sedlec – Únětice, cihlářská surovina
Stará důlní díla		-	Horoměřice, cca 1,2 km od záměru
Poddolovaná území		-	V území se nevyskytují.
Sesuvy		+/-	Dva bodové sesuvy JZ od Př. Kopaniny při východním okraji dálnice D7.
Vodní toky	významné	+	Vltava, Mratínský potok
	ostatní	+	Přítoky Vltavy (zejména Dražanský a Čimický p.)
Vodní plochy		+	Sedimentační nádrž pod ČOV na Dražanském potoce. Dále malé rybníčky na potocích, nejbližší Koztoprský r.
Ochranná pásma vodních zdrojů		+/-	Nejbližší OPVZ Rostoky.
CHOPAV		-	Nevyskytuje se.
Záplavová území		+	Stanoveno pro řeku Vltavu, Dražanský a Mratínský potok.
Přírodní park		+	PP Dražáň - Troja
Památné stromy		+/-	Do 1 km stromořadí lip v ul. Gagarinova, Lípa svobody v Př. Kopanině.
Území archeologického významu		+	ÚAN I čteně zastoupeny v rámci celého zájmového území, s vazbou na sídla.
Území historického, kulturního významu		+	V intravilánech jsou vymezena historická jádra obcí. Čteně nemovité kulturní památky, nejbližší k záměru Hradiště Zámka.
Území hustě zalidněná		+	Okraj aglomerace HMP.
Území zatěžovaná nad míru únosného zatížení		+	Míra zemědělského využití a neustálá urbanizace krajiny, hustá infrastruktura.

C.2. CHARAKTERISTIKA SOUČASNÉHO STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ, RESP. KRAJINY V DOTČENÉM ÚZEMÍ A POPIS JEHO SLOŽEK NEBO CHARAKTERISTIK, KTERÉ MOHOU BÝT ZÁMĚREM OVLIVNĚNY

C.2.1. OBYVATELSTVO A VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ

Obyvatelstvo

Zájmové území je situováno na severozápadním a severním okraji pražské aglomerace. Na levém břehu Vltavy jsou ke kompaktní zástavbě Prahy přidruženy okrajové městské části. MČ Praha Suchdol, zahrnující také Sedlec, a MČ Praha-Lysolaje postupně přes nově vznikající výstavbu vytváří již prakticky souvislý celek. Nebušice jsou vklíněny mezi lesní porosty Divoké Šárky a Hlásku. Přední Kopanina je přes dálnici D7 protilehlá letišti Václava Havla Praha a od celku Prahy je oddělena zeleným údolím Divoké Šárky a návaznými poli. Na území Středočeského kraje se jedná o obec Horoměřice, která je pozvolna propojena s na severu ležícími Statenicemi. Za zalesněným Tichým údolím vystupuje okrajová zástavba Roztok.

Na pravém břehu se jedná o kompaktní zástavbu Prahy v prostoru mezi Vltavou a silnicí II/608 – Bohnice a Čimice, které patří pod Městskou část Praha 8, a dále MČ Praha-Dolní Chabry. V prostoru mezi sil. II/608 a dálnicí D8 uzavírá ze severu zástavbu Prahy MČ Praha-Ďáblice. Za dálnicí D8 je izolovaně situována nejsevernější MČ Praha-Březiněves. Hranici se Středočeským krajem úsekově tvoří Dražanský potok, za nímž se ve směru na sever nachází rozvolněná zástavba části Brnky, která patří pod obce Zdiby. Samotné Zdiby leží v převažující části západně od průtahu sil. II/608.

Administrativní členění zájmového území shrnuje Tab. 53.

Tab. 53 Administrativní členění [87] – sídelní jednotky, jichž se záměr přímo dotýká

Kraj	M. část / obec	Katastr. území	Základní sídelní jednotka	
Hlavní město Praha	Praha – Př. Kopanina	Přední Kopanina	K Nebušicům	
	Praha – Nebušice	Nebušice	Nebušice-západ	
	Praha – Lysolaje	Lysolaje	Lysolaje – západ	
	Praha – Suchdol	Suchdol		Suchdol - Výhledy
				Suchdol – střed
				Suchdol – západ
				Starý Suchdol
		Sedlec		Budovec
	Praha 8	Bohnice		Zámky-Podhoří
				Bohnice-Zámky
				Bohnice-sever
		Čimice		Čimice-sever
Dražanská rokle-střed				

			Čimice-střed
	Praha - Dolní Chabry	Dolní Chabry	Drahanská rokle-východ
			Chabry-východ
	Praha - Březiněves	Březiněves	Březiněves-západ
	Praha - Ďáblice	Ďáblice	Ďáblice-sever
			Ďáblice-východ
Středočeský kraj	Horoměřice	Horoměřice	Horoměřice
	Zdiby	Zdiby	Veltěž
			Zdiby

Aktuální počty obyvatel v jednotlivých městských částech a obcích v Tab. 54 jsou údaje udávané Českým statistickým úřadem k 31.12.2021. Hustota obyvatel je čerpána z ročenky ŽP Praha [54] a z národního geoportálu [72]. Dynamiku demografického vývoje orientačně udává sloupeček se změnou počtu obyvatel v porovnání s rokem 2010.

S ohledem na existenci České zemědělské univerzity je nutno k obyvatelům Suchdola zohlednit cca 23 000 osob pohybujících se v jejím areálu, z toho přibližně 2 230 osob je zde během školního roku ubytováno na kolejích (dle výroční zprávy ČZU za rok 2020).

Tab. 54 Počet obyvatel v r. 2021, změna od r. 2010 [87] (obce, jejichž k.ú. je záměrem přímo dotčeno)

Městská část/obec	Počet ob.	Přírůst.	Hustota	Městská část/obec	Poč.ob.	Přírůst.	Hustota
Praha – Př.Kopanina	589	-25 %	212 ob./km ²	Praha 8	102 847	-1 %	4 874 ob./km ²
Praha – Nebušice	2 672	-20 %	916 ob./km ²	Praha-D. Chabry	4 825	+34 %	962 ob./km ²
Praha – Lysolaje	1 372	+3 %	610 ob./km ²	Praha-Březiněves	1 806	+72 %	519 ob./km ²
Praha – Suchdol	6 481	-3 %	1 407 ob./km ²	Praha-Ďáblice	3 595	+12 %	494 ob./km ²
Horoměřice *)	4 511	+46 %	555 ob./km ²	Zdiby*)	3 766	+51 %	389 ob./km ²

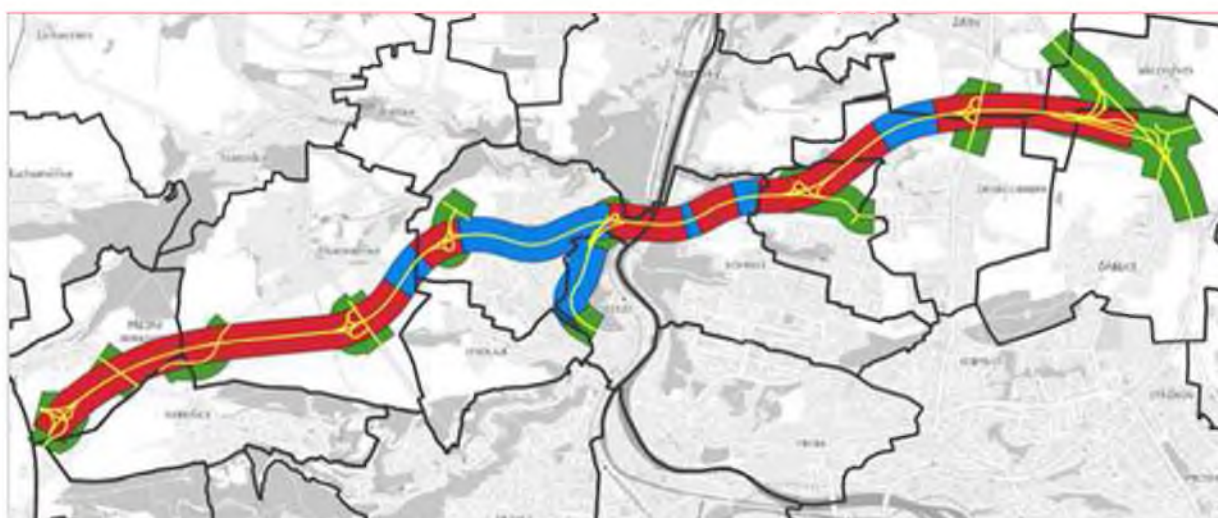
*) Střed. kraj stav 1.1.2022

Demografické prognózy

Jak je uvedeno v příloze B.1, jsou právě demografické prognózy klíčovou částí výhledových modelů (viz kap. B.II.6). Na odborných pracovištích IPR Praha, které zpracovávalo dopravní prognózu pro dlouhodobý výhled, se jedná o stanovení např. klasickou kohortně-komponentní metodou. V horizontu 2050 se uvažovalo se základním demografickým údajem dosažení 1,5 milionu obyvatel Prahy plynoucí z předpokládaného vývoje území v Praze. 16% růst obyvatel odpovídá přepočtené střední variantě prognostického vývoje dle uvedené prognózy, převyšuje však odhad 11 % uváděný projekci dle Českého statistického úřadu. V modelovém území aglomerace je uvažováno 800 tisíc obyvatel a 20% růst přilehlé části aglomerace odpovídá zvýšenému původnímu odhadu 16 % dle Projekce pro celý Středočeský kraj. Předpokladem je dynamičtější vývoj Středočeského kraje u hranic Prahy a v městských sídlech v regionu (zohledněno koeficienty polohy a velikosti sídel). Budoucí počet obyvatel bude určován jednak věkovou strukturou lokality a jednak očekávanou novou rezidenční výstavbou a (s ní často spojenou) imigrací cizinců. V následujících letech lze očekávat nejvyšší relativní přírůstek obyvatel především v okrajových částech Prahy, kde dochází k nové rezidenční výstavbě. A dále o lokality s mladší věkovou strukturou, kde v posledních letech docházelo k výstavbě bytových

domů s potenciálem dalšího populačního růstu. K poklesu obyvatel by naopak mohlo dojít především v centru města a na některých sídlištích, kde se jedná o oblasti se starší věkovou strukturou bez velkého potenciálu nové rezidenční výstavby a populačního růstu.

Pro potřeby předkládané dokumentace byla zpracována Demografická analýza území (IPR Praha, 08/2022, [14]). Analýza stanovila objem obyvatelstva v rámci dotčených katastrálních území ve třech územních zónách dle vzdálenosti od hlavní osy předkládaného záměru – 220 m, 420 m, 1020 m. Vyhodnotila nejen stávající stav (vztaženo k roku 2019, relevantně k DIP – „předcovidový stav“), ale i očekávaný vývoj počtu obyvatel pro střednědobý a dlouhodobý výhled shodně s výhledy pro účely dopravního modelování. Pro tyto výhledové stavy byly vyhodnoceny plochy všech územních plánů (metodika viz kap. D.V.). V rámci analýzy bylo zohledněno vedení trasy v tunelu či po povrchu (osa) včetně rozlišení „nájezdových“ částí – viz **Obr. 16**. Výstupní tabulky jsou vygenerovány pro jednotlivé územní zóny a zahrnují shrnutí pro stávající stav, ale i prognózu pro výhledové posuzované stavy.

Obr. 16 Zóna 220 m od osy záměru (tunel – modrá, osa – červená, nájezd – zelená) [14]

Tab. 55 Přehledová tabulka počtu obyvatel pro zónu 220 m

Název KÚ	Kód KÚ	Kategorie	Stav 2019	Horizont 2030	Horizont 2050
Bohnice	730556	osa	7	7	7
Březiněves	614131	nájezd	122	124	126
Čimice	730394	nájezd	301	306	312
Čimice	730394	osa	2	2	2
Ďáblice	730629	nájezd	1	98	244
Dolní Chabry	730599	nájezd	0	1	3
Dolní Chabry	730599	osa	10	13	17
Horoměřice	644773	tunel	101	101	101
Lysolaje	729931	nájezd	43	73	116
Lysolaje	729931	tunel	12	12	12
Sedlec	730041	nájezd	1	17	33
Sedlec	730041	tunel	519	603	687
Suchdol	729981	nájezd	54	78	109
Suchdol	729981	osa	17	33	54
Suchdol	729981	tunel	1481	1995	2619

Tab. 56 Přehledová tabulka počtu obyvatel pro zónu 420 m

Název KÚ	Kód KÚ	Kategorie	Stav 2019	Horizont 2030	Horizont 2050
Bohnice	730556	osa	26	26	26
Brnky	792390	tunel	6	6	6
Březiněves	614131	nájezd	475	766	1058
Březiněves	614131	osa	40	40	40
Čimice	730394	nájezd	1922	1928	1937
Čimice	730394	osa	147	147	147
Ďáblice	730629	nájezd	128	272	490
Dolní Chabry	730599	nájezd	2	6	11
Dolní Chabry	730599	osa	48	57	68
Horoměřice	644773	nájezd	4	4	4
Horoměřice	644773	osa	0	44	44
Horoměřice	644773	tunel	173	175	175
Lysolaje	729931	nájezd	75	143	244
Lysolaje	729931	tunel	86	88	91
Nebušice	729876	nájezd	2	2	2
Přední Kopanina	734373	osa	49	86	89
Sedlec	730041	nájezd	7	31	56
Sedlec	730041	tunel	646	738	831
Suchdol	729981	nájezd	312	322	335
Suchdol	729981	osa	70	95	126
Suchdol	729981	tunel	4197	4783	5495
Zdíby	792411	nájezd	15	24	38
Zdíby	792411	tunel	0	1	3

Tab. 57 Přehledová tabulka počtu obyvatel pro zónu 1020 m

Název KÚ	Kód KÚ	Kategorie	Stav 2019	Horizont 2030	Horizont 2050
Bohnice	730556	nájezd	0	1	2
Bohnice	730556	osa	1511	1522	1537
Bohnice	730556	tunel	413	413	413
Brnky	792390	nájezd	0	8	21
Brnky	792390	osa	253	293	354
Brnky	792390	tunel	182	307	493
Březiněves	614131	nájezd	1140	1721	2305
Březiněves	614131	osa	243	696	1151
Čimice	730394	nájezd	1298	1390	1503
Čimice	730394	osa	3750	4134	4605
Ďáblice	730629	nájezd	273	859	1734
Dejvice	729272	nájezd	53	56	60
Dolní Chabry	730599	nájezd	482	975	1657
Dolní Chabry	730599	osa	1247	1426	1669
Dolní Chabry	730599	tunel	438	476	528
Horoměřice	644773	nájezd	58	58	58
Horoměřice	644773	osa	1504	1926	1926
Horoměřice	644773	tunel	368	595	595
Liboc	729795	nájezd	39	39	39
Lysolaje	729931	nájezd	291	365	475

Název KÚ	Kód KÚ	Kategorie	Stav 2019	Horizont 2030	Horizont 2050
Lysolaje	729931	osa	6	69	163
Lysolaje	729931	tunel	899	1111	1429
Nebušice	729876	nájezd	577	628	687
Nebušice	729876	osa	630	942	1279
Přední Kopanina	734373	osa	578	795	810
Sedlec	730041	nájezd	3	19	35
Sedlec	730041	osa	56	56	57
Sedlec	730041	tunel	643	752	862
Suchdol	729981	nájezd	8	18	31
Suchdol	729981	osa	76	128	191
Suchdol	729981	tunel	6513	7285	8223
Únětice u Prahy	774413	nájezd	34	38	38
Zdiby	792411	nájezd	408	411	415
Zdiby	792411	osa	487	552	648
Zdiby	792411	tunel	40	54	74

Osídlení

Původní vesnický charakter území, které bylo postupem časem urbanizováno a připojeno k Praze, tvoří přechod mezi kompaktním urbanistickým celkem Prahy a okolní vesnickou zástavbou obklopenou zemědělsky obhospodařovanými polnostmi. Díky přírodním podmínkám vhodným pro zemědělství (charakter lesostepi s typickými doubravami) se rovinaté území řadí do staré sídelní oblasti kontinuálně osídlené již od pravěku. Osídlení oblasti probíhalo prakticky nepřetržitě po celá tisíciletí. Ostrohy vltavského údolí a rovněž stráně a výšiny při údolích potoků ústících do Vltavy vykazují stopy pravěkého života (řadové hroby v údolí Únětic, Noutonic a Čičovic, nálezy na Levém Hradci), jež dávají bezpečné znaky struktury pravěkého osídlení a jsou mnohdy totožné s pozdějšími historickými sídly. Obyvatelstvo sídliště na ostrohu Řivnáči u Levého Hradce je považováno za nejstarší v Čechách. Osídlení jedné z nejstarších sídelních oblastí v Čechách je doloženo i archeologickými lokalitami v Úněticích či Černém Volu. Díky terénu pražské kotliny se zde usídlily první kultury již v době paleolitu. Opěrnými body převážně zemědělského osídlení v Pražské kotlině a okolí se od 7. do 9. století stala výšinná, opevněná hradiště Šárka, Zámky, Podhoří, Butovice aj. Od těchto hradišť a rozptýlených osad vedly stezky a cesty k brodům a břehům Vltavy. Brod v ostrém meandru Vltavy skýtal ideální podmínky k založení osad.

Na centrální oblast Prahy navazuje kompaktní město, které zahrnuje souvisle zastavěné území. Vnější pásmo rozšiřuje sídelní strukturu o formu drobných samostatných sídel ve volné, převážně zemědělské krajině. Novodobým fenoménem je rostoucí tlak na srůstání původních obcí ve větší celky, a to zejména v příhraniční poloze Prahy. Rekreační potenciál je vázán zejména na hůře přístupná zelená údolí vodotečí, která se v zájmovém území lokálně nacházejí (Vltava, Čimické údolí, Dražanské údolí).

Bydlení je dnes soustředěno do urbanistických celků vzniklých kolem společenských center jednotlivých městských částí a obcí. Jedná se většinou o zástavbu rodinnými domy a vilami. Stará občanská zástavba vykazuje rysy vesnických budov komponovaných často ve spojení s bývalými hospodářskými objekty. Stávající trend v území je jednak v nové zástavbě jednotlivými rodinnými domy či komplexy nových bytových domů na rozvojových plochách.

Tab. 58 Popis zástavby v zájmovém území, jejíž katastrální území je záměrem přímo dotčeno

Jednotka	Popis zástavby
Přední Kopanina	Historické centrum obce leží na skloněné plošině, která je tvořena tzv. opukami bělohorského souvrství. Charakter obce udává Kopaninský potok, který protéká zde hlubokým údolím. Střed obce je stabilizovaným historickým územím s malebnou návší a navazující zástavbou původních statků. Na hist. výstavbu s typickými dlouhými staveními navazují novostavby rodinných domů.
Nebušice	Svérázný charakter zástavby si Nebušice uchovávají díky oddělení od kompaktní zástavby Prahy zalesněným údolím Divoké Šárky. Centrum MČ vytváří historická náves, na kterou jižním a východním směrem navazuje zástavba rodinných domů z 19. s 20. století, postupně se rozrůstající o současné novostavby. Od koridoru záměru jsou z velké části odcloněny masivem lesního porostu Hlásek.
Horoměřice	Historické jádro obce tvoří hospodářský dvůr se zámečkem z 18. stol., a několik zemědělských statků. Na ně navazuje venkovská zástavba z 19. a 20. století. V okrajových částech vyrůstají nové rodinné i bytové domy. Vznikají tak celé nové čtvrti, které mění vzhled i charakter obce. Ve vztahu k záměru lze uvést zejména nové výstavby podél jižního okraje obce v ul. Rabochova či nově vznikající čtvrtě na východním okraji v ulici Na Výsluní a Nad Prahou.
Lysolaje	Lysolaje byla malá zemědělská a vinařská obec náležející k Pražskému hradu. Původní historické jádro tvoří historické statky až ze 13. století či původní kolonka bezzemků. Významné jsou relativně rozsáhlé zahrádkářské osady. Charakteristickou lokalitou je areál několika výzkumných ústavů Akademie věd ČR doplněné bytovou zástavbou. Ve vztahu k záměru lze uvést probíhající výstavbu nové vilové čtvrti na SZ okraji zástavby pod ul. Štěpnice.
Suchdol	Suchdol se rozkládá na severu města na kopci nad Vltavou. Zástavba je tvořena zejména rodinnými domy a zahrádkářskými koloniemi, výrazný je areál České zemědělské univerzity. MČ je možno rozdělit do několika charakteristických částí. Starý Suchdol je tvořen historickou zástavbou. Ulice Stržná s původně drobnou zástavbou dělnického obyvatelstva směrem k Roztockému háji a ulici Havraní prolínající se s prvorepublikovými vilami a novou zástavbou po 2. světové válce. Budovec je vilová část doplněna novými bytovými domy u ul. Kamýcké. Výhledy mají podobný charakter, avšak s vyšším zastoupením novodobé zástavby, komplex bytových domů je situován v ul. Holubí. Nejdynamičtější částí Suchdola je areál ČZU, který vytváří jedinečný univerzitní kampus a zabírá zhruba 1/5 zastavěné plochy Suchdola. Významnou částí je také koridor dlouhodobě vymezený pro SOKP stavební uzávěrou, kde se nacházejí zahrádkářské osady. (zdroj: Suchdolskenoviny.cz).
Sedlec	Od roku 2004 náleží část k.ú. Sedlec, tzv. Dolní Sedlec, pod MČ Praha 6 (základní sídelní jednotky Starý Sedlec a Sedlec-průmyslový obvod), zatímco zbytek katastrálního území, tzv. Horní Sedlec (ZSJ Budovec, Sedlec-u výtopny) jsou součástí MČ Praha – Suchdol. Horní Sedlec navazuje na Budoveckou část a zahrnuje zejména vilovou zástavbu podél ulice Na Rybářce včetně zahrádkářské osady nad Vltavou. Dolní Sedlec je klidná zelená čtvrť v sepětí s řekou Vltavou tvořená rodinnými domy s komerčními objekty mrazírén. Významné je vedení železniční trati. Cca 80 % plochy je využíváno průmyslově (mrazírny, sklady aj.), podél železnice a ul. Roztocká se nachází rodinné domy.
Bohnice	Bohnice jsou součástí městského obvodu Praha 8. Nachází se zde zachované památkové historické jádro staré vsi, rozsáhlý areál Psychiatrické nemocnice, na okraji zástavby Ústavní hřbitov navazující na zahrádkářskou osadu, či socioterapeutická farma. Staré hradiště Zámky je ve volné krajině na druhé straně Čimického údolí, v jehož dně se nachází opuštěný areál bývalé dynamitky. V jižní části katastru se nachází sídliště Bohnice, kde žije převážná část obyvatel.
Čimice	Čimice jsou součástí městského obvodu Praha 8 navazující z jihu na areál Psychiatrické nemocnice Bohnice. Při výstavbě panelákového sídliště v 70. letech navazujícího na došlo k významnému zásahu do historického jádra obce. V 80. letech proběhla rozsáhlá výstavba

	řadových domů. Na hranici s katastrem Bohnice je nově realizována rezidence bytových domů.
Dolní Chabry	Dolní Chabry zahrnují celé původní Chabry, které byly od pol. 16. stol. tvořeny dvěma osadami. Na zachované původní historické jádro vsi navázala v 20. st. výstavba rodinných domů, která masivně pokračovala i na přelomu 20. a 21. století. Novodobá je výstavba komplexu bytových domů Nové Chabry v ul. K Beranovu. Ve vztahu k záměru na severním okraji zástavby dochází v současnosti k dostavbám proluk bez vzniku nových čtvrtí.
Zdiby-Brnky	Brnky jsou osadou středočeské obce Zdiby. Zástavba je nekompaktní díky izolovaným zahrádkářským/chatovým osadám, jejichž rozložení respektuje charakter krajiny. Jedná se o rekreační objekty v Dražanském údolí či Za Panskou zahradou, kde v současnosti dochází k postupné přestavbě domů na trvalé bydlení. Zástavba nad Vltavským údolím pokračuje kolem opuštěného zámku Brnky přes náves směrem ke Zdibům. Ve východní části katastru dochází k pozvolné dostavbě proluk.
Zdiby	Zdiby tvoří centrální část celé obce, jejíž osu tvoří ul. Průběžná ve směru východ – západ. Obytná zástavba je až na výjimky z východu ohraničena ul. Pražskou, sil. II/608. Ve vztahu k záměru lze uvést komerční a spediční areál na jižním okraji zástavby.
Ďáblice	Ďáblice leží podél historické cesty na Mělník, což předurčilo jejich rozvoj. Historické centrum v ul. Na Štamberku se v 19. stol. rozšířilo podél hlavní silnice. Rozvoj zástavby dále pokračoval v 20. stol. o rodinné domy. Za posledních 20 let proběhla dostavba proluky u ul. Šenovská a na JV okraji u hřbitova. Rozvoj obce ve směru na východ je limitován Proseckou radiálou. Na severním okraji zástavba je situována malá zahrádkářská osada, menší lokalita nových rodinných domů u ul. Statková a dále zemědělský a průmyslový areál. Od záměru je sídlo z velké části odcloněno Ďáblickou skládkou. V bezprostřední blízkosti záměru (u MÚK Březiněves) jsou situovány 3 chaty.
Březiněves	Březiněves je městkou částí, která se historicky rozrůstala jen velmi pomalu. Na historické jádro obce navazuje zástavba rodinných domů v ose ul. Ke Zdibům z 2.pol. 20 stol. V posledních 20ti letech se obec masivně rozrostla o ucelené bloky novostaveb rodinných domů. Rozvoj obce ve směru k jihu je limitován D8 (Proseckou radiálou).

Komunikační síť, doprava

Z pohledu širších vztahů hlavního města začal se vzrůstajícím významem Prahy v rámci evropských struktur stoupat jeho význam jako evropského dopravního uzlu, přes který se uskutečňují dálková spojení hlavně ve směru sever – jihovýchod a západ – východ. V silniční dopravě se jedná o tyto tahy:

E48 (D6) Praha – Karlovy Vary – Bayereuth – Würzburg

E 50 (D5, D1) Nürnberg - Praha - Brno - Košice

E 55 (D3, D8) Berlín - Praha - České Budějovice - Linz

E 65 (D10, D1) Sczecin Turnov - Praha - Brno - Budapest

E 67 (D11) Praha - Wroclaw - Warszawa

Všechny tyto dálniční a silniční tahy jsou/budou vzájemně propojeny na silničním okruhu kolem Prahy a jsou propojeny s nadřazenou komunikační sítí Prahy, kterou dle definice připravovaného Metropolitního plánu tvoří Pražský okruh (D0) se zaústěnými úseky dálnic a silnicí I. třídy a pozemní komunikace s celoměstským významem. Těmi jsou Městský okruh, Průmyslový polookruh (v trase komunikací Průmyslová – Kbelská), Spořilovská a Libeňská spojka a hlavní radiály propojující oba okruhy.

Z pohledu místních poměrů procházejí zájmovým územím městské komunikace, které jsou součástí městské uliční sítě sběrných komunikací, na území Středočeského kraje se jedná o komunikace II. a III. třídy (řazeno od západu k východu):

- Stávající silnice I/7 - v současné době je I/7 vedena od ukončení D0 stavba 517 v MÚK Ruzyně u ul. Evropská po MÚK Aviatická, kde začíná D7. Je navržena výstavba provizorní přeložky silnice I/7, která zajistí přes MÚK Přední Kopanina propojení s D0 518.
- Dálnice D7 – počátek je dnes vložen do MÚK Aviatická. V budoucnu je plánováno posunutí do MÚK Přední Kopanina.
- Sil. III/2404 (ul. Do Horoměřic) – v prostoru osady Na Padesátníku je sjezd z I/7, vede SV směrem přes křižení se sil. Nebušice – Přední Kopanina do Horoměřic.
- Ul. K Tuchoměřicům – Tuchoměřická - silnice z Nebušic do Přední Kopaniny
- Sil. II/240 – prochází ve směru JV-S, propojuje ul. Evropskou přes ul. Horoměřickou s Horoměřicemi. Pokračuje dále na sever přes Statenice, Velké Přílepy až Kralupy nad Vltavou. V současné době je v přípravě stavba „Přeložka silnice II/240 (D7-D8) – úsek mezi dálnicí D7, dálnicí D8 a silnicí II. třídy č. II/101“ na území Středočeského kraje.
- Sil. III/2403 – silnice je vedena od Lysolaj (ul. Štěpnice) do Horoměřic, kde se napojuje na sil. II/240.
- Sil. II/241 – silnice je vedena od kruhového objezdu na Vítězném náměstí v Dejvicích podél levého břehu Vltavy přes Podbabu. V Sedlci se odklání od Vltavy a prudce stoupá ul. Kamýckou, kterou prochází přes Suchdol a pokračuje ve směru do Statenic, kde se napojuje na sil. II/240.
- Sil. II/242 – silnice je vedena ze Sedlce, kde se odpojuje od sil. II/241 a pokračuje na levém břehu Vltavy do Roztok.
- Přes Únětice je vedena sil. III/2411, která je propojkou sil. III/2421 od Roztok a sil. II/240 v Horoměřicích.
- Sil. II/608 (ul. Ústecká) – silnice je vedena z Prahy (z Kobylis a Dolních Chaběr) na sever do Terezína. Jedná se o bývalou sil. I/8, přeřazenou po zprovoznění dálnice D8, které dnes tvoří doprovodnou komunikaci. V současné době je připravována ve stopě této komunikace nová tramvajová trať do Zdib.

Podél Vltavy sleduje sil. II/242 dvoukolejná elektrifikovaná trať číslo 091 Praha – Kralupy nad Vltavou, která pokračuje pod č. 090 přes Roudnici nad Labem a Ústí n. Labem do Děčína.

Od Prahy jsou na řece Vltavě splavné úseky, Praha je vybavena přístavním zázemím, které zahrnuje Přístavy Holešovice, Libeň, Smíchov a Radotín. Pro obyvatelstvo je významný Sedlecký přívoz - Zámky, který je opětovně zprovozněn od roku 2005 a je začleněn do systému Pražské integrované dopravy. Přívoz je využíván turisty pro výlety do atraktivního údolí Vltavy, ale stejně tak pro běžné denní cesty, kdy jeho využití může vzhledem k absenci jiného přímého spojení zkrátit cestu z protilehlých částí Bohnice – Suchdol až o polovinu.

Západně od silnice I/7 je situováno mezinárodní veřejné letiště Václava Havla Praha. Pro jeho rozvoj se plánuje výstavba nové paralelní vzletové a přistávací dráha RWY 06R/24L, která zajistí vyšší kapacitu jeho dráhového systému (s tím souvisí nutnost přeložky sil. I/7).

Rekreace

S ohledem na umístění záměru na okraj Prahy s přechodem do volné zemědělské krajiny jsou v území čteně zastoupeny menší či větší zahrádkářské a chatové osady, místy přímo ve vazbě na zástavbu, místy jako izolované enklávy. Ve směru od západu k východu lze uvést zahrádkářské osady při sil. I/7 (Na Padesátníku, v Přední Kopanině při MÚK Aviatická), osady v Lysolajích (při ČZU, na Z a S okraji zástavby), na SV okraji Horoměřic nad údolím Horoměřického potoka (Třešňovka, Na Skalce), rozsáhlé jsou zahrádky na Suchdole v koridoru vedení vysokého napětí a nad kaňonem Vltavy Na Rybářce. Na pravém břehu Vltavy se jedná o osadu na západním okraji Bohnic (U Drahaně), chatovou osadu v údolí Drahanského potoka, na kterou navazují osady na jižním okraji Zdib-Brnky (např. Za Panskou zahradou) či severní okraj Dolních Chaber.

Jinou formou rekreace je pěší a cyklo turistika. Na levém břehu Vltavy jsou největšímu zájmu vystaveny lokality mimo samotný koridor záměru. Jedná se zejména o údolí Vltavy, dále například Kozí Hřbety, Housle v Lysolajích či Roztocký háj. Z hlediska širšího území lze zmínit také Šárecké údolí na jihu s lesíkem Hlásek u Nebušic a Únětické údolí na severu s propojenými zalesněnými údolími Horoměřického a Kopaninského potoka (les Háj). Propojení sever – jih přes zorněné mezilehlé území zajišťují zejména polní cesty V oříškách a K Háji.

Na pravém břehu Vltavy jsou pro volnočasové aktivity využívaná pěšinami protkaná území Čimického a Drahanského údolí, která jsou situována přímo v koridoru záměru. Jejich atraktivita je mj. dána přímým napojením na ostroh nad Vltavou, který je archeologickou lokalitou (hradiště Zámky), a přímou dostupností od blízké zástavby.

Turistické trasy a cyklotrasy vytváří vzhledem k bariérovému efektu Vltavy samostatné celky na levém a na pravém břehu Vltavy.

Na levém břehu Vltavy jsou turistické stezky soustředěny do Šáreckého údolí na jihu a do Únětického potoka (a návazných) na severu. Propojení těchto zelených center je např. s údolím Kopaninského potoka zajištěno cyklotrasou č. A33 (vede z Prokopského údolí přes Nové Butovice, Motol, Divokou Šárku do Okoře) a 0078 (Přední Kopanina), dále A167 (spojka Nebušice), 0077 (Horoměřice). V souběhu s cyklotrasou č. 0077 prochází zelená turistická značka, která je přes modrou propojena ve směru na východ s Přírodní památkou Housle a dále do Lysolaj. Celé Šárecké údolí je prakticky lemováno červenou turistickou trasou. Lesíkem Hlásek prochází naučná stezka Les Hlásek. V Houslích vede naučná stezka Housle. Na severu je vedena červená turistická trasa od Tuchoměřic do Horoměřic, v pokračování zelené značky k Úněticím, kde je možno po modré směřovat do Roztok. Je zde vedena také jedna naučná stezka Roztocký háj – Tiché údolí, která začíná na suchdolské vyhlídce na vltavské údolí, vede přes Roztocký háj do Roztok a dále údolím Únětického potoka až k Únětickému rybníku a dále do Starého Suchdola. Přes Suchdol je vedeno několik cyklotras č. A171 (propojuje Nebušice, Lysolaje a Suchdol), A181 (Suchdol – Roztoky), A18 (Suchdolská, propojuje Sedlec, Suchdol a Horoměřice).

Přímo po pravém břehu Vltavy prochází páteřní turistické trasy a cyklotrasy. Jedná se o vltavskou pravobřežní cyklotrasu A2 či dálkovou evropskou trasu E10. S Drahanským údolím je okrajová zástavba Prahy propojena přes žlutou turistickou značku, na kterou se u Vltavy připojuje od Čimického údolí modrá značka. Ve směru na sever prochází od Prahy dvě cyklotrasy: A283 z Dolních Chaber do Klecan a A276 z Ďáblic kolem skládky do Zdib.

Z hlediska rekreačních aktivit souvisejících s využíváním území lze zmínit také myslivost. Koridor stavby prochází ve volně krajině dvěma honitbami.

- Roztoky (CZ 21D01301) – od I/7 po MČ Praha-Suchdol
- Zdiby-Klecany (CZ 21D01121) – od řeky Vltavy po přibližně katastr MČ Praha Ďáblice

C.2.2 OVZDUŠÍ A KLIMA

C.2.2.1 KLIMATICKÉ POMĚRY

Z klimatického hlediska náleží zájmové území dle klasifikace v Atlasu podnebí ČSR (1958) do okrsku B1, tj. mírně teplá, suchý, s mírnou zimou. Podle Quittovy klasifikace klimatických oblastí uvedené v Atlasu podnebí Česka [38] se zájmové území nachází v teplé oblasti T2, která zahrnuje Polabí a povodí Ohře. Klimatická oblast T2 je charakterizována dlouhým, teplým a suchým létem, s velmi krátkým přechodným obdobím s teplým až mírně teplým jarem i podzimem. Zima je krátká, mírně teplá, suchá až velmi suchá s velmi krátkým trváním sněhové pokrývky.

Tab. 59 Charakteristika klimatické oblasti T2

Parametr	Klimatická oblast T2
počet letních dní	50 - 60
počet dní s průměrnou teplotou 10 °C a více	160 – 170
počet dní s mrazem	100 - 110
počet ledových dní	30 - 40
průměrná lednová teplota °C	-2 až -3
průměrná dubnová teplota °C	8 - 9
průměrná červencová teplota °C	18 - 19
průměrná říjnová teplota °C	7 - 9
průměrný počet dní se srážkami 1 mm a více	90 - 100
suma srážek ve vegetačním období mm	350 - 400
suma srážek v zimním období mm	200 - 300
počet dní se sněhovou pokrývkou	40 - 50
počet zatažených dnů	120 - 140
počet jasných dnů	40 - 50

Dle map charakteristik klimatu (ČHMÚ) se průměrná roční teplota vzduchu za období 1981 – 2010 pohybuje v rozmezí 9 až 10°C, západní část zasahuje do oblasti, kde se teplota pohybuje mezi 8 až 9 °C. Průměrný roční úhrn srážek za uvedené období 500 – 550 mm.

Za období 1991 – 2020 udává ČHMÚ pro Prahu a Středočeský kraj roční dlouhodobý srážkový normál 583 mm a roční dlouhodobý normál teploty 9,0 °C. Dle aktuálních hydrologických údajů ČHMÚ [7] je průměrný roční srážkový úhrn pro malá povodí drobných vodotečí udáván okolo 530 mm, pro povodí Vltavy pak 602 mm.

Nejbližší meteorologická stanice je stanice **ČZU v Praze**, která je situována v areálu ČZU v západní části Suchdola. Její nadmořská výška je cca 280 m n. m. Průměrná teplota je udávána kolem 9°C, průměrný roční úhrn srážek kolem 500 mm.

Dlouhodobé průměry pro stanici **Praha, Ruzyně** dle údajů ČHMÚ uvádí Tab. 60. Dle ročenky ŽP [54] je udáván také normál průměrné roční oblačnosti v desetinách pokrytí oblohy (1981-2010) 6,7 a normál roční rychlosti větru (1981-2010) 3,7 m/s. Území je zahrnuto mezi oblasti s nebezpečím přivalových srážek – viz C.2.4.

Tab. 60 Praha, Ruzyně – dlouhodobé průměry (ČHMÚ)

Charakteristika	1961 - 1990	1971 - 2000	1981 - 2010
Průměrná roční teplota vzduchu (°C)	+8,1	+8,3	+8,6
Průměrný roční srážkový úhrn (mm)	524,1	501,3	500,7
Průměrný roční úhrn doby trvání slunečního svitu (hod)	1703,3	1722,3	1784,2

Klimatické charakteristiky jsou v zájmovém území ovlivňovány celkovou konfigurací terénu a konfigurací zástavby. Odlišný charakter reliéfu plošin a údolí potoků předurčuje odlišné rozptylové podmínky. Z pohledu zástavby jsou klimatické podmínky území hlavního města ovlivněny tzv. tepelným ostrovem velkoměsta, v centru města je například průměrná teplota vzduchu při stejné nadmořské výšce o 1°C vyšší než v otevřené krajině. To je způsobeno velkou koncentrací tepelných zdrojů, ale hlavně menšími ztrátami při výparu v důsledku urbanizace aktivního povrchu, kde výrazně převažují zpevněné plochy nad přirozeným povrchem s vegetací a kde převážná část dešťových srážek ihned odtéká do kanalizace.

V porovnání s jinými regiony České republiky se záměr nachází v teplejší oblasti s nižšími srážkovými úhrny, nižší sněhovou pokrývkou a průměrnou rychlostí větru. Jak je uvedeno v kap. C.2.4., nachází se zájmové území v oblasti, kde hrozí nebezpečí z přivalových srážek. V místech s vyšším zastoupením zorněné zemědělské půdy to může znamenat významnější ohrožení lokálními přivalovými srážkami. Jiné klimatické a povětrnostní extrémy nejsou v území zaznamenány.

Bonita klimatu

Hlavní město Praha má v interaktivním Atlasu životního prostředí [52] zpracovanou mapu bonity klimatu. Z ní je patrné, že nejvyšší stupeň bonity klimatu se nachází v okrajových částech městské aglomerace, kam patří prakticky celé zájmové území.

Prognóza vývoje změny klimatu

V příloze B.12 je provedena analýza předpokládaného vývoje klimatu v zájmové lokalitě. Je konstatováno, že:

- Z hlediska vývoje teploty vzduchu v zájmovém území lze podle všech předpovědních scénářů očekávat postupný nárůst průměrné teploty vzduchu, a to do roku 2090 o 2 až 4 °C při středním scénáři omezení emisí skleníkových plynů. K výraznější změně dojde u maximální a minimální teploty vzduchu a veličin vázaných na teplotní extrémy. V zájmové lokalitě lze očekávat nárůst maximální teploty vzduchu v nejteplejším měsíci průměrně o 2 až 4 °C, místy až o 6 °C v roce 2090. Podobně jako u teploty bude počet dnů s horkými nebo suchými periodami narůstat.
- V podobném trendu se bude vyvíjet i počet mrazových dnů (dnů s teplotou pod 0 °C), kdy se očekává jejich pokles. Spolu s klesajícím počtem mrazových dnů lze očekávat, že se sníží i počet dnů, kdy bude v rámci jednoho dne přecházet teplota z kladných hodnot do záporných

a naopak. Tyto změny teploty jsou významné zejména ve vztahu ke stavebním materiálům použitým na předkládaném záměru.

- Z hlediska vývoje úhrnů srážek není předpovídaný trend tak jednoznačný jako v případě teploty vzduchu, a to zejména z hlediska vysoké meziroční proměnlivosti srážkových úhrnů. Očekává se, že celkový průměrný roční úhrn srážek ve srovnání s dlouhodobým průměrem (1981 – 2010) se výrazně nezmění, případně dojde k minimálnímu nárůstu, ale dojde ke snížení počtu srážkových událostí, které budou mít ovšem vyšší extremitu.
- Se změnou klimatu se předpokládá i častější výskyt extrémních jevů v podobě přivalových dešťů nebo naopak bezsrážkových období. Výrazné srážkové situace jsou však obtížně předpověditelné. Riziko déletrvajících a intenzivnějších epizod sucha lze přitom očekávat zejména v období od dubna do září.

Větrná růžice

Základním meteorologickým podkladem pro modelový výpočet jsou větrné růžice charakteristické pro danou oblast, které byly zpracovány Českým hydrometeorologickým ústavem z průměrných hodnot za období let 2012–2021. Růžice popisují proudění ve vybrané lokalitě za různých rozptylových podmínek a jsou doloženy v příloze B.3 dokumentace. Pro potřeby předloženého záměru jsou doloženy růžice pro 9 lokalit.

C.2.2.2 OVZDUŠÍ

Zájmové území je situováno na SZ okraji zástavby Prahy, kde jsou dosahovány nejlepší (resp. nejnižší) hodnoty všeobecného ročního indexu kvality ovzduší. O stupeň horší hodnocení je dosahováno v prostoru Ďáblic a Březiněvsi.

Současnou kvalitu ovzduší je možné vyhodnotit na základě pětiletých průměrů koncentrací znečišťujících látek (od roku 2017 do roku 2021) publikovaných ČHMÚ pro potřeby zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů. Tato data jsou uváděna pro čtverce 1×1 km. Samotný záměr zasahuje do celkem 24 čtverců – viz následující Tab. 61.

Tab. 61 Průměrné hodnoty koncentrací za období 2017 – 2021 pro zájmové území záměru

Znečišťující látka	Veličina	Jednotka	Zájmové území	Imisní limit	Podíl na imis.limitu
Oxid dusičitý	roční průměr	μg.m ⁻³	12,4 – 21,9	40	31,0 – 54,8 %
Oxid siřičitý	4. nejvyšší denní průměr	μg.m ⁻³	8 – 9	125	6,4 – 7,2 %
Částice PM ₁₀	roční průměr	μg.m ⁻³	19,5 – 21,5	40	48,8 – 53,8 %
Částice PM ₁₀	36. nejvyšší denní průměr	μg.m ⁻³	35 – 38	50	70 – 76 %
Částice PM _{2,5}	roční průměr	μg.m ⁻³	14,0 – 15,6	20	70 – 78 %
Benzen	roční průměr	μg.m ⁻³	0,9 – 1,1	5	18 – 22 %
Benzo[a]pyren	roční průměr	ng.m ⁻³	0,6 – 1,0	1	60 – 100 %
Arsen	roční průměr	ng.m ⁻³	1,4 – 1,7	6	23,3 – 28,3 %
Kadmium	roční průměr	ng.m ⁻³	0,1 – 0,2	5	2 – 4 %
Olovo	roční průměr	ng.m ⁻³	4,4 – 5,1	500	0,9 – 1,0 %
Nikl	roční průměr	ng.m ⁻³	0,6 – 0,7	20	3,0 – 3,5 %

Z průměrných hodnot koncentrací za období 2017 – 2021 poskytovaných ČHMÚ vyplývá, že v případě čtverců, do nichž zasahuje hodnocený záměr, dosahují pětileté průměry koncentrací benzo[a]pyrenu nejvýše 100 % imisního limitu a koncentrace ostatních sledovaných imisních

veličin nepřekračují 78 % limitu. **Nedochází tedy k překračování imisních limitů znečišťujících látek vyhlášených pro ochranu zdraví lidí** (stanovuje příloha č. 1 k zákonu č. 201/2012 Sb.) v platném znění.

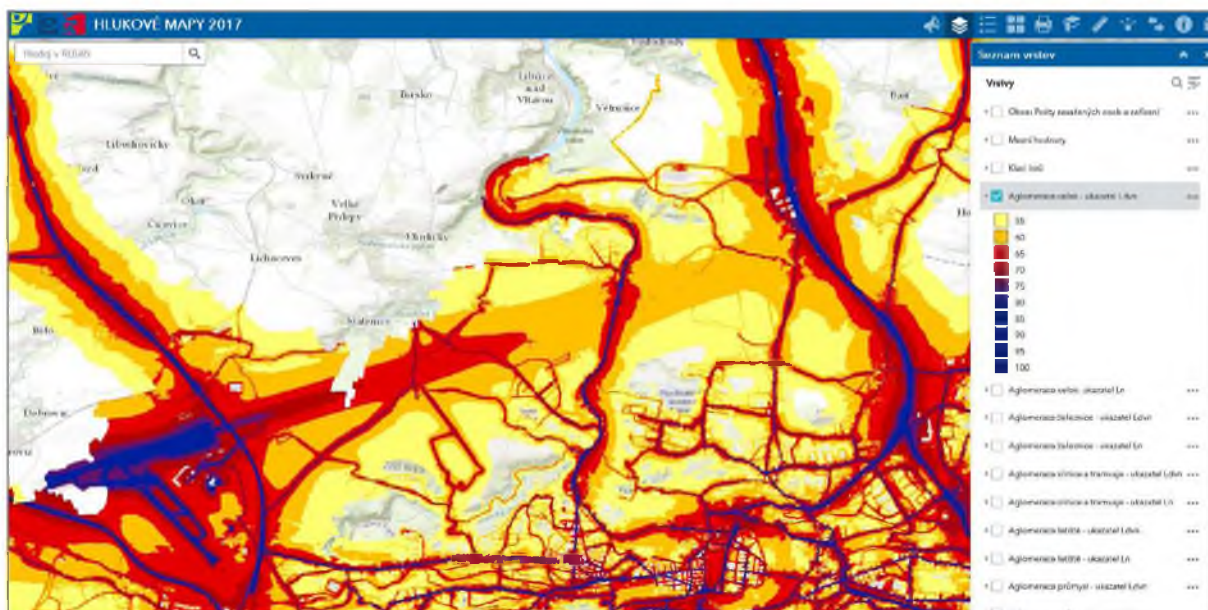
V rozptylové studii v příloze B.3 jsou dále doloženy hodnoty pro celkem 215 čtverců, které pokrývají celou výpočtovou oblast. Jak je patrné, podle podkladů ČHMÚ jsou ve výpočtové oblasti splněny imisní limity téměř všech sledovaných imisních veličin. V případě průměrných ročních koncentrací benzo[a]pyrenu bylo v pěti čtvercích (2,3 % výpočtové oblasti) zaznamenáno překročení imisního limitu (nejvýše o 20 %). Koncentrace ostatních imisních veličin dosahují nejvýše 85,5 %.

Dále jsou v rozptylové studii doloženy výsledky modelového vyhodnocení stávající kvality ovzduší (dle dopravní prognózy k roku 2019 – stav před pandemií covid-19). Z výsledků modelových výpočtů vyplývá, že ve stávajícím stavu (stav B) lze očekávat plnění imisních limitů pro průměrné roční koncentrace oxidu dusičitého, benzenu, a suspendovaných částic PM₁₀ i PM_{2,5}. V případě průměrných ročních koncentrací benzo(a)pyrenu bylo vypočteno překračování imisního limitu na území hl. m. Prahy v prostoru Suchdola a dále v zastavěných oblastech na území Středočeského kraje (zejména v Hostivicích, Tuchoměřicích, Horoměřicích, Statenicích, Úněticích, Rostokách, Klecanech, Zdibech). V případě hodinových koncentrací oxidu dusičitého bylo vypočteno překročení imisního limitu pouze zcela lokálně v oblasti Troji a letiště Václava Havla, mimo obytnou zástavbu. V případě denních koncentrací suspendovaných částic PM₁₀ bylo překročení imisního limitu vypočteno jen lokálně podél Pražského okruhu v oblasti napojení ulic Karlovarská a Evropská, podél Cínovecké a v oblasti ulice Argentinská.

C.2.3 HLUKOVÁ SITUACE

V současnosti jsou v zájmovém území zdroji hluku zejména provoz automobilové dopravy na dálnicích (D7, D8) v protažení páteřních městských komunikací a na místních komunikacích (II. třída a nižší), a zejména v západní části zájmového území také provoz z letecké dopravy (Letiště V. Havla Praha). V údolí Vltavy prochází železniční trať 091 Praha-Kralupy nad Vltavou.

Tyto hlavní zdroje jsou zřejmé z následujícího obrázku Strategické hlukové mapy pro rok 2017, která dává základní informaci o zatížení území hlukem. Strategické hlukové mapy je na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí (Směrnice Environmental Noise Directive, END) Česká republika jako členský stát EU povinna pořizovat. Zpracováním uvedených map je v pětiletých cyklech pověřeno Ministerstvo zdravotnictví. SHM se pořizují pro hluk v okolí stanovených hlavních pozemních komunikací, hlavních železničních tratí, hlavních letišť a v aglomeracích.

Obr. 17 Strategická hluková mapa 2017 (zdroj: mzcrcz)

Hlavní silniční tahy jsou popsány v kap. C.2.1. Z hlediska leteckého hluku lze uvést, že v blízkém i vzdáleném okolí záměru se vyskytují celkem 4 letiště, a to letiště Václava Havla (LKPR), letiště Vodochody (LKVO), letiště Letňany (LKLT) a vojenské letiště Praha Kbely (LKKB). Vzhledem k systému a režimu létání v leteckém okrsku Praha se hluk z provozu letiště Vodochody a Kbely ve sledovaných hladinách, které by byly relevantní pro posouzení hluku v daném území, neprojevuje. Popis letecké dopravy v zájmovém území je uveden podrobně v kap. 5.4. v Hlukové studii v příl. B.2 dokumentace, kde jsou uvedeny podrobnější vstupní informace pro Letiště Václava Havla Praha a letiště Letňany. Zde pouze stručný výtah.

Letiště Václava Havla Praha

Letiště Václava Havla Praha je nejvíce zatížené letiště v ČR. Jedná se o mezinárodní veřejné letiště. Jak je uvedeno v kap. B.4., je plánována realizace paralelní dráhy RWY 06R/24L. Po uvedení nové zkrácené RWY 06R/24L (délka 3 100 m, šířka 45 m) na Letišti Václava Havla Praha do provozu dojde oproti původnímu předpokladu k přerozdělení distribuce letadel především v souvislosti s uvažovaným zrušením leteckého provozu na RWY 12/30 (dříve 13/31). Původní princip rozložení pohybů letadel na jednotlivé směry RWY dráhového systému Letiště Václava Havla Praha jak pro denní, tak i noční dobu zůstane zachován.

Tab. 62 Celkový počet příletů (ARR) / odletů (DEP) na jednotlivých dráhách Letiště V. H. Praha, rok 2019

Označení dráhy	ARR24		ARR06		ARR30		ARR12	
	Den	Noc	Den	Noc	Den	Noc	Den	Noc
Celkem	45 584	5 843	17 309	2 085	3 939	147	755	7
Označení dráhy	DEP24		DEP06		DEP30		DEP12	
Celkem:	38 423	5 990	16 356	7 088	4 944	880	1 424	0

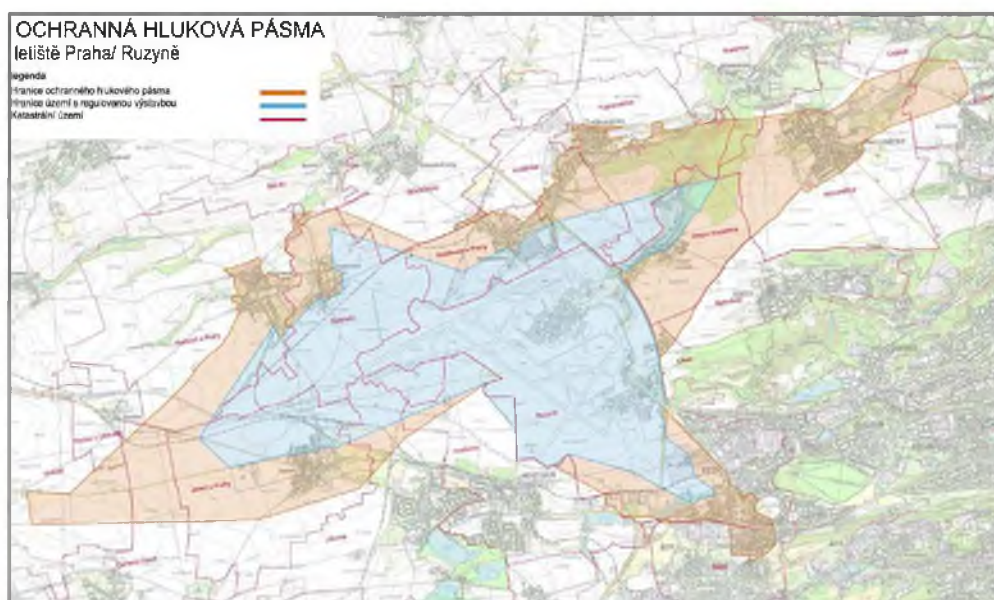
Výpočet modelové situace stávajícího stavu byl v Hlukové studii v příl. B.2 dokumentace proveden ve smyslu metodiky CNOSSOS-EU. Stanovené reálné nominální letové tratě byly rozloženy v rámci výpočtu leteckého hluku na segmenty (zjištěná hladina hlukové události v def. výšce 4 m v rastru nad zemí anebo v bodě pozorování byla vypočítána jako souhrn příspěvků ze všech „hlukově významných“ segmentů dráhy letu konkrétních letadel. Základní výpočet hodnoty veličiny opisující zvukovou událost z působení pohybu letadla byl vypočítán pro každý

bod výpočtového rastru, do kterého se postupně opakovaně načítají jednotlivé zvukové události pro pohyby všech zohledněných letadel za sledované časové období, a to v každém bodu výpočtového rastru pokrývajícího celé hodnocené území, resp. na fasádách definovaných budov. Hodnoty indikátoru hluku se v každém bodu rastru tzv. energeticky sečtou, což umožní získat výslednou hodnotu indikátoru hluku z celkového leteckého provozu za sledovaný časový interval.

Tab. 63 Porovnání naměřených a vypočítaných dlouhodobých ročních ekvivalentních hladin A [dB]

Kontrolní bod	Vypočítaná hodnota		Naměřená hladina		Rozdíl Naměřená – vypočítaná	
	$L_{Aeq,D=16h}$	$L_{Aeq,N=8h}$	$L_{Aeq,D=16h}$	$L_{Aeq,N=8h}$	$L_{Aeq,D=16h}$	$L_{Aeq,N=8h}$
MP08 Horoměřice střed	54,6	48,8	53,8	48,4	-0,8	-0,4
MP09 Praha-Př. Kopanina	53,2	47,3	55,2	49,6	2,0	2,3
MP10 Horoměřice	53,1	47,3	53,8	48,3	0,7	1,0
MP11 Roztoky	52,3	46,5	52,9	46,7	0,6	0,2
MP13 Suchdol	55,8	50,1	55,9	50,4	0,1	0,3

Následující obrázek ukazuje stávající ochranná hluková pásma letiště V. Havla Praha.

Obr. 18 Ochranná hluková pásma letiště Praha (<https://www.prg.aero/hluk>)

Letiště Letňany

Letiště Letňany slouží jako neveřejné mezinárodní a veřejné vnitrostátní letiště. Nepředpokládají se zásadní změny z hlediska rozvoje ani provozu letiště. Vzhledem k tomu, že na tomto letišti je provozován odlišný druh letecké dopravy, s čímž souvisejí i typy letadel, je charakteristická skladba provozovaných letadel řešena jiným členěním než u Letiště V. H. Praha. Vstupní údaje pro letiště Letňany jsou uvedeny v Hlukové studii v příl. B.2 dokumentace.

Měření akustické situace

Pro potřeby předkládané dokumentace byla akreditovanou laboratoří provedena měření akustické situace. Pro úsek D0 518 byla provedena čtyři kontrolní synchronní 24hodinová měření hluku M1-M4. Dále byly pro ověření výpočtového modelu provedeny dvě 1hodinové sondy – hluk z automobilové dopravy (sonda S1 u dálnice D0, sonda S2 u silnice I/7). Pro úsek D0 519 byla provedena také čtyři kontrolní synchronní 24hodinová měření hluku M1 až M4. Na dvou místech měření S1 – S2 dále probíhalo kontinuální měření hluku ze silniční dopravy po dobu 1

hodiny. Současně s měřením hluku byl v území proveden terénní a dopravně-inženýrský průzkum. Měření hluku a dopravně-inženýrský průzkum provedený v rámci měření sloužily ke zjištění akustické situace v měřicích místech a k následnému ověření výpočtového modelu. Měřicí místa byla ve většině případů situována a směřována ve směru k budoucí trase záměru. Poloha a fotodokumentace míst měření je doložena v Hlukové studii v příl. B.2, stejně jako výsledky měření akustické situace a sčítání intenzit dopravy.

Počáteční akustická situace

V hlukové studii v příl. B.2 je uveden výpočet pro počáteční akustickou situaci. Zde v textu shrnutí pro počáteční akustickou situaci (PAS) – silniční doprava v hodnoceném území. Podrobněji viz hluková studie, a to včetně PAS pro kumulativní vlivy z železniční, tramvajové a letecké dopravy.

PRAHA 6 - Vypočtené hodnoty ekvivalentní hladiny akustického tlaku A z provozu silniční dopravy v zájmovém území Prahy 6 se ve stávajícím stavu v denní době pohybují od $L_{Aeq,16h} = 56,6$ dB do $L_{Aeq,16h} = 75,3$ dB a v noční době od $L_{Aeq,8h} = 50,8$ dB do $L_{Aeq,8h} = 68,7$ dB. V tomto území dochází v denní době k překračování platných hygienických limitů z provozu silniční dopravy, a to v bodě Dejvice_160. V noční době je pak tento limit překročen v bodech Dejvice_160 a Ruzyne_2335.

PRAHA – PŘEDNÍ KOPANINA Vypočtené hodnoty ekvivalentní hladiny akustického tlaku A z provozu silniční dopravy v zájmovém území Praha – Přední Kopanina se ve stávajícím stavu v denní době pohybují od $L_{Aeq,16h} = 54,5$ dB do $L_{Aeq,16h} = 68,5$ dB a v noční době od $L_{Aeq,8h} = 48,4$ dB do $L_{Aeq,8h} = 61,1$ dB. V tomto území nedochází v denní době k překračování platných hygienických limitů z provozu silniční dopravy. Pouze v bodě Predni_Kopanina_7(ulice K Tuchoměřicům) je tento limit překročen v denní i noční době.

PRAHA – NEBUŠICE Vypočtené hodnoty ekvival. hladiny akust. tlaku A z provozu silniční dopravy v zájmovém území Prahy – Nebušic se ve stávajícím stavu v denní době pohybují od $L_{Aeq,16h} = 60,7$ dB do $L_{Aeq,16h} = 67,0$ dB a v noční době od $L_{Aeq,8h} = 53,7$ dB do $L_{Aeq,8h} = 58,9$ dB. V tomto území dochází v denní i v noční době k překračování platných hygienických limitů z provozu silniční dopravy.

HOROMĚŘICE Vypočtené hodnoty ekvivalentní hladiny akustického tlaku A z provozu silniční dopravy v zájmovém území obce Horoměřice se ve stávajícím stavu v denní době pohybují od $L_{Aeq,16h} = 51,5$ dB do $L_{Aeq,16h} = 67,0$ dB a v noční době od $L_{Aeq,8h} = 43,2$ dB do $L_{Aeq,8h} = 58,6$ dB. V tomto území dochází k překračování platných hygienických limitů z provozu silniční dopravy v denní i noční době. Limit je překračován v bodech Horomerice_149 (ul. Revoluční), Horomerice_54 (ul. Velvarská) a Horomerice_141 (ul. Suchdolská).

PRAHA – LYSOLAJE Vypočtené hodnoty ekvivalentní hladiny akustického tlaku A z provozu silniční dopravy v zájmovém území Praha – Lysolaje se ve stávajícím stavu v denní době pohybují na úrovni $L_{Aeq,16h} = 63,9$ dB a v noční době pak na úrovni $L_{Aeq,8h} = 57,7$ dB. V tomto území nedochází v denní ani v noční době k překračování platných hygienických limitů z provozu silniční dopravy.

PRAHA – SUCHDOL Vypočtené hodnoty ekviv. hladiny akust. tlaku A z provozu silniční dopravy v zájmovém území Prahy – Suchdol se ve stávajícím stavu v denní době pohybují od $L_{Aeq,16h} = 61,0$ dB do $L_{Aeq,16h} = 69,3$ dB a v noční době od $L_{Aeq,8h} = 52,2$ dB do $L_{Aeq,8h} = 61,2$ dB. V tomto

území nedochází v denní ani v noční době k překračování platných hygienických limitů z provozu silniční dopravy kromě bodů Sedlec_51, Sedlec_34 a Suchdol_126.

PRAHA 8 Vypočtené hodnoty ekvivalentní hladiny akustického tlaku A z provozu silniční dopravy v zájmovém území Prahy 8 se ve stávajícím stavu v denní době pohybují od $L_{Aeq,16h} = 45,9$ dB do $L_{Aeq,16h} = 68,7$ dB a v noční době od $L_{Aeq,8h} = 36,2$ dB do $L_{Aeq,8h} = 61,9$ dB. V tomto území nedochází v denní době k překračování platných hygienických limitů z provozu silniční dopravy kromě výpočtového bodu Cimice_130. V noční době je pak tento limit překročen v bodech Čimice 130 a Čimice 29.

PRAHA - DOLNÍ CHABRY Vypočtené hodnoty ekvivalentní hladiny akustického tlaku A z provozu silniční dopravy v Dolních Chabrech se ve stávajícím stavu v denní době pohybují od $L_{Aeq,16h} = 62,4$ dB do $L_{Aeq,16h} = 69,7$ dB a v noční době od $L_{Aeq,8h} = 53,7$ dB do $L_{Aeq,8h} = 61,8$ dB. V tomto území nedochází v denní a noční době k překračování platných hygienických limitů z provozu silniční dopravy kromě výpočtového bodu Dolní Chabry 917 (ulice Spořická).

ZDIBY Vypočtené hodnoty ekvivalentní hladiny akustického tlaku A z provozu silniční dopravy ve Zdibech se ve stávajícím stavu v denní době pohybují od $L_{Aeq,16h} = 63,6$ dB do $L_{Aeq,16h} = 68,0$ dB a v noční době od $L_{Aeq,8h} = 55,8$ dB do $L_{Aeq,8h} = 60,2$ dB. Platný hygienický limit je překročen v bodech Zdiby 43, Zdiby 9, Zdiby 83 Zdiby 24_P, Zdiby 113 a Zdiby 24_JK.

PRAHA - BŘEZINĚVES Vypočtené hodnoty ekvivalentní hladiny akustického tlaku A z provozu silniční dopravy v Březiněvsi jsou ve stávajícím stavu hodnoceny v kontrolním referenčním výpočtovém bodě Březiněves 12. V denní době je zde hodnota $L_{Aeq,16h} = 70,1$ dB a v noční době pak $L_{Aeq,16h} = 62,8$ dB. V počáteční akustické situaci je platný hygienický limit překračován v denním i nočním období.

PRAHA - ĎÁBLICE Vypočtené hodnoty ekvivalentní hladiny akustického tlaku A z provozu silniční dopravy v Ďáblicích se ve stávajícím stavu v denní době pohybují od $L_{Aeq,16h} = 58,5$ dB do $L_{Aeq,16h} = 71,5$ dB a v noční době od $L_{Aeq,8h} = 53,5$ dB do $L_{Aeq,8h} = 64,6$ dB. V území nedochází v denní době k překračování platných hygienických limitů z provozu silniční dopravy kromě výpočtového bodu Ďáblice 37. V noční době je pak tento limit překročen v bodech Ďáblice 736 a Ďáblice 37.

C.2.4 VODA

C.2.4.1 POVRCHOVÉ VODY

Koridor stavby kříží řeku Vltavu, která je základní tepnou celé říční sítě na území hlavního města Prahy, a dále na pravém břehu Vltavy Čimický a Drahaňský potok.

Celé zájmové území je odvodňováno sítí drobných vodních toků, s relativně malými průtoky, a menšími plochami povodí. Všechna povodí jsou zde odvodňována povrchově do přítoků Vltavy, vyjma Mratinského potoka, který již náleží do povodí Labe. Všechny levobřežní přítoky Vltavy protékají územím ve směru od západu k východu – ve směru spádování terénu k Vltavě, a obdobně pravobřežní přítoky protékají územím od východu k západu směrem k Vltavě.

Z hydrologického hlediska náleží většina zájmového území k povodí Vltavy, dílčí povodí Dolní Vltava, **povodí 3. řádu Vltava od Rokytky po ústí č. 1-12-02**. Pouze východní úsek (cca od Ďáblic) náleží k dílčímu povodí Horního a středního Labe, **povodí 3. řádu Labe od Jizery po Vltavu č. 1-05-04**.

Z hlediska podrobného členění náleží zájmové území k dílčím povodím vodních toků 4. řádu, které sumarizuje Tab. 64. Hydrologické charakteristiky toků v dotčených profilech jsou shrnuty v Tab. 65. Kromě charakteristik dostupných na hydroekologickém systému VÚV TGM (HEIS) [59] jsou doplněny i profily, pro které jsou data ČHMÚ uvedeny ve vodohospodářské studii [7].

Tab. 64 Vodní toky v širším zájmovém území [59] [7]

Tok	ČHP	Spádový recipient	Plocha dílčího povodí (km ²)
Zájmové území úseku D0 518			
Povodí 3. řádu			
Vltava od Rokytky po ústí	1-12-02		975,1
Povodí 4. řádu			
Vltava - dílčí povodí	1-12-02-007		10,3 (po přítok Dražanského p.)
Vltava - dílčí povodí	1-12-02-009		1,03 (po přítok Únětického p.)
Horoměřický potok	1-12-02-013	Únětický potok	6,61
Nebušícký potok	1-12-02-005	Litovický (Šárecký) p.	5,37
Kopaninský potok	1-12-02-011	Únětický potok	7,21
Litovický (Šárecký) p.	1-12-02-004	Vltava	25,02 (po soutok s Nebuš. p.)
Litovický (Šárecký) p.	1-12-02-006	Vltava	6,44
Únětický potok	1-12-02-010	Vltava	18,47 (po soutok s Kopaninským p.)
Únětický potok	1-12-02-012	Vltava	8,95 (po soutok s Horoměř. p.)
Únětický potok	1-12-02-014	Vltava	5,95
Zájmové území úseku D0 519			
Povodí 3. řádu			
Vltava od Rokytky po ústí	1-12-02		975,1
Povodí 4. řádu			
Vltava - dílčí povodí	1-12-02-007		10,3 (po přítok Dražanského p.)
Vltava - dílčí povodí	1-12-02-009		1,03 (po přítok Únětického p.)
Čimický potok	1-12-02-007	Vltava	2,72 (dílní pod 1-12-02-007) ř.km 1,1
Drahaňský potok	1-12-02-008	Vltava	6,721 / 5,37 (ČHMÚ) ř. km 2,2
Přemyšlenský potok	1-12-02-016	Vltava	5,841
Povodí 3. řádu			
Labe od Jizery po Vltavu	1-05-04		630,337
Povodí 4. řádu			
Mratínský potok	1-05-04-022	Mlýnský potok	18,085 (po zaústění Třeboradického p.) 7,52 (od Třebor.p. až po zaústění Líbeznického potoka) 31,35 (celé povodí) 6,80 (ČHMÚ) ř. km 13,8 7,79 (ČHMÚ) ř.km 0,5 28,25 (ČHMÚ) ř. km 7,9
Třeboradický potok	1-05-04-023	Mratínský potok	8,604 / 3,59 (ČHMÚ) ř. km 3,8 0,25 (ČHMÚ) ř. km 1,2

Tab. 65 Hydrologické charakteristiky vodních toků (archivní data ČHMÚ, [7])

Tok - Hydrologické číslo pořadí	Vltava, km 39,0 1-12-02-007
Profil	Dílčí povodí po zaústění Drahaňského potoka
Plocha povodí od pramene (km ²)	27 219,7
Plocha dílčího povodí (km ²)	10,3
Průměrný roční průtok (m ³ /s)	147
Q ₃₅₅ (m ³ /s)	26
Tok - Hydrologické číslo pořadí	Vltava, km 51,65 1-12-02-025
Profil	Praha – Na Františku
Plocha povodí od pramene (km ²)	26 976 (96 % plochy povodí toku)
Průměrný roční průtok (m ³ /s)	143
Q ₃₅₅ (m ³ /s)	28,0
Tok - hydrologické číslo pořadí	Kopaninský potok 1-12-02-011
Profil	Přední Kopanina, 120 m nad ohybem silnice na Nebušice
Plocha povodí od pramene (km ²)	5,1
Prům.dl. roční výška srážky (mm)	546
Průměrný dl. roční průtok (l/s)	12,8
Q ₃₅₅ (l/s)	2
Tok - hydrologické číslo pořadí	Horoměřický potok - 1-12-02-013
Profil	Horoměřice, 70 m pod hrází horního rybníka
Plocha povodí od pramene (km ²)	4,9
Prům.dl. roční výška srážky (mm)	528
Průměrný dl. roční průtok (l/s)	16,0
Q ₃₅₅ (l/s)	2,5
Tok - hydrologické číslo pořadí	Suchdolský potok – 1-12-02-014
Profil	Suchdol, pod soutokem větví
Plocha povodí od pramene (km ²)	2,42
Prům.dl. roční výška srážky (mm)	495
Průměrný dl. roční průtok (l/s)	3,3
Q ₃₅₅ (l/s)	0,5
Tok - hydrologické číslo pořadí	Lysolajský potok (Housle) - 1-12-02-006
Profil	Křížení se silnicí Horoměřice - Jenerálka
Plocha povodí od pramene (km ²)	0,55
Prům.dl. roční výška srážky (mm)	524
Průměrný dl. roční průtok (l/s)	1,25
Q ₃₅₅ (l/s)	0
Tok - hydrologické číslo pořadí	Čimický potok 1-12-02-070
Profil	Pod Čimicemi, ř.km 1,1
Plocha povodí od pramene (km ²)	2,72
Prům.dl. roční výška srážky (mm)	531
Průměrný dl. roční průtok (l/s)	6,1
Q ₃₅₅ (l/s)	1,0
Tok - hydrologické číslo pořadí	Drahanský potok 1-12-02-080
Profil	Pod Dolními Chabry, ř. km 2,2
Plocha povodí od pramene (km ²)	5,37
Prům.dl. roční výška srážky (mm)	532
Průměrný dl. roční průtok (l/s)	12
Q ₃₅₅ (l/s)	1,9

Tok - hydrologické číslo pořadí	Mratínský potok 1-05-04-022
Profil	Čakovice, ř. km 13,8
Plocha povodí od pramene (km ²)	6,80
Prům.dl. roční výška srážky (mm)	528
Průměrný dl. roční průtok (l/s)	14
Q ₃₅₅ (l/s)	1,9
Tok - hydrologické číslo pořadí	Mratínský potok 1-05-04-024
Profil	Veleň, ř. km 7,9
Plocha povodí od pramene (km ²)	28,25
Prům.dl. roční výška srážky (mm)	527
Průměrný dl. roční průtok (l/s)	152
Q ₃₅₅ (l/s)	75
Tok - hydrologické číslo pořadí	Třeboradický potok 1-05-04-023
Profil	Čakovice, ř.km 4,0
Plocha povodí od pramene (km ²)	3,59
Prům.dl. roční výška srážky (mm)	530
Průměrný dl. roční průtok (l/s)	6,9
Q ₃₅₅ (l/s)	1,0
Tok - hydrologické číslo pořadí	Třeboradický potok 1-05-04-023
Profil	Lokalita Na zlaté, ř. km 1,2
Plocha povodí od pramene (km ²)	5,43
Prům.dl. roční výška srážky (mm)	530
Průměrný dl. roční průtok (l/s)	10
Q ₃₅₅ (l/s)	1,5
Tok - hydrologické číslo pořadí	Mratínský potok/ Třeboradický potok 1-05-04-023
Profil	Mírovce, ř. km 0,5
Plocha povodí od pramene (km ²)	7,79
Prům.dl. roční výška srážky (mm)	530
Průměrný dl. roční průtok (l/s)	15
Q ₃₅₅ (l/s)	2,1
Tok - hydrologické číslo pořadí	Přítok Třeboradického potoka 1-05-04-0230-0-00
Profil	Pod teplárnou, ř. km 0,8
Plocha povodí od pramene (km ²)	0,25
Prům.dl. roční výška srážky (mm)	528
Průměrný dl. roční průtok (l/s)	0,5
Q ₃₅₅ (l/s)	0,0

Vodní toky [54][59]

Vltava je nejdelší řekou protékající Českou republikou (430,2 km). Pramení na Šumavě, u obce Černý Kříž a do Labe se vlévá u Mělníka. Povodí řeky dosahuje 28 090 km². Vltava je zařazena mezi vodohospodářsky významné vodní toky dle Vyhl. č. 178/2012 Sb., která stanovuje seznam významných vodních toků a způsob provádění činností týkajících se správy vodních toků. Dle nařízení vlády č. 71/2003 Sb. je Vltava řazena mezi kaprový typ vody Vltava dolní č.147 K.

Pátevními toky odvodňující **levobřežní zájmové území** (část D0 518) jsou **Únětický potok** severně od koridoru stavby 518 a **Šárecký potok** na jihu. Přítoky Únětického potoka jsou Kopaninský, Horoměřický a Suchdolský potok. Přítoky Šáreckého potoka jsou Nebušický potok a potok Housle. Únětický potok záústíje do Vltavy v Roztokách v ř. km 38,3. Šárecký potok (na horním

toku nazývaný Litovický potok) se vlévá do Vltavy v ř. km 42,8. Potok Housle a Nebušický potok spadá pod správu Hl. města Prahy, ostatní náleží pod Povodí Vltavy [81].

- *Horoměřický potok*, délka toku 2,74 km. V obci Horoměřice je celý horní tok zatrubněn, do otevřeného koryta vytéká na úrovni hráze rybochovného rybníka „Pod Luky“ a obtéká biologický rybník ČOV. Dále je veden v upraveném zemním korytě až po soutok s Únětickým potokem.
- *Kopaninský potok*, délka 4,32 km. Potok pramení na území letiště a ve většině své délky je upraven. Nad zástavbou Přední Kopaniny jsou do něj zaústěny vody z areálu letiště V. Havla Praha, z toho důvodu je v jeho pramenné části vybudován suchý poldr. Ve většině své délky protéká zalesněným územím, nad Kopaninským mlýnem se zprava vlévá do Únětického potoka a podél toku vede lesní cesta.
- *Nebušický potok*, délka 3,47 km, velikost povodí 5,345 km². Pramení na SZ okraji Nebušic, protéká k osadě Jenerálka, kde se vlévá do Šáreckého potoka. Pro potok je charakteristický velký spád a rozkolísanost průtoků, které vyvolávají stržovou erozi. Koryto potoka bylo sanováno.
- *Potok Housle (Lysolajský potok)*, délka toku 1,9 km, velikost povodí celkem 3,1 km². Pramení v dolní části rokle Housle (tzv. Zázračná studánka). Protéká Lysolajským údolím a vlévá se do Šáreckého potoka. Správcem vodního toku je HMP.
- *Suchdolský potok*, délka toku cca 0,58 km, velikost povodí celkem 2,95 km². Pramení v severní části Starého Suchdola, u Spáleného mlýna ústí zprava do Únětického potoka.

Část Suchdola a Sedlce je odvodňována drobnými depresiemi přímo do Vltavy. Křížení těchto občasných vodotečí s železniční tratí ČD je kamennými klenbovými mostky, křížení s levobřežní Roztockou ulicí trubními propustky. Vzhledem k charakteru podloží se v dotčeném dílčím povodí Vltavy vytvořily erozní činnosti řeky hluboká údolí, lemovaná prudkými skalnatými srázy rozčleněnými řadou bočních roklí.

Páteřními vodními toky odvodňující pravobřežní části zájmového území (část D0 519) jsou **Drahanský potok** zaústěný do Vltavy v ř. km cca 39,6, a **Vltava** pod Drahanským potokem (dílní povodí Vltavy zasahující i na levobřežní část zájmového území – vodní tok: Čimický, Bohnický, bezejmenný). Na východě se jedná o **Mratínský potok**, jehož recipientem je Mlýnský potok až na území města Kostelce nad Labem a posléze Labe. Mratínský potok je recipientem Třeboradického potoka, v jehož dílčím povodí se nachází MÚK Březiněves.

- *Čimický potok* vytéká z rybníčku na okraji sídliště Čimice. Délka toku dosahuje od Čimického rybníka 2,98 km (dle HEIS délka toku 1,15 km – stálý tok). V horní části potok protéká PP Čimické údolí a napájí Kostoprtský rybník. Vlivem urbanizace Čimic a výstavby podzemních sítí došlo v 60. letech 20. století ke stržení pramenu a vyschnutí koryta. V rámci revitalizačních projektů došlo k obnově Čimického rybníka a vodnosti toku v jeho horní části. Dnes se potok na několika místech ztrácí a zase objevuje a protéká jím zcela minimální množství vody, což bylo potvrzeno i během měření koncentrací chloridů (Koordinační VHS, 2022 [7]). Vodní tok je zaústěn do Vltavy v jejím ř. km cca 40,1 ř. Správcem vodního je hl. Město Praha zastoupená organizací Lesy hl. m. Prahy. Z důvodu velmi malé vodnosti toku zde není prováděno měření kvality vody.
- *Drahaňský potok* pramení v obci Dolní Chabry, resp. požární nádrži v horní části obce. Průměrný sklon povodí dosahuje 21,2 %, délka toku činí 4 km, velikost povodí cca 6,7 km². Potok je kromě dvou bezejmenných přítoků recipientem Lučního potoka. Do Vltavy je zaústěn v jejím cca 39,6 ř. km. Správcem vodního je HMP zastoupená org. Lesy hl. m. Prahy.

- *Přemyšlenský potok* (Klecanský potok) se nachází na území Středočeského kraje, jeho délka je cca 4 km, velikost povodí 5,84 km². Do řeky Vltavy zaústíje pod Klecánkami cca v 37,4 ř. km. Správcem toku jsou Lesy ČR.
- *Mratínský potok* jako jeden z mála vodních toků na území hlavního města pramení, nicméně odvádí vodu mimo metropoli. Prameniště vodního toku se nachází uprostřed pole severně od Ďáblic. Délka toku dosahuje cca 15 km, velikost povodí cca 31,5 km². Mratínský potok je zařazen mezi vodohospodářsky významné vodní toky dle Vyhlášky č. 178/2012 Sb. Správcem toku je Povodí Labe.
- *Třeboradický potok* pramení v Březiněvsi a v Mirovicích u Veleně ústí do Mratínského potoka. Území Prahy opouští cca 1 km severně od Třeboradic. Protéká katastry Březiněves, Ďáblice a Třeboradice. Délka toku je cca 5,2 km, z toho na území Prahy cca 4,8, velikost povodí je cca 8,4 km². V roce 2018 [58] byla zpracována studie pro jeho revitalizaci ve staničení 0,980 – 2,810 ř.km. Správcem toku je Povodí Labe.

Vodní nádrže

V zájmovém území se vodní plochy nacházejí pouze sporadicky a jedná se většinou o uměle vytvořené či kultivované plochy. Vodní nádrže jsou zastoupeny v podobě malých návesních rybníčků, požárních nádrží či menších krajinnotvorných vodních ploch v rámci přírodních lokalit (Čimice, Drahaň). Většina menších nádrží je bezejmenná.

V Horoměřicích se jedná o nebeské nádrže Podraboch a U dvora. Od rybníka Pod luky I je Horoměřický potok veden otevřeným korytem, pod ČOV obtéká její biologickou část, rybník Pod luky II. Na Únětickém potoce se také nachází několik vodních ploch, z větších se jedná o Horní, Malý a Dolní rybník. V pramenné části Kopaninského potoka (mimo zájmové území), je na toku vybudován suchý poldr o kapacitě 68 250 m³, který slouží k zachycení přívalových srážek z areálu letiště JIH (pro areál letiště SEVER byl vybudován Tuchoměřický poldr). Koztoprtský rybník je napájen Čimickým potokem. Na Drahaňském potoce se nachází několik nádrží – u ČOV, u ulice Pod Zámečkem – rybárna, Prostřední a Horní rybník v zastavěném území obce Dolní Chabry.

Vodní útvary povrchových vod

Vodní útvary povrchových vod v kategorii „jezero“ se v zájmovém území nenachází.

Záměr prochází územím, které spadá do vymezených povodí dvou útvarů povrchových vod kategorie řeka. Jedná se o vodní útvary **DVL_0820 Vltava od toku Berounka po Ústí do Labe**, jehož celkový stav je hodnocen jako nevyhovující, a **HSL_3060 Mratínský potok od pramene po ústí do Labe**, jehož celkový stav je hodnocen jako nedosažení dobrého stavu.

Vltava od toku Berounka po Ústí do Labe Zájmové území, kudy řeka Vltava protéká, je řazeno mezi oblasti s významným povodňovým rizikem. S ohledem na zhoršené hydromorfologické podmínky ve vodního útvaru v rámci podélné kontinuity vodoteče, které se napřímo promítají spolu se znečištěním z městských oblastí řadí vodní tok mezi silně ovlivněné. Ekologický potenciál v klasifikaci střední je odrazem fyto-bentosu z biotické složky a středním stavem fyzikálně-chemických složek. Obdobně hodnocen je i chemický stav vodního útvaru, který vypovídá o nedosažení dobrého stavu. Celkový stav vodního toku je hodnocen jako nevyhovující. Opatření stanovená Plánem dílčího povodí Dolní Vltavy pro dosažení dobrého stavu se týkají především oblasti kanalizačního systému, ČOV, revitalizací některých částí

menších toků a úseků Vltavy, ochranných hrází a zprůchodnění některých stupňů ve smyslu odstranění migračních překážek toku.

Mratínský potok od pramene po ústí do Labe Monitorovaný úsek Mratínského potoka od pramene po ústí do Labe si zachovává svůj přirozený charakter i přes patrné změny způsobené jednak velkými výkyvy průtokových stavů zapříčiněných přívalovými srážkami, které se velmi negativně promítají do morfologie toku. Ekologický stav je s ohledem na tuto skutečnost výsledků specifických znečišťujících látek hodnocen jako střední. Chemický stav vzhledem k překročeným hodnotám NEK (normy environmentální kvality) vykazuje nedosažení dobrého stavu. Celkový stav vodního útvaru je na základě výsledků hodnocen jako nedosažení dobrého stavu. Překračovaným hodnotám jednotlivých ukazatelů odpovídají i přijatá opatření, jejichž realizace dle podstaty rozdělená mezi opatření základní nebo doplňková mají napomoci dosažení ekologického dobrého stavu. Mezi opatření stanovená Plánem dílčího povodí Horního a středního Labe byla zařazena dostavba ČOV, rekonstrukce a výstavba kanalizace, zabránění nebo omezení vnosů znečišťujících látek z difúzních zdrojů, revitalizace a renaturace vodních toků a niv, tedy opatření, která jsou zaměřena na zlepšení hydromorfologie toku. V neposlední řadě je to i opatření zamezující výskytu invazivních druhů rostlin.

Blíže je charakteristika jednotlivých útvarů popsána v příloze B.13 této Dokumentace a dále v příslušných oblastních plánech povodí (Plán dílčího povodí Dolní Vltavy a Plán dílčího povodí Horního a středního Labe).

Zranitelné oblasti

Celé zájmové území záměru spadá do tzv. zranitelné oblasti, která je definována § 33 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů. Zranitelné oblasti jsou poté jednotlivě vymezeny nařízením vlády č. 235/2016 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 262/2012 Sb., o stanovení zranitelných oblastí a akčním programu, ve znění pozdějších předpisů. V případě takto vymezených oblastí se jedná o území, kde se vyskytují povrchové nebo podzemní vody využívané nebo určené jako zdroje pitné vody, koncentrace dusičnanů přesahuje hodnotu 50mg/l nebo mohou této hodnoty dosáhnout. V případě povrchové vody, zde v důsledku kontaminace ze zemědělské činnosti, dochází nebo může dojít k nežádoucímu zhoršení jakosti vody. V takto vymezených oblastech jsou příslušnými závaznými dokumenty (Nitrátová směrnice, Akční program a další) upraveny způsob, druh a množství používaných hnojiv s ohledem na půdně-klimatické podmínky, svažitost pozemku a další.

Záplavová území

V rámci sledovaného zájmového území jsou záplavová území stanovena pro řeku Vltavu, Dražanský potok, Mratínský potok a Třeboradický potok. Z hlediska širšího zájmového území jsou záplavová území vyhlášena dále pro Lysolajský a Nebušický potok, pro Kopaninský potok v části zástavby, dále také pro potok Únětický a Šárecký potok.

Na Vltavě je vymezeno záplavové území nejvyšší zaznamenané přirozené povodně (srpen 2002) a aktivní zóna pro průtoky s periodicitou 100 let. Územní plán HMP dělí záplavová území na: A) území určená k ochraně – A1) zajišťované městem pro Q_{2002} a pro Q_{100} ; A2) zajišťované individuální pro Q_{2002} a pro Q_{100} ; B) území neprůtočná; C) území průtočná; D) aktivní zóna.

Na drobných vodních tocích jsou vodoprávním úřadem stanovena záplavová území pro průtoky, které se vyskytují při přirozené povodni s periodicitou 100 let, a dále v některých případech aktivní zóna.

Tab. 66 Záplavová území [59]

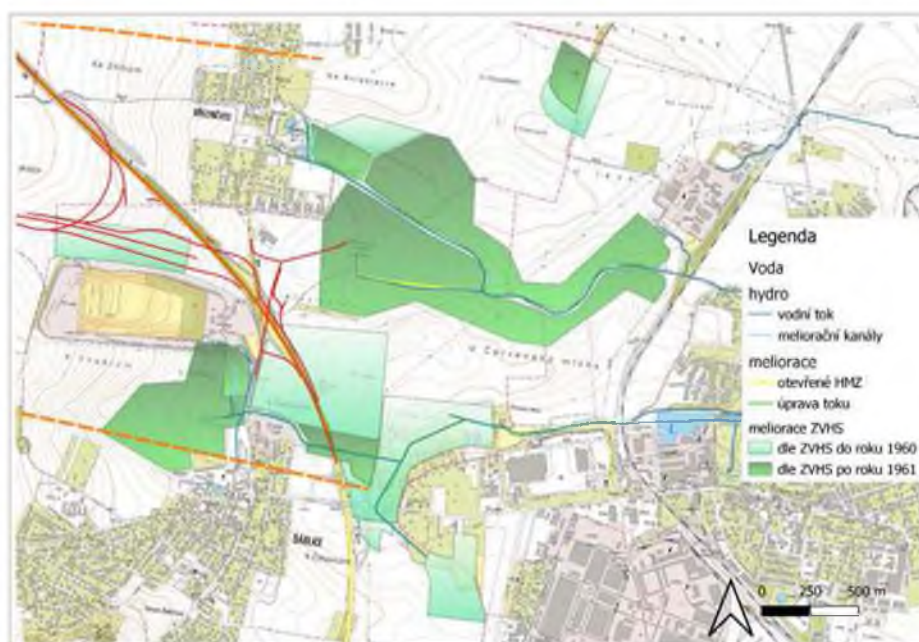
Vodní tok	Ř. km	Předmět stanovení	Vodopr. úřad	Datum stanovení	Číslo jednací stanovení	Poznámka
Vltava	39,5 - 70	ZÚ vodních toků Vltavy a Berounky na území HMP	MHMP	21.08.2003	MHMP-118671/2003/VYS/PO/Ku	
Litovicko - Šárecký potok a jeho přítoky	0,000 – 16,114	Zápl. území a aktivní zóna zápl. území	MHMP, odbor ochrany prostředí	1.10.2008	S-MHMP 581818/2008/OOP/II/Ku	Úsekově změněno ustanoveními z let 2011, 2015 a 2016
Lysolajský pot.	0,000 – 1,901					
Nebušický p.	0,000 – 3,475					
Únětický potok	0,0 – 2,0	Q ₅ , Q ₂₀ , Q ₁₀₀	MěÚ Černošice	08.10.2012	MUCE 31560/2012 OZP/V/Kut-OOP	
	2 – 13,132			22.07.2013	S-MUCE 23563/2012 OZP/V/Kut	
Kopaninský potok	0,0 – 3,7	Záplavové území	MHMP	27.08.1999	MHMP-61073/1999/VYS/Tr/RŮ	
Drahaňský potok	0,0 – 3,978	Q ₅ , Q ₂₀ , Q ₁₀₀ aktivní zóna	MHMP	13.07.2009	S-MHMP 300764/2009/OOP/II/Ku	
Mratínský potok	0,0 – 9,319	Zápl. území, aktivní zóna	KÚ Středoč. kraje	27.01.2015	051668/2014/KUSK	Změněné původní
	7,227 – 7,698	Q ₅ , Q ₂₀ , Q ₁₀₀ aktivní zóna	KÚ Středoč. kraje	21.03.2016	21.03.2016	
	10,17 – 15,2	Q ₅ , Q ₂₀ , Q ₁₀₀ aktivní zóna	MHMP	18.04.2005	MHMP-75081/2005/OZP-IX/Pp	
Třeboradický potok		Záplavové území (Q ₁₀₀)	MHMP	27.08.1999	MHMP-61073/1999/VYS/Tr/RŮ	

Dle informačního portálu povis.cz se zájmové území nachází v oblasti, kde hrozí nebezpečí z přívalových srážek (dle Identifikace kritických bodů, VÚV TGM Brno 5/2014) – kritické body: Nebušice, Housle, Starý Suchdol, Čimický potok u Vltavy, Drahaňský potok, Dolní Chabry – Ústecká, Dolní Chabry - Spořická. Kritický bod je identifikován také na Mratínském potoce v profilu Červeného mlýna. V místech s vyšším zastoupením zorněně zemědělské půdy to může znamenat významnější ohrožení lokálními přívalovými srážkami.

Pro povodí Mratínského a Třeboradického potoka lze uvést, že v posledních letech zde dochází k opakování tzv. bleskových povodní. Ty se vyznačují nástupem povodňové vlny v poměrně krátké době po začátku srážek s odstupem 1,5 – 2 hod, někdy však i pouze desítek minut (zdroj: Povodňový plán území obce Veleň). Ke zmírnění účinků povodní je na základě dlouhodobé přípravy správcem toku Povodí Labe zaneseno do územního plánu obce Veleň opatření v podobě 2 suchých retenčních nádrží - poldrů (veřejně prospěšné stavby). Tyto jsou rozpracovány na úrovni DÚR (HG partner s.r.o., 11/2021).

Meliorace

V zájmovém území nejsou odtokové poměry upraveny meliorováním zemědělských pozemků, vyjma oblasti u Březiněvsi, viz. níže, kde jsou areály odvodnění s úpravou recipientu.

Obr. 19 Meliorační stavby v zájmovém území [65]

Kvalita povrchové vody [53]

Mapování kvality vody v pražských potocích a nádržích je jednou z pravidelných činností Správy vodních toků v Praze. Systematické měření a vyhodnocování je prováděno od roku 2000, je sledováno 16 potoků v 38 profilech. Jednou měsíčně se měření provádí na 5 vybraných tocích (jedním z nich Litovecko-Šárecký) a jednou za 2 měsíce na ostatních. V rámci zájmového území lze ze sledovaných potoků jmenovat Litovicko-Šárecký potok, profil ústí do Vltavy, Drahaňský potok ústí (2B/2) a Drahaňský potok pod skládkou (2/1).

- Litovecko-Šárecký potok profil 16E/5 - Dle souhrnného hodnocení za období 2016 – 2017 hodnoceno třídou III. jako znečištěná voda s dočasnou možností vodárenského využití, s malou krajínovotvornou hodnotou.
- Drahaňský potok, profil 2B/2 - Dlouhodobě monitorovaný závěrový profil 2B/2 Drahaňský potok - ústí monitoruje kvalitu povrchové vody odtékající z celého povodí Drahaňského potoka. V minulosti byly na Drahaňském potoce zjištěny vyšší koncentrace N-NH₄. Jako potenciální zdroj kontaminace povrchových vod byly označeny průsaky skládkové vody ze zrekultivované skládky Dolní Chabry. Souhrnně lze zhodnotit kvalitu vody v období 2018-2019 třídou IV. jako vodu omezeně použitelnou. S ohledem na dlouhodobý časový vývoj v profilu 2B/2 je znepokojivé, že trend ukazatelů organického znečištění (BSK₅, CHSK-Cr) je od r. 2001 rostoucí a v období 2018-2019 v porovnání s obdobím 2016-2017 vzrostl i ukazatel charakterizující obsah živin (N-NO₃) v Drahaňském potoce u ústí do Vltavy. V profilu 2/1 lze souhrnně zhodnotit kvalitu vody Drahaňského potoka pod skládkou v období 2018-2019 třídou V. jako velmi znečištěnou, nehodící se k využití.
- Vltava - Nejlepší kvalita vody je nad Prahou, kde má voda vytékající z Vltavské kaskády velmi dobrou kvalitu. Určité znečištění přináší Sázava a dále Berounka. Průchodem přes Prahu přibírá

řeka drobné rozptýlené znečištění a na konci i vyčištěné odpadní vody z celého města. Proto jsou zde zhoršené mikrobiologické ukazatele aj. Dle údajů v Ročence Prahy pro životní prostředí je sestavena **Tab. 67**, která popisuje třídy jakosti vody v měřených profilech pro poslední sledovaná období.

Tab. 67 Třídy jakosti vody ve Vltavě, vybrané ukazatele [59], [54]

Profil	Období měření	CHSK _{Cr}	BSK ₅	Cl (mg/l), tř.	NL (nerozpuštěné látky)
Vltava - Vrané	2016 – 2017	II.	II.	I.	I.
	2017 – 2018	II.	II.	I.	I.
	2018 – 2019	II.	II.	I.	I.
Vltava - Podolí	2016 – 2017	II.	III.	I.	I.
	2017 – 2018	III.	III.	I.	II.
	2018 – 2019	III.	III.	I.	II.
Vltava Libčice	2016 – 2017	II.	II.	I.	II.
	2017 – 2018	II.	III.	I.	II.
	2018 – 2019	II.	III.	I.	II.

Vysvětlivky:

I. – neznečištěná voda, II. mírně znečištěná voda, III. znečištěná voda, IV. silně zneč. voda, V. velmi silně zneč. voda

V rámci zpracování Koordinační vodohospodářské studie [7] byly stanoveny průměrné koncentrace chloridů ve vodních tocích, na jejichž základě bylo provedeno posouzení vlivů zimní údržby (viz kap. D.I.4). Naměřené koncentrace byly porovnány s dlouhodobými ročními koncentracemi, naměřené hodnoty byly vyšší v průměru o 30 %.

Tab. 68 Stanovení průměrné roční koncentrace chloridů ve vodních tocích [7]

Bod*) / ř.km	Poloha	Měření 25.10.2021	Měření 20.01.2022	Průměrné roční koncentr. chloridů
518.1 / ř.km 40,5	Vltava	27,4 mg/l	31,5 mg/l	23,3 mg/l
519.1/ ř.km 1,1	Čimický u Vltavy	85,7 mg/l	86,6 mg/l	64,1 mg/l
519.2/ ř.km 2,2	Drahanský pod nádrží a ČOV	192,0 mg/l	182,0 mg/l	843 mg/l
519.3/ ř.km 2,6	Drahanský nad ČOV	215,0 mg/l	205,0 mg/l	843 mg/l
519.4/ ř.km 13,8	Mratínský p. -Červený mlýn	159,0 mg/l	159,0 mg/l	117,6 mg/l
520.1/ř.km 4,0	Třeboradický	240,0 mg/l	109,0 mg/l	80,6 mg/l
520.2/ř.km 0,8	Přítok Třeboradického p.pod teplárnou	-	41,9 mg/l	31,0 mg/l
520.3/ř.km 1,2	Třeboradický p. nad Třeboradicemi	121,0 mg/l	118,0 mg/l	87,3 mg/l
520.4/ ř.km 8,4	Mratínský P. Veleň, pod mostem	118,0 mg/l	132,0 mg/l	97,7 mg/l
520.6 / ř.km 0,5	Třeboradický-Mírovice	122,0 mg/l	122,0 mg/l	90,3 mg/l
520.8/ ř.km 7,9	Mratínský-Veleň za 520.4	119,0 mg/l	132,0 mg/l	97,7 mg/l

*) Pozn.: Značení bodu dle Koordinační vodohospodářské studie [7]

Zásobování obyvatelstva pitnou vodou

Nadřazený systém dopravy vody vytváří okolo Prahy okruh, který není v severní části (část zájmového území) uzavřen. Ze systému je část vody předávána i do území Středočeského kraje, tj. Kladna, Berouna, Říčana a Roztok. Vodojemy zásobující dotčenou oblast jsou především Ládví I, Ládví II, Ládví III, Kobylisy, Suchdol a Lysolaje.

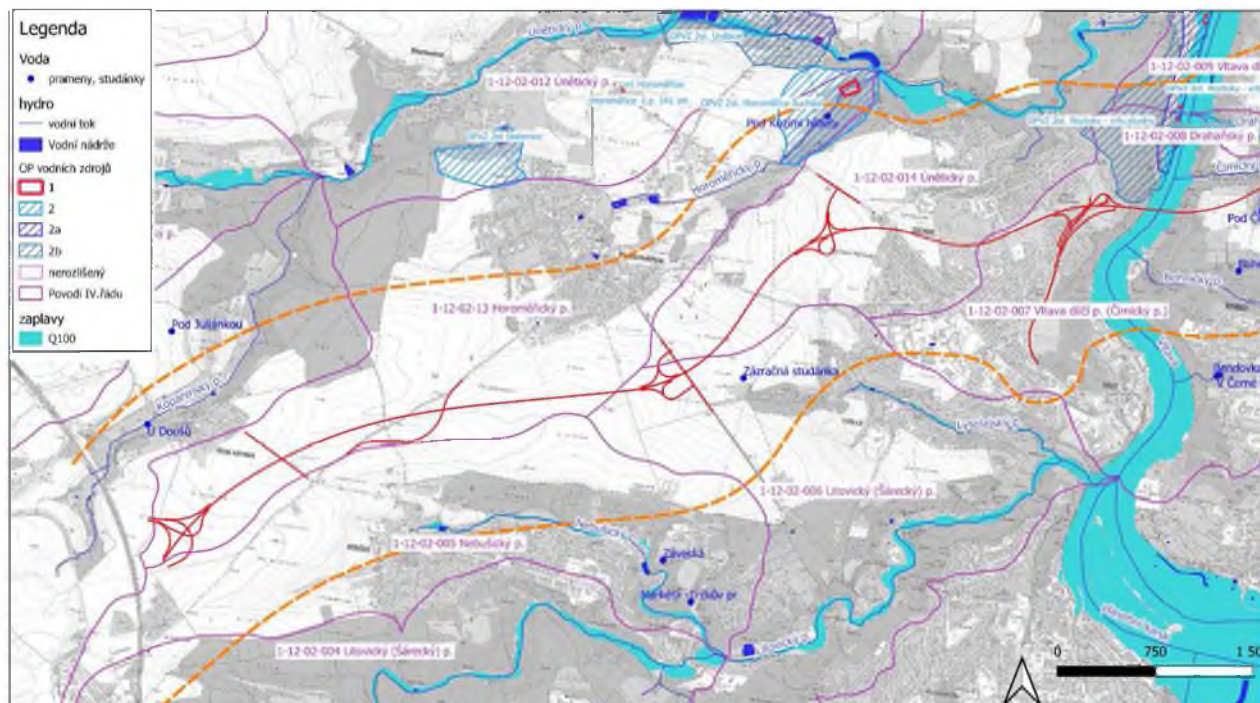
Zásobování vody probíhá primárně z úpraven vody, a to z úpravny vody Želivka a Káraný, úpravna vody v Podolí, která je jako jediná na území Prahy je využívána jako záložní zdroj. Přední Kopanina, Nebušice a část Dejvic jsou zásobovány ze Želivky, ostatní části zájmového území jsou

zásobovány směsí vody ze Želivky a z vodárny Káraný. V Horoměřicích je vybudován vodovodní řad napojený na velký pražský vodojem u Sanatoria.

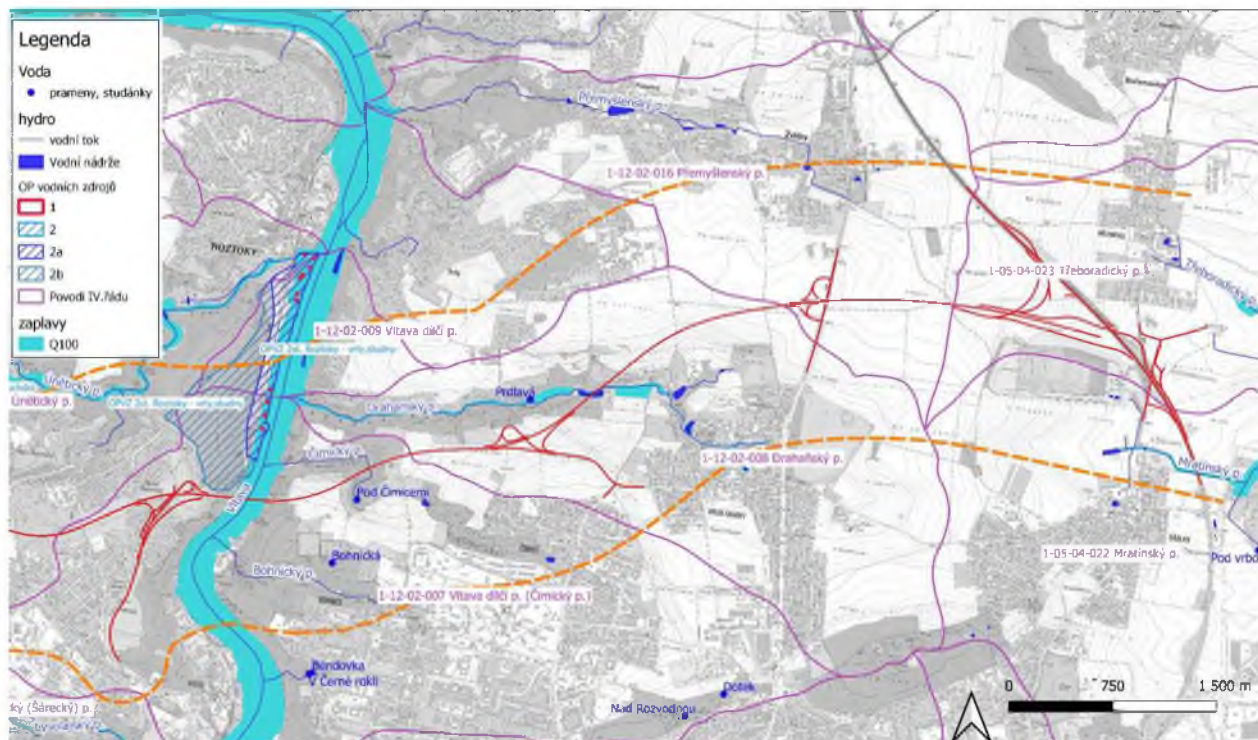
V dotčených městských částech je zásobování vodou řešeno následně (bližší viz příloha B.14, [Plán rozvoje vodovodů a kanalizací - aktualizace 2016]). Provozovatelem většiny vodovodní sítě pro městské části Prahy jsou Pražské vodovody a kanalizace, a. s., kdy je dodávaná voda směsná ze zdrojů Káraný a Želivka. V dotčeném území se jedná o:

- Městská část Praha 6 – Liboc, kde je pro některé z trvale obydlených objektů pravděpodobně podzemní voda ze studny jediným zdrojem pitné vody
- Městská část Praha – Nebušice; zásobována z VDJ Suchdol
- Městská část Praha – Lysolaje; zásobována z VDJ Suchdol
- Městská část Praha Suchdol; zásobována z VDJ Suchdol
- Městská část Praha – Bohnice; zásobována z VDJ Ládvi II
- Městská část Praha – Březiněves; zásobována z VDJ Ládvi III
- Městská část Praha – Dolní Chabry; zásobována z VDJ Ládvi II
- Městská část Praha – Čimice; zásobována z VDJ Ládvi II
- Městská část Praha – Ďáblice; zásobována z VDJ Ládvi III

V městské části Praha – Přední Kopanina, v obci Horoměřice a Zdiby provozuje vodovod 1. Vodohospodářská společnost, s.r.o. Velké Přílepy / Středočeská voda. Zdroje dodávané vody leží mimo území obce a mimo vliv projektované komunikace.

Obr. 20 Situace území D0 518 – povrchové a podzemní vody

Obr. 21 Situace území D0 519 – povrchové a podzemní vody

C.2.4.2 PODZEMNÍ VODY

Vodní útvary podzemních vod

Vymezení útvarů podzemních vod respektuje vymezení hydrogeologických rajonů, kde pro využití hranic převažuje hydrogeologické hledisko. Z daného hlediska záměr prochází dvěma hydrogeologickými rajony základní vrstvy:

Proterozoikum a paleozoikum v povodí přítoků Vltavy ID 6250 Z výsledků monitoringu poskytnutého správcem povodí Vltavy za období sledování let 2014–2018 vyplývá, že v souladu s požadavky vyhovely koncentrace všech sledovaných parametrů, díky čemuž lze kvantitativní stav i chemický stav útvaru podzemních vod hodnotit jako dobrý. Plán programu opatření dle Plánu dílčího povodí Dolní Vltavy je spojen zejména s opatřeními, která souvisí se zlepšením stavu kontaminovaných míst (historická znečištění včetně sedimentů, podzemní vody a půdy). S ohledem na dobrý stav vodního útvaru environmentální cíle spočívají v zachování stavu vodního útvaru.

Křída severně od Prahy ID 4510 Z výsledků monitoringu poskytnutého správcem povodí za období 2014–2018 vyplývá, že v rámci sledovaného období je kvantitativní stav hodnocen jako dobrý, došlo však k překročení norem environmentální kvality (NEK) u celé řady ukazatelů. Konkrétně se jedná o antracen, arsen po filtraci, benzo[a]pyren, benzo[b]fluoranten, benzo[ghi]perylen, benzo[k]fluoranten, chloridazon desphenyl, chloridy, dusičnany, fluoranten, indeno[1,2,3-cd]pyren, kadmium a jeho sloučeniny – rozpuštěné, metolachlor ESA, metolachlor OA, nikl a jeho sloučeniny – rozpuštěný, olovo a jeho sloučeniny – rozpuštěné, pesticidní látky celkem, sírany. Vzhledem k dosaženým výsledkům je stav útvaru podzemních vod hodnocen jako nevyhovující. V uvedeném seznamu ukazatelů, které zapříčiňují nedosažení dobrého

chemického stavu lze nalézt shodu s předchozím plánovacím obdobím (2015-2021, tzv. II. plánovací období) kdy v rámci ukazatelů PAU a stejně tak dusičnanů a síranů byly přijaty výjimky pro méně přísné environmentální cíle podle článku 4(5) z důvodu technické proveditelnosti a dále výjimky pro prodloužení termínů podle článku 4(4) z důvodů přírodních podmínek s typem vlivu ke kterému se výjimka vztahovala spočívajícím v rámci atmosférické depozice a zemědělství.

Blíže je charakteristika jednotlivých útvarů popsána v příloze B.13 této Dokumentace a dále v příslušných oblastních plánech povodí (Plán dílčího povodí Horního a středního Labe, Plán dílčího povodí Dolní Vltavy).

Hydrogeologická charakteristika

Dle hydrogeologické rajonizace spadá zájmové území do hydrogeologického rajonu **Proterozoikum a paleozoikum v povodí přítoků Vltavy ID 6250** a hydrogeologického rajonu **Křída severně od Prahy ID 4510**. Skalní podloží, má charakter hydrogeologického masívu, kde jsou podzemní vody vázány na pukliny v přípovrchovém pásmu. Zbytky křídových sedimentů jsou kolektorem průlinově puklinovým. Zdíbská terasa je tvořena nezpevněnými sedimenty s průlinovou propustností.

Tab. 69 Proterozoikum a paleozoikum v povodí přítoků Vltavy [59]

Proterozoikum a paleozoikum v povodí přítoků Vltavy	
ID Hydrologického rajonu	6250
Plocha v km ²	1181,54
Povodí	Labe
Geologická jednotka	Horniny krystalinika, proterozoika a paleozoika
Litologie	Břidlice a droby
Mocnost souvislého zvodnění	-
Hladina	volná
Typ propustnosti	puklinová
Transmisivita	Nízká < 0,0001
Mineralizace	0,3 – 1 g/l
Chemický typ	Ca-Na-HCO ₃

Tab. 70 Křída severně od Prahy [59]

Křída severně od Prahy		
ID Hydrologického rajonu	4510	
Plocha v km ²	602,726	
Povodí	Labe	
Geologická jednotka	Sedimenty svrchní křídý	
	1. vrstevní kolektor	4. Přípovrchová zóna
Litologie	pískovce a slepence	jílovce a slínovce
Mocnost souvislého zvodnění	5 až 15 m	15 až 50 m
Hladina	Volná	Napjatá
Typ propustnosti	průlino - puklinová	průlino – puklinová
Transmisivita	střední 0,0001 – 0,001	nízká < 0,0001
Mineralizace	0,3 – 1 g/l	0,3 – 1 g/l
Chemický typ	Ca-HCO ₃	Ca-Na-HCO ₃

Puklinové prostředí odpovídá horninám, kde je voda vázána na systém diskontinuit. V případě zájmového území jsou puklinové zvodně v prostředí proterozoických a křídových hornin. V obou případech se jedná o relativně velmi málo propustné a velmi málo vydatné zvodně. Koeficient filtrace **proterozoických** hornin lze celkově odhadovat v řádu 10^{-7} až 10^{-8} m/s. **Křídové** písčité slínovce jsou sice postiženy systémem diskontinuit, ovšem ty jsou zpravidla téměř uzavřené a propustnost těchto hornin se tak generelně odhaduje na cca 10^{-8} až 10^{-12} m/s. Relativně nepropustné jíly, jílovce a slínovce se nacházejí rovněž na bázi turonu, kde většinou vytvářejí nepropustné podloží pro vznik vyšší křídové zvodně. Písčité slínovce (opuky) reprezentují prostředí s puklinovou propustností, s hydraulickou vodivostí řádově 10^{-5} - 10^{-8} m/s. Kvartérní sedimenty představují fluviální uloženiny svrchních teras, které vytvářejí pro vodu průlinově dobře propustné prostředí s vodivostí v rozmezí 10^{-5} - 10^{-6} m/s. Nejrozšířenější kvartérní sedimenty – eolické spraše a sprašové hlíny pokrývají převážnou část zájmového území jsou pro vodu téměř nepropustné (10^{-8} - 10^{-10} m/s). Jen o málo propustnější jsou deluviální a deluviofluviální hlíny a jíly, zejména v partiích s vyšším obsahem úlomků. Jejich koeficient filtrace je odhadován řádově mezi 10^{-7} - 10^{-8} m/s.

Hladina podzemní vody byla zastižena pouze v údolích řek, kde je však přímo vázána na vodoteč. Podzemní vodu vázanou na průlinové prostředí dělíme do dvou skupin. Jedná se o podzemní vodu v prostředí rozložených hornin a deluviálních sedimentů proterozoika a podzemní vodu v prostředí fluviálních štěrkopísků.

Fluviální sedimenty (FL) jsou relativně vysoce propustné sedimenty. V případě jejich výskytu v blízkosti vodních toků (Drahanské údolí, údolí Čimického potoka) jsou zvodnělé a je nutno v případě jejich zastižení počítat s vysokými přítoky do výkopů v řádu l.s-1. V případě vysokých Vltavských teras je na jejich bázi pravděpodobné zvodnění. Zároveň také odvodňují výše uložené eolické sedimenty (EO).

Údolní náplavy potoků (HOL) mají souvislý horizont podzemní vody úzce vázaný na úroveň hladiny vodního toku. Vzhledem k vysokému obsahu jemných částic jsou však podstatně méně propustné, a proto i vydatnost zde bude nižší, předpoklad je v desetínách l.s-1.

Deluviální sedimenty (DE, DE/B, DE/FL) nemají vzhledem ke své poloze převážně na svazích vyvinutý stálý horizont podzemní vody. Po jejich bázi však může probíhat odtok podzemní vody. V některých místech, které však nejsou průzkumnými sondami přesně lokalizovány, může probíhat soustředěný odtok z rozsáhlejších oblastí (překrytá koryta, rokle).

Sedimenty zdibského stadia (NEO1) patří k vyšším terasám, kde režim podzemní vody není ovlivňován hladinou povrchových toků. Jsou však odvodňovány na úbočích svahů, kde odtok probíhá propustnějšími polohami kvartérních útvarů do vodotečí. K jejich okrajům tak hladina vody zaklesává. V centrální části terasy (okolí MÚK Ústecká) byl horizont podzemní vody zastižen nad nepropustnými křídovými sedimenty v hloubkách cca 4-6 m. Vzhledem k poměrně hlubokým zářezům v této oblasti je nezbytné předpokládat přítok do zářezů pod hladinou podzemní vody až 0,1 l.s-1 na 1 m zářezu v případě zastižení lokálně velmi propustných sedimentů.

Eolické sedimenty (EO) jsou velmi málo propustné a je možné je v celém zájmovém území považovat za izolátor, částečně zabraňující také vsaku srážek. Na jejich bázi je však třeba počítat s lokálními anomálními hrubozrnnými příměsemi a lokálním zvodněním.

Režim proudění podzemních vod, koeficient filtrace [30][31] [7]

V horninách proterozoika se vytvářejí málo vydatné akumulace podzemní vody, směr proudění podzemní vody je generelně k místním erozivním bázím, kterými jsou místní potoky. V prostoru Suchdola proudí podzemní voda směrem k Vltavě. V prostoru mezi Horoměřicemi a Suchdolem způsobují výskyty těles buližníků lokální změny směru proudění.

V území budovaném křídovými sedimenty se vyskytuje nižší zvodeň na bázi cenomanských pískovců. Směr proudění podzemní vody je generelně k SV až SSV, tj. souhlasně s úklonem vrstev. Tam, kde došlo k proříznutí křídvy až na podloží, se buď objevují vrstevní prameny (Nebušice, Lysolaje), nebo podzemní voda přetéká z křídvy do zvětralin proterozoika, event. do terasových sedimentů (pouze lokálně západně od Suchdola).

Vyšší křídová zvodeň se vytváří v opukách bělohorského souvrství. Nепropustným podložím je pro ni bazální turonská poloha jílovců pásma IIIa, která nemusí být vždy souvislá. Turonská zvodeň tak může dotovat podložní cenomanské pískovce. Na okrajích turonských hornin přetéká podzemní voda do cenomanu. Prameny se proto v turonských sedimentech nevyskytují.

Generelní směry proudění podzemní vody podél trasy úseku 519 jsou odvislé od situace trasy vůči lokální drenážní bázi. V západní části trasy se jedná o Čimický a Drahaňský potok, kdy podzemní voda směřuje na sever a západ od koridoru. V centrální části trasy (km 41 až 44) směřuje podzemní voda na jih, opět k Drahaňskému potoku. Od km 44 se mění generelní směr proudění k severu, severovýchodu až východu (úsek 519 zde protíná hydrogeologickou rozvodnici). Na východním konci koridoru je směr proudění podzemní vody k toku Třeboradického potoka.

Tab. 71 Propustnost a převládající směr proudění v kolektorech [7]

Kolektor	Propustnost	Generelní směr proudění p.v. úsek 518	Generelní směr proudění p.v. úsek 519	Koef. hydraul. vodivosti ($m \cdot s^{-1}$)
proterozoické sedimenty	puklinová	od západu k východu	od východu k západu	$10^{-7} - 10^{-8}$
křídové sedimenty	puklinová/ průlinová	od západu k východu	dle lokální rozvodnice	$10^{-4} - 10^{-7}$
tercierní sedimenty	průlinová	/	dle lokální rozvodnice	$10^{-5} - 10^{-6}$
kvartérní sedimenty	průlinová	k lokální drenážní bázi	k lokální drenážní bázi	$10^{-4} - 10^{-5}$

V mapových částech přílohy B.14 je naznačen směr proudění podzemní vody vůči trase celého koridoru D0 a jsou vyznačena umístění jímacích objektů v zájmovém území.

V rámci Komplexní vodohospodářské studie [7] byly prověřeny podmínky území pro vsakování. Celou stavbu lze dle ČSN 759010 označit jako náročnou ve složitých přírodních poměrech. Z hlediska jakosti srážkových vod se jedná o vody podmínečně přípustné s vysokou mírou znečištění srážkových vod (*TNV 759011 Hospodaření se srážkovými vodami*). Studie stanovila na zkoumaném území 3 kategorie dle vhodnosti zasakování: A. vhodná území, B. podmínečně vhodná území, C. nevhodná území. Kategorizace byla definována na základě vyhodnocení 3 vybraných kritérií: (i) propustnost horninového prostředí, (ii) úroveň hladiny podzemní vody a (iii) vzdálenost od jímacích objektů. Za velkou nejistotu je považována kolísající hladina podzemní vody. Pro každou část trasy byla následně vyčíslena délka v km pro stanovené kategorie vhodnosti zasakování. Jako vhodné je označeno území pro 3-4 % délky trasy, jako podmínečně

vhodné je označeno 9 % z úseku D0 518 a 35 % z úseku 519. Souhrnně lze tedy označit celé území za velmi málo vhodné pro zasakování, především na území levého břehu Vltavy.

Úroveň hladiny podzemní vody (HPV)

V koridoru stavby je úroveň hladiny podzemní vody velice proměnlivá. To je dáno geologickou stavbou i skutečností, že zájmové území se dotýká několika povodí. Úroveň ustálené hladiny podzemní vody v jednotlivých kolektorech je závislá především na morfologii terénu. Z archivních podkladů vyplývá, že na většině posuzovaného území se hladina podzemní vody nachází v hloubce větší než 3 m p.t.

Dle hydrogeologické rešerše v příloze B.14 bylo v rámci terénních šetření v úseku D0 518 provedeno měření v několika domovních studních a přístupných zachovalých hydrogeologických vrtech. Naměřené hladiny v květnu 2022 byly nižší ve srovnání s dříve zjištěnými údaji, vyjma jedné studně. Na celkovém poklesu hladiny podzemní vody ve sledované lokalitě se podílí změna klimatických vlivů, která je mimo jiné patrná i ze srovnání dlouhodobého srážkového a teplotního normálu stanoveného za období 1981-2010 a 1991-2020. Ve studních se hladina pohybuje cca od 10-34 m pod terénem, ve vrtech byla zastižena v rozmezí cca 8-11 m pod terénem. V západní části území je hladina vody zakleslá do nejnižších hloubek (Nebušice, Přední Kopanina, Horoměřice). V oblasti tunelu Suchdola je HPV v hloubkách kolem 10 m pod terénem. V místech přivaděče Rybářka se pohybuje HPV mezi 13-15 m pod terénem.

Dle údajů v doplňkovém geologickém průzkumu, který je součástí Komplexní vodohospodářské studie [7], se podél trasy úseku D0 518 v prostoru od Přední Kopaniny po Suchdol nachází podzemní voda v hloubce 20 m, respektive místy více než 30 m pod terénem. V úseku Suchdola je podzemní voda v hloubkách 8-10 m, místy až 15 m pod terénem. V širším okolí trasy lze mělčí výskyt podzemní vody (méně než 4 m, eventuálně 2 m pod terénem) očekávat v erozních údolích. Vázaný je zde na holocenní náplavy vyplňující dna těchto údolí. Jedná se o údolí Kopaninského a Únětického potoka, a o údolí Nebušického potoka. Vzhledem k charakteru údolí se zde nepředpokládá významnější výskyt kvartérních uloženin a na ně navázaného zvodnění.

V rámci podrobného průzkumu (AQH s.r.o., 2013) byl prováděn záměr hladin podzemní vody v hydrogeologických objektech v okolí trasy úseku D0 519. Vzhledem k délce monitoringu byl v některých objektech proveden záměr hladiny opakovaně s cílem zpřesnit rozsah přirozeného kolísání hladiny podzemní vody a současně zaznamenat první kontrolní data s ohledem na monitoring změn v režimu podzemní vody. Monitoring postihl stávající domovní studny, archivní hydrogeologické vrtky a dále 12 hydrogeologických vrtů vyhodnocovaného průzkumu. Z naměřených dat vyplynulo, že dobře propustné kolektory mají mocnost omezenou na maximálně několik metrů. Ustálená HPV se nachází v hloubkách 3,7 – 5 – 15 m, u několika domovních studní byla naměřena HPV do 3m. Hlavní přítoky jsou očekávány z neogenních hrubozrnných sedimentů, které oblast téměř soustavně pokrývají.

Jímací objekty podzemní vody

V rámci dosavadní přípravy záměru a provedených inženýrsko-geologických průzkumů byla v minulosti provedena evidence jímacích objektů podzemní vody, hydrogeologických vrtů a pramenů. V rámci hydrogeologické rešerše (2022) (viz příl. B.14) byla provedena pasportizace hydrogeologických objektů, tedy vrtů a studen v rámci zájmového území.

Přestože je v Praze zavedena hustá vodovodní síť, jsou v okolí města plošiny, kde jsou nemovitosti odkázané pouze na vlastní domovní studny (osamělá budova v území „U svatého Václava“, území Housle a Housličky na okraji Lysolají, chata v Březiněvsi) – jedná se však převážně o rekreační objekty. Největší hustota jímacích objektů je v prostoru Suchdola či směrem ke stávající zástavbě, např. Dolních Chaber, nebo v rizikových oblastech (skládka Ďáblice). Ve většině zástavby je zaveden vodovod, domovní studny tu však existují jako rezervní objekty. V některých zahrádkářských koloniích jsou studny jedinými zdroji pitné a užitkové vody. Jímací objekty podzemní vody jsou blíže zobrazeny v mapových částech v příloze B.14.

Ochranná pásma vodních zdrojů (OPVZ)

Dle informačního portálu VÚV [59] se v širším zájmovém území nalézá několik ochranných pásem vodních zdrojů (pouze na levém břehu Vltavy), viz **Obr. 20** a **Obr. 21**:

- V Horoměřicích je vymezeno ochranné pásmo vodního zdroje 1. stupně. Jedná se o vystrojení průzkumného vrtu na studnu za účelem jímání podzemních vod pro zásobení provozovny firmy. Povolení Okresního úřadu Praha – západ, referát životního prostředí, ze dne 13.5.2002, č.j. Vod.235-2036/01/R-Kou. Rozloha OP 108,291m². Nedaleko tohoto vrtu byl zkonstruován další soukromý vrt č.p.141 bez rozlišení OP, povolení č.235-1724/02/R-Kou; rozloha OP 312,567 m².
- U Kozích hřbetů se nachází Ochranné pásmo 1. a 2. stupně vodního zdroje Horoměřice-Suchdol. Bylo stanoveno Odborem vodního a lesního hospodářství a zemědělství ONV Praha západ, rozhodnutím ze dne 15.8.1990, č.j. Vod.235-4576/90/Čí; rozloha OP 383 456,773 m².
- Z hlediska širších vztahů lze v návaznosti na zdroj Horoměřice uvést 2 podzemní zdroje Únětice: ochranné pásmo I. a IIa. stupně vodního zdroje Únětice stanovené ONV Praha-západ rozhodnutím č.j. Vod 235/5707 – 84 - La ze dne 30.10.1984; rozloha OP 1 355 m² (1.st./ID 54902) / 118 540 m² (2a st./ID113 702) / 334 084 (2b st./ID 113602).
- Mezi sídlem Statenice a Horoměřic se nachází podzemní zdroj Statenice-Horoměřice; ochranné pásmo I. a II. stupně vodního zdroje bylo stanoveno OkÚ Praha-západ rozhodnutím č.j. vod235/645/95/Liš ue dne 27.9.1955; rozloha OP 5 938 m² (1.st./55002) 201 612 m² (2.st./ID 85002).
- Na levém břehu Vltavy je ve volné krajině před zástavbou Roztok vymezeno OPVZ pro vodní zdroje Roztoky. Jedná se o podzemní zdroj „Roztoky VÚAB vrty, studny SV1-4, HV 15-19, S1-3. Ochranná pásma vodního zdroje v rozsahu I. stupně a II. stupně (2a – vnitřní, 2b vnější) stanovil Vodoprávní úřad OkÚ Praha západ č.j. vod 235/31366/92/Liš. Stanovená hranice OPVZ 2a (II. stupně – vnitřní) se nachází cca 270 m od vedení záměru a jeho rozloha odpovídá 224 125 m². Hranice OPVZ 2b (II. stupně – vnější) prochází cca 20 m od záměru a jeho rozloha zaujímá plochu 436 610 m². Hranice OP 1.stupně, tj. pásma přímo okolo vrtů, jsou vymezeny v rozloze cca 100 m² kolem každého.

Prameny [54]

Na území Prahy bylo v letech 1987-1990 J. Vegerem z VÚV v Praze zdokumentováno 291 pramenů a 25 jímacích štol. Jejich rozložení je nerovnoměrné, nadpoloviční většina vyvěrá v obvodech Prahy 5 (94), Prahy 6 (73) a Prahy 4 (40). Nejvydatnější prameny vytékají z křídových

hornin Pražské plošiny v údolích potoků prořezávající tyto křídové sedimenty až do podložních ordovických či proterozoických hornin.

V oblasti Přední Kopaniny, Suchdola a povodí Únětického potoka vyvěrá poměrně známý pramen u Doušů a Pod Kozími hřbety, ostatní prameny mají vydatnost do 0,1 l/s. Dle portálu ŽP HMP [54] se v zájmovém území nacházejí 2 prameny v Přední Kopanině (Pod Juliánkou a U Doušů) a pramen v Lysolajích (Zázračná studánka). Místo se soustředným výskytem je při soutoku Nebušického a Šareckého potoka. V oblasti Bohnic a Čimic, Drahaně se nachází pramen Pod Čimicemi, V Bohnickém údolí, Prdlavá (Drahaňská) a u Ďáblic se nachází pramen U Topolů (Na pramenech, U tří stromů). Z jiných zdrojů je uváděno v oblasti pramene U Topolů výskyt dalších dvou pramenů – jeden nepřístupný a druhý Pod vrbou, a v blízkosti pramene Prdlavá je udáván výskyt rovněž dalších pramenů.

Chráněná oblast přirozené akumulace vod

Zájmové území leží zcela mimo chráněné oblasti přirozené akumulace vod.

Kvalita podzemní vody

Na základě archivních průzkumů lze v zájmovém území D0 518 z hydrochemického hlediska přiřadit podzemní vodu vázanou na proterozoické horniny k širšímu chemickému typu Ca-Mg-SO₄-HCO₃, voda je tvrdá až velmi tvrdá, silně mineralizovaná, slabě alkalické chemické reakce. Z hlediska agresivity na stavební konstrukce byla podzemní voda hodnocena jako slabě až středně agresivní. Podzemní vody v oblasti tunelu Suchdol a tunelu Rybářka jsou kalcium-bikarbonátové až kalcium-síranovobikarbonátové, velmi tvrdé až tvrdé, s neutrální až alkalickou reakcí. Většina vzorků podzemní vody ze studní vykazovala vysoký obsah dusičnanů, v některých vzorcích byl překročen obsah manganu a síranů, ojediněle amonných iontů. Pětina vzorků prokázala znečištění ropnými uhlovodíky.

V souvislosti se zmapováním kvality podzemní vody v prostoru trasy D0 519 byla v roce 2007 provedena v rámci monitoringu povrchových a podzemních vod současně i analýza složení vody soukromých studen. Rozbory ukázaly obdobné výsledky jako u úseku D0 518, tedy vysoké koncentrace hořčíku a vápníku, které ovlivňují tvrdost vody a dále vyšší koncentrace chloridů, dusičnanů a fluoridů, které v některých případech přesáhly až kritérium C (znečištění, které může znamenat významné riziko ohrožení zdraví člověka a složek životního prostředí, hodnoceno dle vyhlášky č. 252/2004 Sb. Hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody). V případě ostatních polutantů byly nalezené koncentrace nízké, které nepřekračovaly ani limity ani kritéria znečištění. Nejnepríznivější výsledky byly zjištěny v případě hydrovrtu u Ďáblické skládky, který dopadl ze všech monitorovaných lokalit nejhůře.

Podle výsledků laboratorních zkoušek vzorků vody provedených v rámci podrobného geotechnického průzkumu pro silniční a tunelovou část D0 519, který zahrnoval i hydrogeologický průzkum (PUDIS, 2013), vykazuje podzemní voda agresivitu na stavební betony v hodnotě XA1. Jedná se tedy o vodu prakticky neagresivní. Současně provedené analýzy podzemní vody prokázaly ovlivnění antropogenní činností, pocházející zejména z intenzivního zemědělství v případě dusičnanů a současně i vysokými koncentracemi chloridů, které jsou patrné zejména v okolí napojení na dálnici D8.

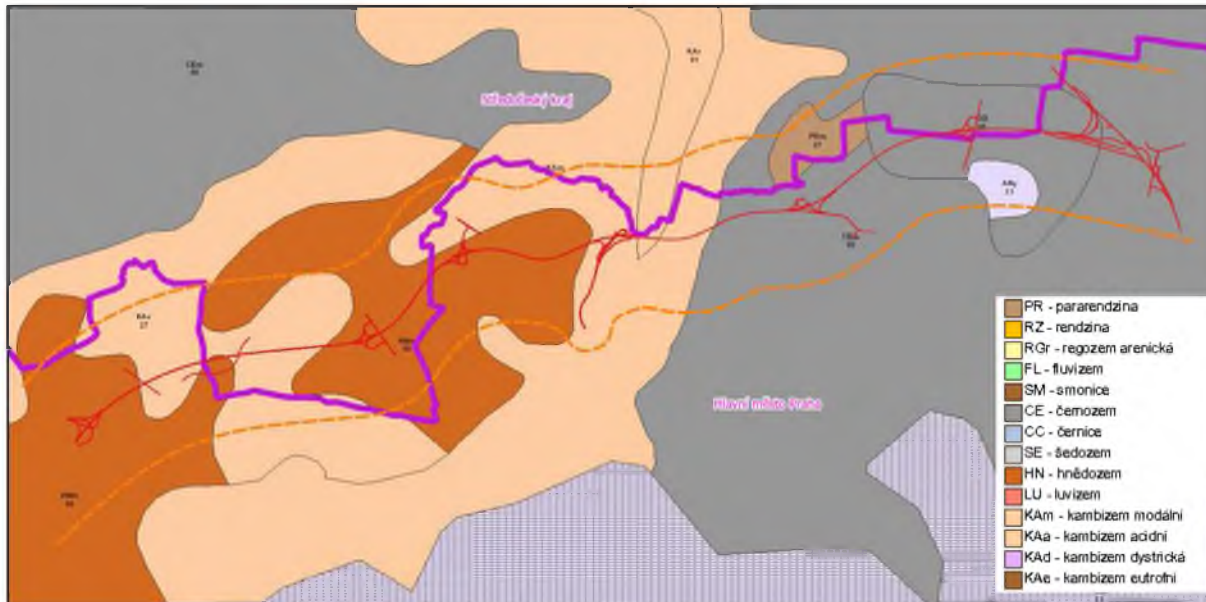
Z hlediska zajištění ochrany kvality podzemní vody v zájmovém území lze za rizikové oblasti označit Drahaňskou rokli a jižní část obce Březiněves.

C.2.5 PŮDA

Trasa záměru (D0 518 a 519) prochází územím s dominantním zastoupením zemědělských ploch a zástavbou menších sídel a okrajových městských částí Prahy. V celém dotčeném území záměru převládají velmi kvalitní půdy zařazené do I. a II. třídy ochrany ZPF.

Převážná část dotčeného území záměru (úseky D0 518 a 519) se nachází v Řípském bioregionu (dle biogeografických regionů ČR, Culek a kol., 2013), kde jsou převažujícím půdním typem karbonátové černozemě na spraších. Typické kambizemě se vyskytují v zaříznutých údolích na svazích tvořených kyselejšími skalními horninami, zvláště na svazích údolí Vltavy a jejích přítoků a na svazích podlé potoků stékajících ze Džbánů. Na strmějších skalnatých svazích, pískovcích a buližnicích přecházejí tyto půdy až do kyselých rankerů a litozemí. Na zbytcích teras jsou vyvinuty arenické kambizemě s tendencí k podzolizaci. Pouze malé území východní části úseku D0 519 u MÚK Březiněves se nachází v Českobrodském bioregionu, kde na spraších převažují černozemě, na západě karbonátové, na východě hnědozemní, které jižněji přecházejí do hnědozemí. Na jílovitých břidlicích paleozoika se vyvinuly těžké oglejené hnědozemě, lokálně až pelické černozemě. Ostrůvkovitě na vápnatých horninách křídý jsou zastoupeny pararendziny a místně rendziny, na kyselých pískovcích a štěrkopískách se lokálně vyvinuly chudé kambizemě. Na výchozech tvrdých hornin předkřídového podloží převažují kambizemě slabě nasycené, ojediněle se objevují i rankery.

Z půdní mapy na následujícím obrázku [72] je patrné, že v území úseku D0 518 převažují kambizemě a hnědozemě. V úseku D0 519 jsou převažujícím půdním typem černozemě, v menší míře pak kambizemě u vltavského údolí.

Obr. 22 Výřez z půdní mapy ČR 1:250000 klasifikace dle TSKP a WRB [72]

Zemědělská půda

V úseku koridoru stavby D0 518 je zemědělská půda zastoupena především hnědozemí na spraši a na opuce, v menším množství hnědou půdou (kambizemí) na opuce a na břidlicích a drnovou půdou (regozemí) na pískách a zahliněných písčitých substrátech.

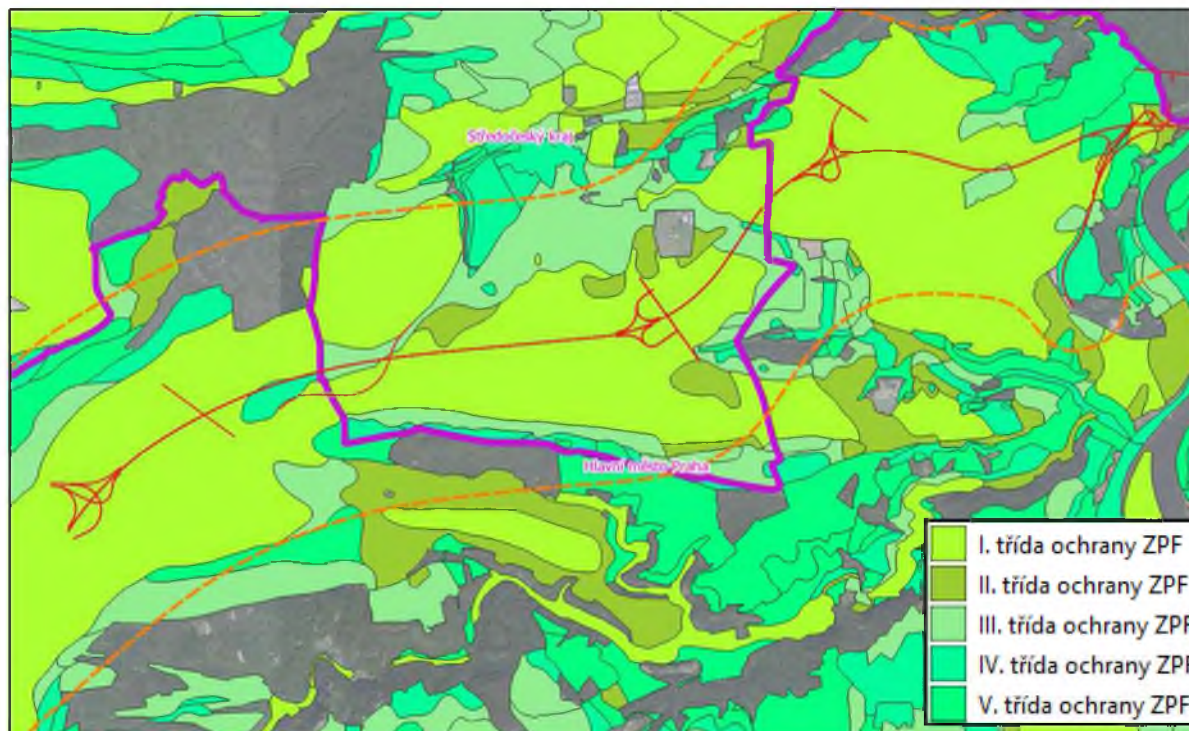
- ✓ V koridoru stavby zcela **převažují** hnědozemě na sprašových hlínách s kódem **BPEJ 2.10.00 a třídou ochrany ZPF I**. Jedná se o velmi hlubokou půdu s hlubokým humózním horizontem. Zrnitostně je tato půda středně těžká, ve spodině těžší.

Pouze místně jsou zastoupeny další půdní typy:

- ✓ Půdy II. třídy ochrany, kód BPEJ 2.12.00 a 2.10.10. Jedná se o hnědozemě převážně na rovině nebo úplné rovině či na mírných svazích. Jsou to hluboké půdy s celkovým obsahem skeletu do 10 %.
- ✓ Hnědé půdy na opukách s kódem BPEJ 2.25.01, třídou ochrany III. Jsou to středně hluboké půdy, středně těžké, slabě až středně šterkovité.
- ✓ Hnědé půdy na břidlicích s kódem BPEJ 2.26.11 a 2.26.01, tř. ochrany III. Jsou to středně hluboké půdy, středně těžké, slabě šterkovité.
- ✓ Půdy IV. tř. ochrany jsou zastoupeny BPEJ 2.25.04, 2.26.41. Jedná se o kambizemě a regozemě, půdy hluboké až středně hluboké, s celkovým obsahem skeletu 25 – 50 %.
- ✓ Regozemě na píscích, uložených na slínech a jílech s kódem BPEJ 2.23.12, tř. ochrany ZPF IV. Jsou to středně hluboké půdy, lehké v ornici a těžké až velmi těžké ve spodině. Jsou to slabě až středně šterkovité půdy s kolísavým vodním režimem
- ✓ Hnědé půdy na píscích s kódem BPEJ 2.21.13 a 2.22.13, tř. ochrany V. Jsou to mělké půdy velmi lehké, výsušné.

Nalezneme zde také navážky, přičemž nejvýznamnější je deponie zemin v úseku od ulice Kamýcké severním směrem (Budovec), která dosahuje mocnosti až 9 m. V zastavěných částech jde o běžné zavážky stavebních rýh pro inženýrské sítě a stávající komunikace.

Dle Veřejného registru půd (LPIS) není v zájmovém území upraven vodní režim půd melioracemi.

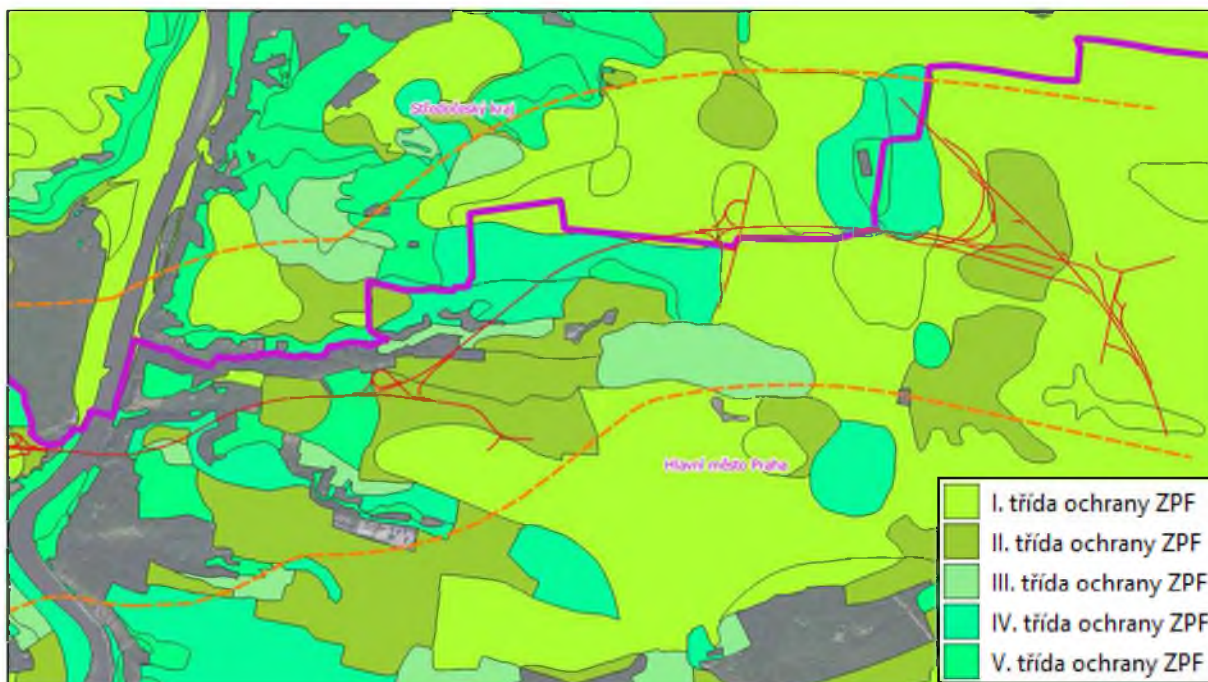

Obr. 23 Koridor stavby D0 518 – třídy ochrany ZPF

V úseku koridoru stavby D0 519 je zemědělská půda zastoupena nejčastěji **černozemí na spraši**, která se řadí k nejkvalitnějším půdám s **třídou ochrany ZPF I a II**. Do I. třídy ochrany patří černozemě modální a karbonátové s kódem BPEJ 2.01.00 a černozemě luvické s kódem BPEJ 2.02.00. Do II. třídy ochrany ZPF se řadí černozem modální s kódem BPEJ 2.01.10 a 2.01.12 a dále černozem modální smytá s kódem BPEJ 2.08.10. V malé míře jsou v trase zastoupeny další půdní typy:

- ✓ černice pelické na nivních uloženinách s kódem BPEJ 2.63.00 s třídou ochrany III, jsou hluboké půdy, těžkého zrnitostního složení, které se vyskytují pouze v jediném místě u rybníka v Drahaňském údolí. Mocnost humózního horizontu je zde 50 cm.
- ✓ pelozem modální na břidlicích s kódem BPEJ 2.20.41 s třídou ochrany ZPF IV.
- ✓ kambizem modální na břidlicích s kódy BPEJ 2.26.51 s třídou ochrany IV., 2.26.11 s třídou ochrany III., 2.37.16 s třídou ochrany V. a 2.37.46 s třídou ochrany V.
- ✓ kambizem modální na písčitohlinitých substrátech s kódem BPEJ 2.22.12 s třídou ochrany IV. a BPEJ 2.22.13 s třídou ochrany V.

Na následujícím obrázku je zakresleno rozložení půd dle třídy ochrany ZPF pro koridor stavby D0 519. Dle Veřejného registru půd (LPIS) je v zájmovém území upraven vodní režim půd melioracemi. Jedná se o území v okolí Dáblíc a Březiněvsi.

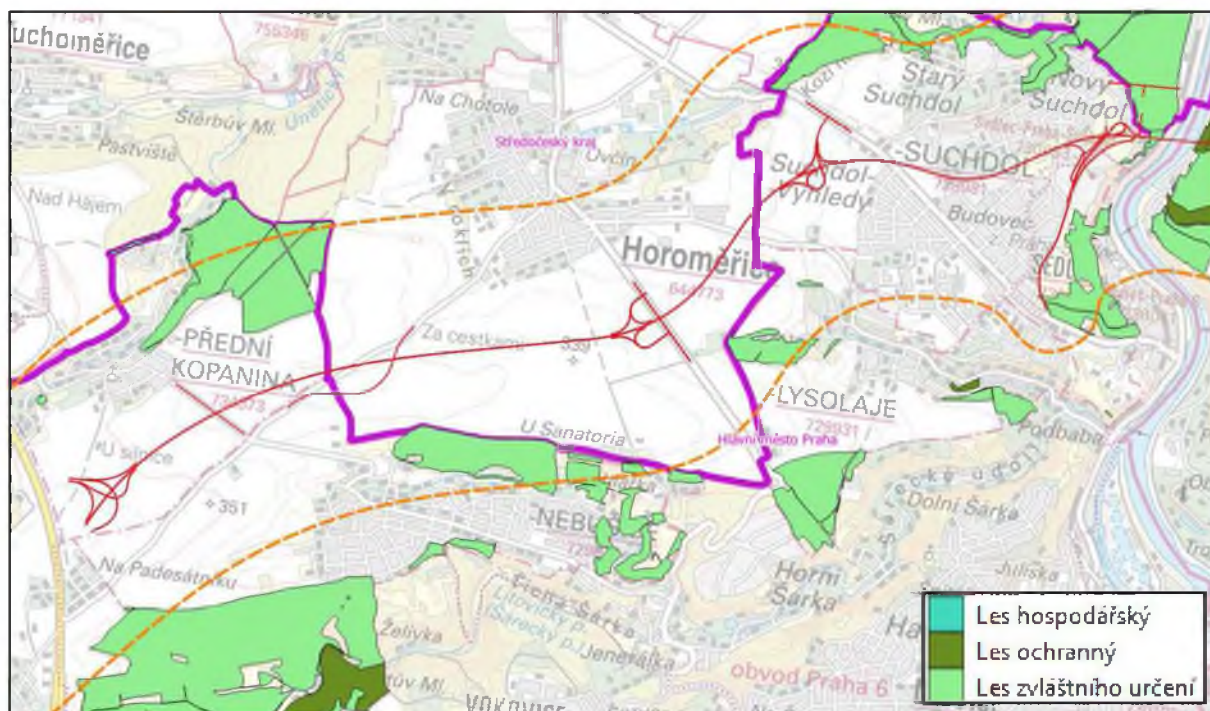
Obr. 24 Koridor stavby D0 519 – třídy ochrany ZPF

Na základě pedologického průzkumu, provedeného společností K+K průzkum s.r.o. v březnu 2022 pro oba úseky záměru [9][10], je skrývka kulturních vrstev půdy doporučena v případě úseku D0 518 v mocnosti od 25 cm do 40 cm (u MÚK Suchdol až 60 cm), v případě podorničních vrstev v mocnosti 20 cm u MÚK Suchdol a 10 cm u MÚK Přední Kopanina. V úseku D0 519 jsou mocnosti ornice variabilní a pohybují se od 10 cm do 50 cm. V úseku, kde odbočuje přivaděč Čimice je navržena mocnost 30 až 50 cm. Za přemostěním Drahaňského údolí je skrývka navržena v mocnostech 40 cm ornice a 25 cm podorniční.

Z hlediska erozní ohroženosti půd vodní erozí je v prostoru stavby D0 518 prakticky celé zájmové území erozně neohrožené. Pouze menší půdní bloky západně od Suchdola spadají do kategorie středně a silně erozně ohrožených. Z hlediska větrné eroze lze konstatovat, že se jedná o neohrožené půdy. V prostoru stavby D0 519 v západní části, kde se půdní bloky prudčeji svažují směrem do Čimického a Dražanského údolí, je rizikovost zemědělské půdy vůči povrchovému smyvu půdy vyšší. V rovinatější východní části je potom náchylnost půd k vodní erozi nižší. Z hlediska větrné eroze jsou půdní bloky hodnoceny převážně jako neohrožené, místy mírně ohrožené. Pouze západně od Březiněvsi je lokalizováno silné erozní ohrožení půd větrnou erozí.

Pozemky určené k plnění funkcí lesa

V úseku koridoru stavby D0 518 se vyjma lokality Budovec (jižní okraj koridoru přivaděče Rybářka) lesy nenacházejí. Z hlediska širšího území jsou lesy zastoupeny zejména lesními porosty podél vodních toků či zalesněnými terénními suký a hřbítky. Mezi Přední Kopaninou a Horoměřicemi se rozkládá lesní celek Háj při Kopaninském potoce. Zalesněné je také údolí Horoměřického potoka a dále po soutok s Únětickým potokem až po soutok s Vltavou – Kozí hřbety, Holý vrch, Malý háj, Tiché údolí, Roztocký háj. Na jihu je výrazným rysem krajiny zalesněné údolí Šáreckého potoka a jeho přítoků (Nebušický a Lysolajský potok) – Šárka, Purkrabský háj, les Hlásek, Tichá Šárka, Housle, Šárecké údolí. Zalesněny jsou také skalnaté svahy levobřežních partií údolí Vltavy v Sedlci a Budovci.

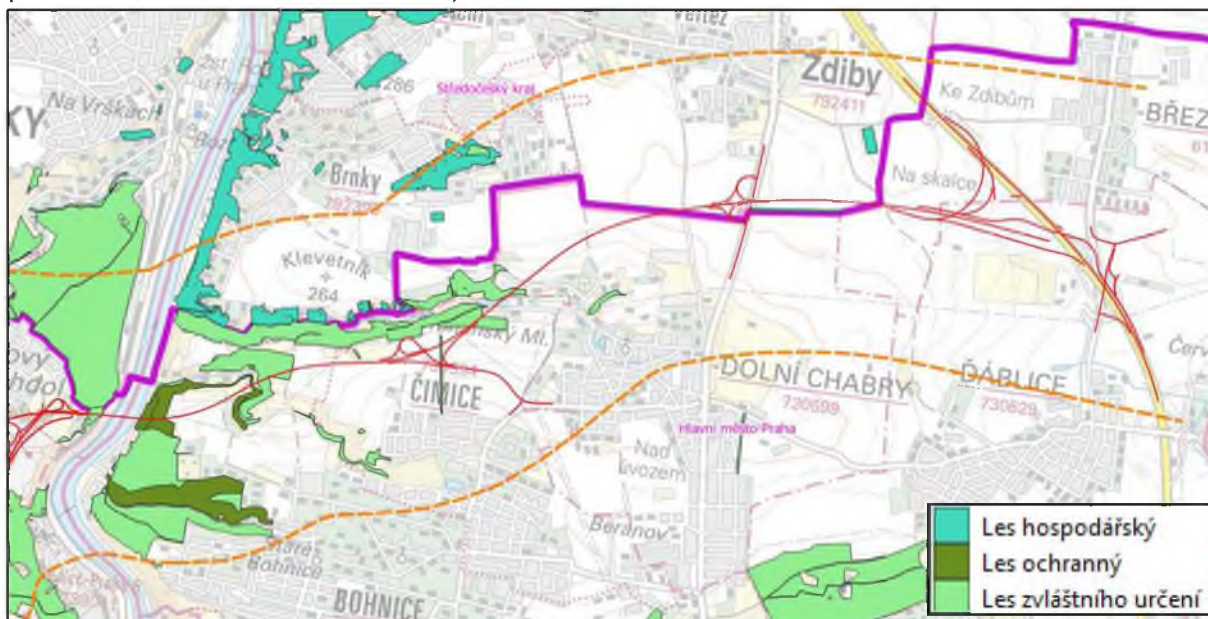

Obr. 25 Pozemky určené k plnění funkcí lesa v úseku D0 518 [50]

V úseku koridoru stavby D0 519 jsou lesní pozemky situovány ve vltavském, čimickém a dražanském údolí. Údolí jsou z větší části zalesněna, a to zejména díky výsadbám na začátku 20. století. Souvislejší lesní plocha se nachází také severozápadně od Bohnic, ve vazbě na strmé údolí Bohnického potoka. Směrem k Březiněvsi se vyskytují již pouze menší lesní enklávy, kde povahu PUPFL mají i větrolamy.

Z hlediska kategorizace PUPFL spadá v koridoru záměru většina lesních porostů do lesů zvláštního určení. V menší míře se zde také nacházejí lesy ochranné (lesy na mimořádně

nepříznivých stanovištích na východních a jižních svazích vltavského a čimického údolí) a lesy hospodářské (lesy na severních svazích Dražanského údolí, větrolam v ul. Ústecká/Pražská a lesní plocha mezi ul. Cínovecká a Pražská).

Obr. 26 Pozemky určené k plnění funkcí lesa v úseku SOKP 519 [50]

C.2.6 PŘÍRODNÍ ZDROJE

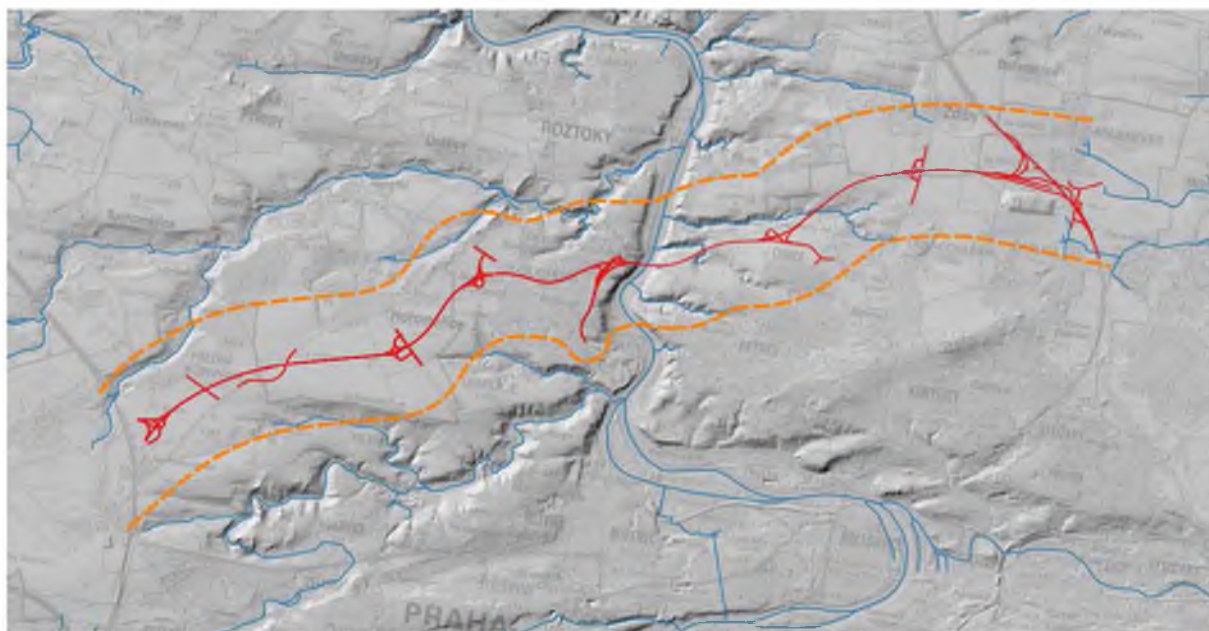
Přírodními zdroji jsou dle § 7 zákona o životním prostředí č. 17/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, ty části živé a neživé přírody, které člověk využívá nebo může využívat pro svoji potřebu. Za přírodní zdroje tak lze považovat např. půdu, vodní zdroje, zdroje léčivých přírodních a minerálních vod či nerostné zásoby. Informace o vodních zdrojích a půdách jsou uvedeny v samostatných kapitolách.

Geomorfologie území

Reliéf má charakter členité pahorkatiny. Na levém břehu Vltavy je charakteristický mírně zvlněnou plošinou ukloněnou od jihozápadu k severovýchodu, rozčleněnou systémem údolních zářezů, které jsou v křídové části mělké, tam kde vystupuje proterozoikum, jsou svahy strmé a skalnaté a mají ráz kaňonů, zejména v údolí Vltavy od Prahy po Kralupy nad Vltavou se strmými skalními srázy na obou březích řeky. Trasa zde prochází zarovnaným reliéfem s nepatrnými výškovými rozdíly, který dává většině území celkově plošinný ráz. Ten je ve výrazném kontrastu se silně rozčleněným územím zahluobených údolí (často se skalními stěnami na strmých svazích) severně (údolí Únětického potoka) a jižně (údolí Šareckého potoka) od koridoru stavby. Zájmové území v koridoru D0 518 se vyznačuje poměrně plochým, mírně zvlněným terénem, s povrchem generelně klesajícím východním až severovýchodním směrem. Povrch terénu pozvolně klesá z nadmořské výšky cca 356 m n. m. (jižně od Přední Kopaniny) do nadmořské výšky cca 250 – 260 m n. m. v prostoru Suchdola a Budovce. Svahy kaňonu Vltavy tvoří skalní výchozy.

Na pravém břehu Vltavy je reliéf charakteristický ploše pahorkatinným povrchem se slabě erozně rozčleněným reliéfem s rozsáhlými plošinami největší říční terasy Vltavy, se sprašovými pokryvy a

závějemi. Drobné pravostranné přítoky Vltavy (Čimický a Drahaňský potok), které z paroviny na dolním toku prudce klesají k hluboce zaříznutému údolí Vltavy, tvoří členitý atraktivní reliéf krátkých hluboce zaříznutých údolí (roklí) odkrývajících křídové podloží, místy se strukturními hřbety a suký se zbytky příbojových svrchnokřídových uloženin. Území. Dále na východ mezi Čimicemi, Dolními Chabry, Zdiby a Březiněvsi je již území, kterým trasa prochází, charakteristické rozsáhlými poli v rovině přecházejícími u Březiněvsi do Čakovické tabule, která představuje k severovýchodu ukloněný reliéf rozsáhlých plošin, rozbrázděných na severovýchodě zpravidla nesouměrnými údolními svahových potoků. Místy se uplatňuje akumulační povrch na sprašových pokryvech a závějích. V koridoru D0 519 od horní hrany vltavského údolí terén stoupá až do nadmořské výšky cca 260 m n.m. u Čimic, poté se svažuje do hlubokého údolí Čimického potoka. Prostor mezi Čimickým a Drahaňským údolím tvoří vyvýšenina Zámky (místo zaniklého hradiště). Od Drahaňského údolí stoupá terén až do Čimic a Dolních Chabru, na opačné severní straně terén stoupá ke Zdibům. Severně od Dáblické skládky, která je umělým antropogenním tvarem v krajině (to platí i o bývalé skládce Dolní Chabry), se nachází kóta Na skalce o nadmořské výšce 304 m n.m. U Březiněvsi se podél dálnice D8 nachází zemní val, jakožto další antropogenní tvar. V trase D8 terén pozvolna klesá směrem k Praze.

Obr. 27 Georeliéf zájmového území [84]

Tab. 72 Geomorfologické jednotky v území [60]

Jednotka	Název				
Systém	Hercynský				
Provincie	Česká vysočina				
Subprovincie	Poberounská soustava				Česká tabule
Oblast	Brdská oblast				Středočeská tabule
Celek	Pražská plošina				Středolabská tabule
Podcelek	Kladenská tabule		Říčanská plošina		Českokobrodská tabule
Okrsek	Hostivická tabule	Turská plošina	Zdibská tabule	Pražská kotlina	Čakovická tabule

Dle regionálního geomorfologického členění České republiky je zájmové území převážně součástí Pražské plošiny, podcelku Kladenská tabule. Západní část je součástí okrsků Hostivická tabule a Turská plošina. Východně od Vltavy se nachází Zdibská tabule. Severozápadním výběžkem od

Holešovic po Bubeneč a Troju k Podbabě, tedy na okraji zájmového území, zabíhá Říčanská plošina. Na východním okraji zájmového území dochází v Březiněvsi k přechodu z Pražské plošiny do Středolabské tabule.

Pražská plošina je severovýchodní okrajový geomorfologický celek Brdské oblasti. Charakteristickým tvarem reliéfu zde jsou rozsáhlé plochy zarovnaných povrchů plošinného až velmi mírně ukloněného reliéfu, do něhož se hluboce zařezává údolí Vltavy a přítoků. Plochy reliéfu se pohybuje v nadmořské výšce 352 – 268 m n. m. s pozvolným úklonem k severovýchodu. Maximální výškové rozpětí činí cca 200 m (363,9 m n. m. Nebušická skála – 175 m n.m. na hladině Vltavy pod Prahou). Zarovnaný reliéf s nepatrnými výškovými rozdíly dodává většině území celkově plošinný ráz a je ve výrazném kontrastu se silně rozčleněným územím zahloubených údolí (často se skalními stěnami na strmých svazích). **Středolabská tabule** zaujímá značnou část vyšší geomorfologické jednotky, kterou je Středočeská tabule. Má charakter ploché pahorkatiny, kterou tvoří horniny svrchní křídly a místy jejich odkryté krystalinické, proterozoické a permské podloží. Představuje erozně až strukturně denudační a akumulací reliéf plošinného, kotlinného a ploše pahorkatinného rázu se zarovnanými povrchy, suky, říčními terasami, údolními nivami a tvary na spraších a vátých píscích. U Březiněvsi dosahuje nadmořská výška cca 250 m n.m.

Geomorfologický podcelek **Kladenská tabule** na SZ Pražské plošiny zaujímá plochu 556 km², střední výška 310,1 m n.m. Na horninách proterozoika, méně staršího paleozoika a jejich pokryvu permokarbonu a svrchní křídly vznikla členitá pahorkatina se dvěma úrovněmi zarovnaného povrchu – vyšší ve výškách 350 – 400 m n.m. a nižší ve 250 – 320 m n.m. Na odolných buližnicích a bazaltech se vytvořily místy suky a strukturní hřbety (Kozí hřbety – 304 m n. m.). Území je rozčleněno hlubokými údolními Vltavy a přítoků. Podle rázu reliéfu se člení na 4 geomorfologické okrsky, zájmové území zasahuje na západě do Hostivické tabule, Turské plošiny a na východě do Zdíbské tabule. Hostivická tabule je v oblasti souvislého rozšíření svrchnokřídlových hornin charakterizována rozsáhlými povrchy (strukturními plošinami), od JZ k SV velmi mírně ukloněnými. Turská plošina má převážně plošinný polygenetický reliéf exhumovaného předkřídlového podloží proterozoických hornin, reliéf zpestřuje řada buližnických a bazaltových suků a strukturních hřbetů (Kozí hřbety), místy se zachovalými zbytky příbojových uloženin svrchnokřídlového moře. Zdíbská tabule představuje plochou pahorkatinu v povodí Vltavy, tvoří jí proto říční terasy řeky se sprašovými pokryvy a závěsemi, s krátkými hluboce zaříznutými údolními. [63] Podcelek **Českobrodská tabule** tvoří plochá pahorkatina složená z křídlových pískovců a slínovců, permských sedimentů, hornin proterozoika a podřadně kutnohorského krystalinika. Čakovická tabule představuje k SV ukloněný reliéf rozsáhlých pliocenních a staropleistocenních strukturně denudačních plošin, rozbrázděných na SV zpravidla nesouměrnými údolními svahových potoků, levých přítoků Labe. Místy se uplatňuje akumulací povrch na sprašových pokryvech a závějích.

Geologické poměry

Popis geologických poměrů v úseku záměru D0 518 vychází ze zpracovaného hydrogeologického posouzení, které je doloženo v příloze B.14. Zde v textu je uvedeno stručné shrnutí, podrobněji viz příloha.

Na peneplénizované a místy hluboce zvětralé horniny svrchního proterozoika (tzn. droby, prachovce, břidlice s vložkami buližníků a žilami vulkanitů) diskordantně nasedají subhorizontálně uložené horniny z období křídly – pískovce, jílovce, vápnité jílovce, písčité slínovce. Komplex křídlových hornin je překryt kvartérními eolickými sedimenty (sprašemi a

sprašovými hlínami). V oblasti Suchdola vychází proterozoické horniny blíže k povrchu, křídové sedimenty jsou denudovány a v jejich nadloží se objevují říční sedimenty suchdolské terasy. Jedná se o spodnopleistocénní vltavskou terasu stáří donau. Křídové horniny jsou v údolí vodních toků proříznuté až na horniny svrchního proterozoika, které jsou z větší části překryty jednak svahovými hlínami a holocenními náplavy. Proterozoické horniny vystupují na povrch pouze v pruhu JZ – SV směru ve dně údolí Kopaninského, Horoměřického a Únětického potoka a v údolí řeky Vltavy. Severovýchodně od Horoměřic (nad Horoměřickým potokem) lokálně vystupuje zpod křídových i kvartérních hornin hřbet tmavých silicitů.

Nejvýznamnější navážkou je v zájmovém území deponie zemin v úseku od ulice Kamýcké ve směru k projektovanému jižnímu portálu tunelu Rybářka, která dosahuje mocnosti až 9 m. V zastavěných částech jde o běžné závazky stavebních rýh pro inženýrské sítě, stávající komunikace nebo úpravy terénu.

Obr. 28 Základní mapa IG poměrů v koridoru úseku stavby D0 518

Popis geologických poměrů pro úsek záměru D0 519 vychází zejména ze zpracované hydrogeologického posouzení doloženého v příloze B.14, a dále rešerše z inženýrsko-geologické rešerše, která je součástí technické studie stavby 519 [2].

Předkvartérní geologickou stavbu zde tvoří proterozoické sedimenty Kralupsko – zbraslavského souvrství – drobové a písčité břidlice, místy prokřemenělé prachovce. Nacházejí se zde i křídové horniny souvrství Perucko-Korycanského, sedimenty svrchní křídvy, cenoman. Jedná se o nejstarší výplň křídové pánve, jsou to říční a jezerní sedimenty, které vyplňovaly deprese v denudovaném reliéfu proterozoických hornin. Z kvartérních překryvných hornin jsou zde zastoupeny deluviální

(svahové hlíny písčité až jíly či zahliněné štěrky) a fluviální sedimenty (písčité až hlinité štěrky). Deluviální sedimenty lze nalézt na pozvolných svazích, budovaných horninami svrchního proterozoika. Nebo se jedná o jemnozrnné výplně depresí v podkladních horninách a krátce přemístěné zvětraliny křídových hornin. Ve strmějších partiích svahů mohou částečně plynule přecházet do hrubozrnných sutí, či mohou být promíseny s dalšími typy sedimentů a vytvářet přechodné typy pokravných útvarů. Fluviální sedimenty tvoří sedimenty říčních teras a menších vodních toků. Nejvyšší (nejstarší) Vltavská terasa (terasový stupeň) byla dokumentována poblíž sídliště Čimice u konce Čimického přivaděče. Svoji výškovou úrovní cca 275–290 m n. m. může odpovídat reliktu lysolajské terasy. Ve sledovaném území jsou zastoupeny i eolické sedimenty, tvoří je sprašové hlíny a spraše. Nejmladší složkou geologického profilu jsou holocénní náplavy a nivní půdy s organickou příměsí, vzniklé sedimentační činností vodních toků (nivní a povodňové hlíny). V kaňonovitém údolí Vltavy, kde se bude nacházet nový most s pilíři a opěrami na obou stranách údolí, panují proměnlivé geologické podmínky. Z hornin předkvartérního skalního podkladu se zde vyskytují proterozoické břidlice a droby. Svrchnokřídové slínovce, pískovce a jílovce zde nebyly zastiženy. Kvartérní, sedimenty jsou zde zastoupeny eolickými, deluviálními a fluviálními sedimenty. Antropogenní zeminy byly zastiženy pouze v místě stávajících silničních komunikací.

Nejmladšími, recentními sedimenty jsou v zastavěných území navážky, kterými byl upravován terén. Specifické vlastnosti vykazují prostory aktivní Ďáblické skládky a již opuštěné skládky Dolní Chabry. V Dolních Chabrech byla od 80. let skládka zavážena neznámými druhy odpadů. Předpokládá se, že se jednalo většinou o komunální odpad, stavební suť a výkopovou zeminu. Skládku Ďáblice utváří především komunální odpad.

Obrázek 2 - geologická mapa – portál ČGS geology.cz vysvětlivky: 1 navážky, haldy; 6 nivní sediment; 7 smíšený sediment (kvartér); 12 hlinito-písčitý sediment (kvartér); 16 spraše a sprašové hlíny (kvartér); 2459, 2068, 25, 2077 – vyšší vltavské terasy, pisky a štěrky (kvartér); 49, 50, 130 pisky a štěrky zdibská terasa (neogén); 307 vápnité jílovce a slínovce spongilitické, místy silicifikované (opuky) turon bělohorské souvrství (křída); 748, droby, prachovce břidlice (neoproterozoikum); 751 silicity (neoproterozoikum); 765 bazalty (neoproterozoikum).

Obr. 29 Základní mapa IG poměrů v koridoru úseku stavby D0 519

Seismicita

Podle Geofyzikálního ústavu AV ČR patří území do oblasti, kde se může vyskytnout zemětřesení 5. stupně na dvanáctibodové makroseismické stupnici MSK-64. Takové zemětřesení je pozorováno uvnitř budov všemi obyvateli, mnoho lidí je pocítí i venku, na chatrných budovách se projevují lehká poškození – trhliny v omítce, opadávání omítky. Dle mapy seismických oblastí (ČSN EN 1998-1 ed.2 Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení) se náchylnost území k seismicitě odvozuje dle referenčního špičkového zrychlení podloží agR. Pro území (správní obvod Prahy a okresy Praha-západ a Praha-východ) neplatí ohrožení seismickou zátěží.

Radonové riziko

Radon Rn-222 vzniká radioaktivní přeměnou uranu U-238, který je v určitém stopovém množství obsažen ve všech horninách. Koncentrace uranu v jednotlivých typech hornin se velmi liší. Geologické podloží České republiky je z více než dvou třetin tvořeno metamorfovanými a magmatickými horninami, ve kterých jsou obvyklé vyšší koncentrace uranu. Dle mapy Komplexní radonová informace leží zájmové území v oblasti s převažujícím nízkým radonovým indexem geologického podloží a v přechodné kategorii [75].

Ložiska nerostů [75]

Dle surovinového informačního systému České geologické služby (ČGS) se v zájmovém území nacházejí níže uvedená nevýhradní ložiska nerostných surovin. Ložisko Sedlec-Únětice tvoří šest samostatných lokalit, z toho dvě lokality jsou již vzdáleny více jak 1 km od záměru. Na ložisku Přední Kopanina je stanoveno chráněné ložiskové území CHLÚ Přední Kopanina (ID 52557000). Na žádném ložisku v zájmovém území není stanoven dobývací prostor. Východně od řeky Vltavy se potom nenacházejí žádné nerostné zásoby, které by byly ČGS evidované.

Níže uvedená ložiska byla v minulosti již těžena. Na ložisku Přední Kopanina se jedná o lomy na stavební kámen tzv. „zlatou opuku“. Dobýval se zde jednak kvalitní písčité slínovec, tak i spongolický písčité slínovec (opuka, spongolit), tedy horniny křídly. V současné době jsou lomy z větší části opuštěny a těžba probíhá sporadicky.

Tab. 73 Přehled nerostných zásob

ID (SurlS)	Název	Subregistr	Surovina	Těžba
5255700 (525570000)	Přední Kopanina	D nevýhradní ložisko	Kámen pro hrubou a ušlechtilou kamenickou výrobu – stavební kámen	Dřívější povrchová
3106401 (310640102 až 310640106)	Sedlec- Únětice	D nevýhradní ložisko	Cihlářská surovina	Dřívější povrchová

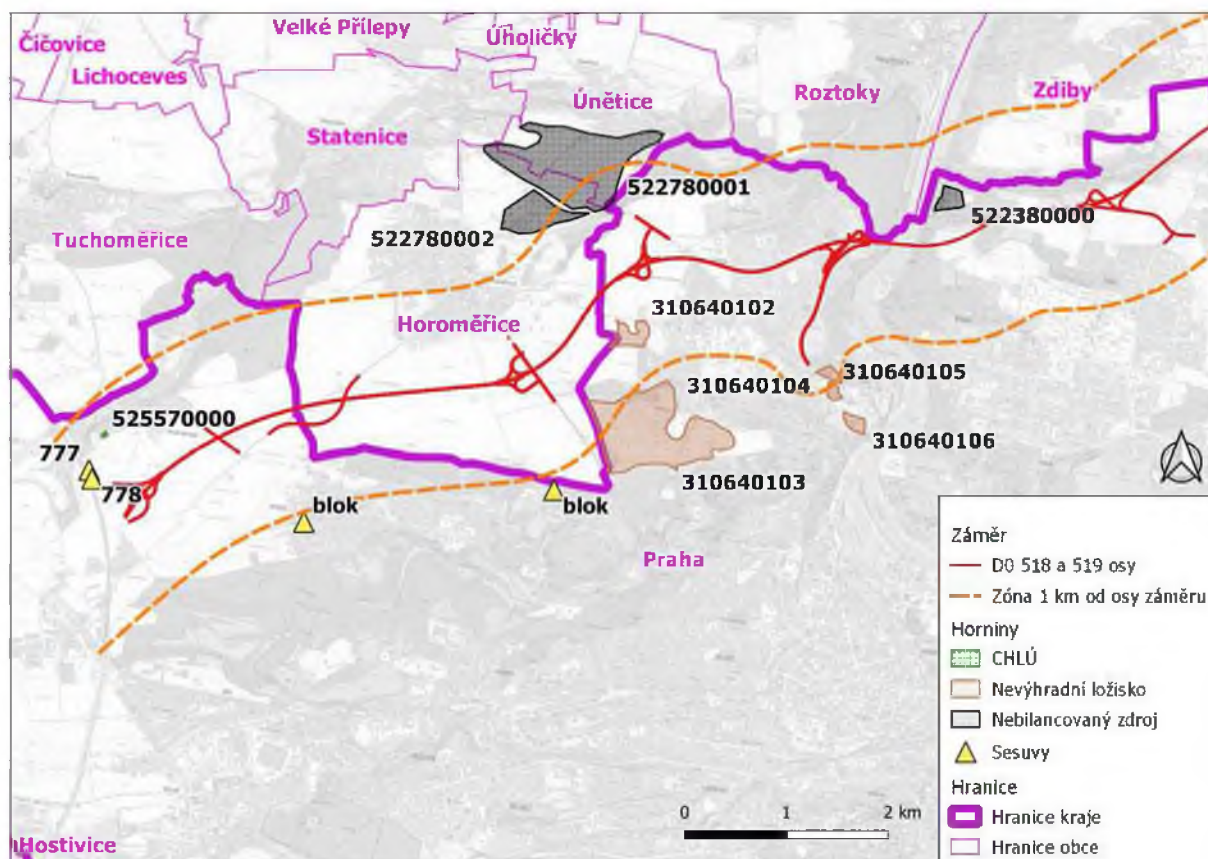
Prognózní zdroje - dle surovinového informačního systému ČGS v zájmovém území nevyskytují žádné zdroje vyhrazených a nevyhrazených nerostů (subregistry P a R) ani ostatní prognózní zdroje (subregistr Q). Lze zde nalézt pouze tzv. nebilancované zdroje spadající do subregistru N (viz tab. níže). Prognózním zdrojem se poté rozumí dosud blíže neověřené a na základě znalostí o geologické stavbě území a analogii s existujícími ložisky nerostů předpokládané nahromadění nerostu, u něhož je zjištěnými geologickými poznatky odůvodněn předpoklad ověření zásob ložiska nerostu a jeho budoucí využití.

Tab. 74 Přehled prognózních zdrojů

ID (SurlS)	Název	Subregistr	Surovina	Těžba
5227800 (522780001, 522780002)	Únětice-Horoměřice	N nebilancovaný zdroj	Cihlářská surovina	Dřívější povrchová
5223800 (522380000)	Bohnice-Podhoří		Stavební kámen	Dřívější povrchová

Poddolování [75]

V zájmovém území nejsou registrována žádná poddolovaná území.

Obr. 30 Situace území – horninové prostředí

Sesuvná území

V koridoru stavby se žádná sesuvná území nenacházejí. Nejbližší jsou dle surovinového informačního systému evidovány dvě bodové lokality JZ od Přední Kopaniny při východním okraji dálnice D7: bodové sesuvy č. 777 a č. 778, oba stabilizované. Byly způsobeny nevhodnou stavební činností, tj. podkopáním svahu silnice I/7.

V Nebušicích, na západním a východním okraji, se potom nacházejí dvě bodové svahové nestability přírodního původu (bloky) – odsedávání a řízení. Jsou evidovány jako aktivní.

Dle mapy náchylnosti svahů k sesouvání, vytvořené ČGS, spadá zájmové území převážně do kategorie s nízkou náchylností. Ve vazbě na změny morfologie terénu se potom náchylnost zvyšuje u údolí jednotlivých vodních toků, kde je klasifikována jako střední. Ojedinele, hlavně na skalnatých svazích vltavského údolí, se nacházejí menší lokality s vysokou náchylností. Byť v údolí Vltavy nejsou ČGS evidovány žádné sesuvy, dochází zde pravděpodobně ke skalním řícení (anebo zde existuje zvýšené riziko jejich vzniku), což dokladuje stávající opevnění skal a svahů pomocí sítí a plotů.

Obr. 31 Mapa náchylnosti svahů k sesouvání s fotem zachycující aktuální stabilizaci skal Vltavského kaňonu

Mapa není zobrazením konkrétního problému, ale pouze predikcí možných rizik, neboť nezahrnuje spouštěče sesuvů, kterými jsou např. extrémní srážky, otřesy nebo antropogenní zásahy. Vstupy do hodnocení náchylnosti k sesuvům jsou geologické podmínky, sklonová náchylnost svahů a jejich orientace vůči světovým stranám, registrované sesuvy a svahové nestability, půdní podmínky, využití území nebo vzdálenost od vodních toků. Rizika k vzniku sesouvání lze efektivně minimalizovat vhodným založením stavby na základě konkrétních inženýrsko-geologických charakteristik horninového prostředí.

Staré ekologické zátěže

Podle Systému evidence kontaminovaných míst [76] se v zájmovém území nalézají následující kontaminovaná místa:

- ✓ Na Padesátníku (ID 29795009), nepovolená skládka k. ú. Liboc - nepovolená skládka výkopových zemin a stavební suti vzniklá v 80. letech
- ✓ Skládka u zahrádkářské kolonie - Přední kopanina (ID 34373009) k.ú. Přední Kopanina - nepovolená skládka výkopových zemin a stavební suti vzniklá v 70. letech.
- ✓ Skládka v bývalém opukovém lomu (ID 34373001) k.ú. Přední Kopanina – nepovolená skládka stavební suti a zeminy na kraji bývalého opukového lomu, vznikla přibližně v 70. letech, kdy docházelo k navážení odpadu do sousedních lokalit.
- ✓ Skládka u stadionu FC Přední Kopanina (ID 34373011), k.ú. Přední Kopanina - nepovolená skládka výkopových zemin a stavební suti vzniklá v 90. letech.
- ✓ Na skále (ID 4477001), skládka TKO, k.ú. Horoměřice (východně od obce, ul. Na Výsluní). Jedná se o skládku odpadu z minulého století, založenou ve dvou sousedících lomech, kde se těžil v 70. letech buližník.
- ✓ K Háji (ID 44773001), skládka TKO, k.ú. Horoměřice (pod komunikací K Háji). Jedná se o starou skládku odpadu založenou ve třech sousedících vytěžených jámových lomech.
- ✓ **Kaučuk a.s. – ČS PHM Praha 6**, (ID 12702015) k.ú. Suchdol (ul. Kamýcká při výjezdu ze Suchdola na Statenice). Čerpací stanice založená v 70. letech na okraji souvislé obytné

zástavby. Pohonné hmoty byly skladovány ve 3 podzemních nádržích o objemech 20 m³, nebyly vybaveny signalizací proti přeplnění.

- ✓ Skládka TKO v zahrádkářské osadě, (ID 29981023) k.ú. Suchdol (v severozápadní části Suchdola, parc. č. 1078). Nepovolená skládka skla v zahrádkářské osadě v Suchdole. Skládka je na zarostlém neudržovaném pozemku, vedeném jako zahrada.
- ✓ Zanedbaný pozemek v ulici K Horoměřicům (ID IND_19332 / 29981030), Pha 6, Suchdol navážky zeminy a stavební suti vzniklé kolem roku 2008. Navážka je na soukromém, oploceném pozemku, který je veden jako ostatní plocha, nedaleko ČZU - Botanická zahrada Fakulty tropického zemědělství
- ✓ **Skládka vedle ulice Kamýcká**, (ID 30041005) k.ú. Sedlec (oblast je v zeleni podél Kamýcké ulice nedaleko obytné zástavby se zahradami, parc. č. 164/5). Rozsáhlá nepovolená skládka výkopových zemin a stavební suti vzniklá v 70.-80. letech při výstavbě nedalekého sídliště.
- ✓ Skládka u ulice Milana Kadlece, (ID 30599021) k.ú. Dolní Chabry (východně od obce na parc. č. 1412/1). Nepovolená skládka výkopových zemin a stavební suti vzniklá v 80. letech. Skládka je mezi obytnou zástavbou a zemědělskou půdou.
- ✓ Skládka v ulici K Drahaní, (ID30394015) k.ú. Čimice (lokalita je v zeleni mezi ulicemi K Drahaní a K Drnkám, parc. č. 1012/23). Nepovolená skládka výkopových zemin a stavební suti vzniklá začátkem 90. let. Skládka je v blízkosti Drahanského potoka.
- ✓ Skládka v ulici Pod Zámečkem, (ID 30599010), k.ú. Dolní Chabry (lokalita je v zeleni převážně východním směrem za ulicí Pod Zámečkem a na okraji ulice západním směrem, parc. č. 1316/11 a 1316/7). Rozsáhlá nepovolená skládka výkopových zemin a stavební suti vzniklá v 70. - 80. letech. Skládka je v blízkosti Pražské jezdecké stáje Dolní Chabry.
- ✓ **Skládka u ulice Chaberská**, (ID 30599019) k.ú. Dolní Chabry (v zeleni podél polní cesty mezi ul. Pod Zámečkem a ul. Chaberská, parc. č. 1291). Nepovolená skládka výkopových zemin a stavební suti vzniklá v 80. - 90. letech. Skládka je podél polní cesty směrem k ulici Chaberská.
- ✓ Bývalá skládka Dolní Chabry, (ID 30599007) k.ú. Dolní Chabry (v zeleni východně od ul. Ústecká a severně od ul. Spořická, jedná se o více parcel, z nichž největší jsou p. č. 1264/1-6.). Od 80. let zaváženo neznámými druhy odpadů. Předpoklad komunální odpad, stavební suť, výkop. zemina.
- ✓ Skládka v ulici Ďáblická, (ID 30629015), k.ú. Ďáblice (lokalita je v zeleni severně od zemědělského areálu a zámku, jedná se o parcely č. 1597/1, 1596). Rozsáhlá nepovolená skládka výkopových zemin a stavební suti vzniklá v 80. letech. Skládka je v blízkosti zámku Ďáblice.

Obr. 32 Staré ekologické zátěže v kontaktu se záměrem (dle sekm.cz)

C.2.7 BIOLOGICKÁ ROZMANITOST - FAUNA, FLÓRA A EKOSYSTÉMY

Biologická rozmanitost je charakterizována ve třech základních úrovních: genetická - geny/jedinci; druhová - populace/druhy; ekosystémová - společenstva/ekosystémy/krajina. Jednotlivé části této kapitoly, pojednávající o fauně a flóře z hlediska jedinců a populací, a o ekosystémech, tak dohromady vytváří komplexní obraz o biologické rozmanitosti zájmového území.

Zájmové území náleží Řípského biregionu (1.2.) Hercynské podprovincie v provincii Středoevropských listnatých lesů. V zájmovém území se nacházejí převážně intenzivně využívané agrocenózy, sporadicky rozčleněné rozptýlenou polní zelení (stromořadí podél cest, meze, větrolamy), a plochy sídel. Specifické jsou chatové a zahrádkářské kolonie s mozaikou více či méně antropogenně ovlivněné přirozené vegetace, na něž v Suchdole navazují opuštěná zarůstající lada pod vedením vysokého napětí a podél ulice Rybářka. Výjimečné postavení zaujímají plochy skalních výchozů v údolí Vltavy s přítomností kvalitních biotopů, které si svůj přirozený charakter uchovaly díky obtížné přístupnosti a hospodářské nevyužitelnosti. Obdobně lze charakterizovat i zelená údolí drobných vodotečí na pravém břehu Vltavy, kde právě Čimický a Dražanský potok vytváří zelené osy rozčleňující lány polí ve vazbě na zástavbu sídel.

V zájmovém území lze vymezit tyto relativně homogenní úseky:

1. Zorněná pole od MÚK Kopanina po křižovatku u Houslí
2. Obhospodařované pozemky od křižovatky u Houslí po křížení s Kamýčskou ulicí
3. Prostor Suchdola
4. Kaňon Vltavy se skalnatými břehovými partiemi
5. Pole včleněná mezi břehové partie Vltavy a údolí Čimického potoka
6. Údolí Čimického potoka
7. Pole včleněná mezi údolí Čimického potoka a údolí Dražanského potoka
8. Údolí Dražanského potoka s usazovací nádrží ČOV
9. Louky s remízou a mezemi a zahrádkářská osada nad Dražanským potokem
10. Zorněná pole mezi zástavbou Zdib/Dolních Chaběr a dálnicí D8

Pro potřeby předkládané dokumentace byl zpracován:

- Biologický průzkum (NaturaService s.r.o., 10/2021 a 08/2022),
- Hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny, zpracované podle § 67 zákona č. 114/1992 Sb., v pl. zn., v rozsahu vyhl. č. 142/2018 Sb. (dále v textu také Hodnocení H67 zákona) (RNDr. Kostkan, Ph.D, 04/2023),
- Posouzení vlivu záměru na lokality soustavy Natura 2000 dle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., ochraně přírody a krajiny v platném znění (dále v textu také Naturové hodnocení) (Mgr. Fialová, 03/2023),
- Migrační studie (doc. Ing. Vojar, Ph.D, 10/2022)
- Dendrologický průzkum (Ing. Daněk, 08/2022).

Tyto odborné studie jsou přílohami dokumentace B.6. až B.9. a jsou základním podkladem pro zpracování této kapitoly.

C.2.7.1 FLÓRA

Fytoogeografické začlenění

Zařazení zájmového území dle **fytoogeografického členění** České republiky je uvedeno v **Tab. 75**. Koridor záměru prochází v západní části na území podokresu Bělohorská tabule, ve střední části protíná okres Dolní Povltaví podél Vltavy, východní část leží v podokrese Jenštejnské tabule.

Tab. 75 Fytoogeografické začlenění

Jednotka	Název		
Oblast	Termofytikum		
Obvod	České termofytikum		
Okres	7 Středočeská tabule	9 Dolní Povltaví	10 Pražská plošina
Podokres	7d Bělohorská tabule	-	10a Jenštejnská tabule

Květena území se vyznačuje vysokou účastí teplomilných rostlin, zvláště pak na extrazonálních stanovištích a na mělkých vysychavých půdách. Výjimečné postavení má Dolní Povltaví, kde extrémní reliéf skalních výchozů umožnil vznik primárního bezlesí na značné ploše a tím i přežívání řady druhů subkontinentálního a (subatlantsky-)submediteránního rozšíření. Květena tohoto fytoogeografického okresu je neobyčejně bohatá, a to do značné míry i v současnosti, neboť obtížně přístupné a hospodářsky málo využitelné polohy byly uchráněny od rozsáhlejší exploatace. V navazujícím území je květena přirozeně chudší a jednotvárnější, odpovídající někdejší převaze mezofilních hájů svazu *Carpion*. Přirozený rostlinný pokryv zde navíc byl takřka beze zbytku odstraněn a nahrazen značně odchylnými antropogenními deriváty, s květenou ochuzenou o mnoho původních druhů a naopak obohacenou o četné druhy nepůvodní – antropofyty.

Potencionální přirozené vegetace

Podle mapy **potencionální vegetace** v území převládaly černýšové dubohabřiny se včleněnými lipovými doubravami (mezi Horoměřicemi a Úněticemi, mezi Bohnicemi a Čimicemi, severně od Dolních Chaběr). Ostrůvkovitě biková nebo jedlová doubrava (v prostoru lesíka Hlásek), v údolí Vltavy jilmová doubrava, na kterou na pravém břehu navazovala břeková doubrava.

- ✓ Černýšová dubohabřina, *Melampyro nemorosi-Carpinetum*, je vůdčí jednotkou potenciální přirozené vegetace zájmového území. Je mapována v převážně rovinatém terénu po obou březích Vltavy a současně dominuje i středním Čechám. Na složení stromového patra se různou měrou podílejí dub zimní a habr, v příměsí lípa srdčitá, dub letní a javory, v keřovém podrostu roste líska, brslen, svída, hloh aj. Bylinné patro je charakteristické stálou účastí hájových prvků. Přes velké rozšíření této jednotky se přirozené porosty dochovaly jen vzácně, např. v Šáreckém údolí, částečně i v Tichém údolí. Většina ploch je převedena na ornou půdu, zbytky lesů byly přeměněny výsadbou nepůvodních dřevin, významně negativní byla invaze netýkavky malokvěté v podrostu.
- ✓ Jilmová doubrava, *Quercu-Ulmetum*, je přirozeně rozšířena na holocénních náplavech Vltavy, které v proměnlivé šířce lemují oba břehy řeky. V původním složení jde o převážně dubové porosty s kolísavou příměsí jilmu polního, jasanu, javorů a lípy, v keřovém podrostu se střemchou

a bezem černým. Pro bylinné patro je charakteristická účast jarních geofytů a vyšší zastoupení nitrofilních bylin. V závislosti na hydrických podmínkách jsou doprovodně zastoupena společenstva vrbin, resp. vrbotopového luhu a maloplošně rozšířena nelesní společenstva vodních a mokřadních rostlin. V přirozeném složení se jilmová doubrava v zájmovém území nedochovala.

- ✓ Lipová doubrava, *Tilio –Betuletum*, je doprovodným typem černýšové dubohabřiny na chudších půdách terasových písků a odvápněných sprašových hlín, v rovinatém terénu po obou březích Vltavy. V zájmovém území je mapována v povodí Únětického a Horoměřického potoka.
- ✓ Biková a/nebo jedlová doubrava, *Luzulo albidae-Quercetum petraeae*, *Abieti-Quercetum*, je v zájmovém území maloplošně zastoupenou jednotkou na chudých minerálních podložích, v zájmovém území mapovanou v prostoru mezi Přední Kopaninou, Nebušicemi a lesíkem Hlásek. V porostech převažuje dub zimní, doprovodnými dřevinami jsou dub letní, bříza a jeřáb ptačí. Na bylinném patře se podílejí nepočetné acidofilní druhy.
- ✓ Břeková doubrava, *Sorbo torminalis-Quercetum* je maloplošně se vyskytující typem teplomilné doubravy extrazonálních stanovišť, je mapována v návaznosti na pravý břeh Vltavy. Ve stromovém patře dominuje dub zimní, často vytvářející homogenní jednodruhové porosty. Vyskytují-li se přimíšené dřeviny, jsou to nejčastěji mezofilní druhy, zejména habr obecný a lípa srdčitá. Keřové patro bývá vyvinuto jen málo. Dominantou bylinného patra mnoha porostů je lipnice hajní (*Poa nemoralis*), ale často převládá i *Calamagrostis arundinacea*, *Festuca ovina*, *Luzula luzuloides* nebo *Vincetoxicum hirundinaria*, v porostech na velmi suchých stanovištích i *Carex humilis*.

Současná květena

Současná květena má přirozený charakter většinou jen na xerothermních stanovištích vltavského údolí a nepočetných dalších lokalitách. Přirozenější druhové složení vykazují i některá lesní společenstva, zejména v povodí drobných vodotečí. Jinak ve vegetačním pokryvu vysoce převažují náhradní společenstva zemědělsky zkulturnělé a urbanizované krajiny, zejména pak orná půda. S výjimkou vltavského údolí vyplňuje orná půda souvislé plochy sledovaného koridoru a je zřetelně dominujícím pokryvným útvarem. Orná půda se vyznačuje většinou málo hodnotnou vegetací, tvořenou omezeným spektrem převážně jednoletých druhů rostlin. Specifickým pokryvem jsou chatové a zahrádkářské kolonie. Jejich rostlinstvo představuje mozaiku zbytků více či méně antropogenně ovlivněné přirozené vegetace, s plochami záhonů a výsadbami ovocných i okrasných dřevin. Botanická hodnota i ekologická stabilita těchto lokalit je tedy značně proměnlivá, zpravidla však větší, než u intenzivně zemědělsky obhospodařovaných pozemků, včetně trvalých travních porostů. Ty jsou často opuštěné a neudržované, spontánně zarůstající.

Vegetaci sídel představují jednak plochy udržované zeleně v zahrádkách a na veřejných prostranstvích, jednak ruderalní vegetace na neudržovaných plochách. Rozsáhlé polnosti jsou sporadicky rozčleněny rozptýlenou zelení, tj. stromořadími podél cest a mezí, skupinami keřů a stromů na zemědělsky nevyužitelných plochách či větrolamy. V jejich druhovém složení převažují ovocné dřeviny (jabloně, třešně či ořešák), doplněné náletovými keři – např. bezem černým, šípkovou růží. Ve větrolamech jsou zastoupeny duby a javory. Bylinný podrost má zpravidla charakter degradující ovsíkové louky, často s nástupem nitrofilních bylin a ostružiníků, na vysýchavých půdách jsou místy časté ostrůvky subxerothermní až xerothermní vegetace.

Zcela výjimečné postavení zaujímá vegetace skalních výchozů, soustředěných především do svahů údolí Vltavy, v omezeném rozsahu i do dalších lokalit, jako je Drahanské údolí, či skalky v Dolních Chabrech. Tyto ekotypy jsou primárně bezlesé, neboť málo vyvinuté půdy a vyhraněné mikroklima tu neumožnily vznik zapojeného porostu dřevin. V méně exponovaných polohách na ně často navazují sekundární stepní trávníky.

Z dnešního nevelkého zalesnění má většina porostů výrazně kulturní charakter, s pozměněným složením stromového i bylinného patra. Hojně jsou v porostech zastoupeny geograficky nepůvodní dřeviny – trnovník akát, dub červený, borovice černá, modřín evropský. Z domácích dřevin jsou často vysazovány smrk ztepilý a borovice lesní, z listnatých pak duby. Bylinné patro je chudé. Původnější druhové složení mají některé mezofilní háje.

Bližší popis botanických poměrů je uveden v samostatné příloze B.6 dokumentace, shrnutí výsledků botanického průzkumu jsou uvedeny níže.

Botanický průzkum

V rámci botanického průzkumu bylo zmapováno 36 segmentů, jejichž popis je uveden v Přírodovědném průzkumu v příloze B.6 (*Pozn. některé mapované segmenty jsou uvedeny nad rámec zájmového území záměru*).

Plošně nejrozšířenější je segment polí, který obsahuje ze 100 % nepřírodní biotopy, ostatní byly mapovány zvlášť. Převažují polní kultury, ostatní vegetace má plochu pod cca 5 %. Jde hlavně o úzké liniové segmenty doprovodné zeleně, což jsou převážně ruderální trávníky, dílem bez dřevinné vegetace, dílem s nadrostem stromů (jabloně, hrušně, břízy aj.) ve stromořadích. Ojedinele jsou včleněny i drobné nemapované segmenty nepřírodních biotopů (meze, křoviny, remízky) o rozloze pod jeden hektar; žádný z nich není biologicky hodnotný. V segmentu byla zjištěna převážně druhová sestava polí, rumišť a ruderálních trávníků. Vzácně jsou přítomny i některé z nejhojnějších druhů suchých trávníků, např. *Falcaria vulgaris*, *Achillea collina*, *Hypericum perforatum*, *Brachypodium pinnatum*, *Festuca rupicola*, *Fragaria viridis*. Z druhů Červeného seznamu se v segmentu vyskytují některé polní plevely. Jsou to jednoleté druhy, šířící se náhodně celou krajinou a jejich výskyt se mění rok od roku zejména v závislosti na jejich náhodném unikání mimo dosah polních herbicidů; ty je ohrožují zásadně víc než stavba D0. Ostatní mapované segmenty viz příl. B.6.

V následující tabulce jsou shrnuty zaznamenané ochránářsky významné druhy, které sumarizují zvláště chráněné druhy rostlin a druhy dle Červeného seznamu.

Tab. 76 Botanický průzkum – přehled zaznamenaných ochránářsky významných druhů

vědecký název	český název	ČS 2017	ČS 2012	Vyhl. MŽP 395/1992
<i>Allium senescens</i>	česnek šerý	LC	C4a	
<i>Anthriscus cerefolium</i>	kerblík třebule	LC	C4a	
<i>Armeria elongata</i>	trávníčka obecná	NT	C4a	
<i>Aurinia saxatilis</i>	tařice skalní	NT	C4a	O
<i>Berberis vulgaris</i>	dříšťál obecný	NT	C4a	
<i>Berula erecta</i>	potočník vzpřímený	NT	C4a	
<i>Biscutella laevigata</i>	dvojšítetek hladkoplodý	LC	C3	O
<i>Bothriochloa ischaemum</i>	vousatka prstnatá	NT	C3	
<i>Bromus japonicus</i>	sveřep japonský	LC	C4a	
<i>Carex humilis</i>	ostřice nízká	NT	C4a	

vědecký název	český název	ČS 2017	ČS 2012	Vyhl. MŽP 395/1992
<i>Carex supina</i>	ostřice drobná	NT	C3	
Cornus mas	dřín jarní	LC	C4a	O
<i>Cotoneaster integerrimus</i>	skalník celokrajný	NT	C4a	
<i>Erysimum crepidifolium</i>	trýzel škarolistý	NT	C4a	
<i>Euphorbia exigua</i>	prýšec drobný	NT	C4a	
<i>Festuca pallens</i>	kostřava sivá	LC	C4a	
Gagea bohemica	křivatec český	VU	C2r	SO
<i>Galeopsis ladanum</i>	konopice široolistá	NT	C4a	
<i>Galium glaucum</i>	svízel sivý	NT	C4a	
<i>Hieracium schmidtii</i>	jestřábník bledý	NT	C4a	
<i>Hyoscyamus niger</i>	blín černý	VU	C3	
<i>Chondrilla juncea</i>	radýk prutnatý	VU	C3	
<i>Lactuca perennis</i>	locika vytrvalá	NT	C3	
<i>Lactuca viminea</i>	locika prutnatá	NT	C3	
<i>Lavatera thuringiaca</i>	slézovec durynský	NT	C4a	
<i>Malus sylvestris</i>	jabloň lesní	DD	C3	
<i>Melica transsilvanica</i>	strdivka sedmihradská	LC	C4a	
<i>Pilosella echioides</i>	chlupáček hadincovitý	VU	C3	
<i>Potentilla incana</i>	mochna písečná	NT	C4a	
Pulsatilla nigricans	koniklec luční	VU	C2b	SO
<i>Pyrus pyraeaster</i>	hrušeň polnička	NT	C4a	
<i>Reseda luteola</i>	rýt barvířský	VU	C3	
<i>Rosa elliptica</i>	růže oválnolistá	DD	C4b	
<i>Seseli osseum</i>	sesel sivý	LC	C4a	
<i>Silene noctiflora</i>	silenska noční	NT	C4a	
<i>Silene otites</i>	silenska ušnice	NT	C3	
<i>Sorbus danubialis</i>	jeřáb dunajský	NT	C3	
<i>Stipa capillata</i>	kavyl vláskovitý	NT	C4a	
Stipa pennata agg	kavyl Ivanův	NT	C3	O
<i>Teucrium chamaedrys</i>	ožanka kalamandra	LC	C4a	
<i>Thymus pannonicus</i>	mateřídouška panonská	LC	C4a	
<i>Ulmus laevis</i>	jilm vaz	LC	C4a	
<i>Ulmus minor</i>	jilm habrolistý	LC	C4a	
<i>Veronica prostrata</i>	rozrazil rozprostřený	LC	C4a	
<i>Veronica spicata</i>	rozrazil klasnatý	LC	C4a	

Červený seznam obratlovců ČR (Chobot et Němec 2017), kategorie ohrožení: CR – kriticky ohrožený druh, EN – ohrožený, VU – zranitelný, NT – téměř ohrožený, LC – málo dotčený, NE – nevyhodnoceno, DD – nedostatečné údaje. Druhy chráněné zákonem 114/1992 Sb. uvedené v příloze 3. vyhlášky MŽP č. 395/1992 Sb. jsou označeny symboly KO – kriticky ohrožené, SO – silně ohrožené, O – ohrožené. TYTO VYSTVĚTLIVKY PLATÍ TAKTÉŽ PRO PREZENTOVANÉ VÝSLEDKY ZOOLOGICKÉHO PRŮZKUMU V KAP. C.2.7.3

Zvláště chráněné druhy rostlin byly zaznamenány ve vazbě na horní partii Vltavského kaňonu, viz následující obrázek (převzato z příl. B.6).

Obr. 33 Výskyt zvláště chráněných druhů rostlin

Jako samostatná kapitola je v průzkumech doložen botanický průzkum EVL Kaňon Vltavy u Sedlce. Složení vegetace v dotčeném území je ovlivněno přítomností strmých a rozsáhlých skalních výchozů podél Vltavy. Temena skalních výchozů pokrývá vegetace svazu *Hyperico perforati-Scleranthion perennis*, as. *Polytricho piliferi-Scleranthetum perennis*. V okolí sešlapávaných ploch se vytváří vegetace as. *Erophilo vernae-Arabidopsietum thalianae* s osívkou jarní (*Erophila verna*) a huseníčkem rolním (*Arabidopsis thaliana*). Na skalních hranách lze zaznamenat vegetaci svazu *Arabidopsion thalianae*, as. *Festuco-Veronicetum dillenii*. Na strmějších svazích a skalních stěnách je vyvinuta vegetace svazu *Alyso-Festucion pallentis*, as. *Festuco pallentis-Aurinetum saxatilis*, na ukloněných skalních teráskách as. *Seselio ossei-Festucetum pallentis* a as. *Sedo albi-Allietum montani* s dominantním česnekem šerým horským (*Allium senescens* subsp. *montanum*). Štěrbínová vegetace silikátových skal a drovin je zde zastoupena svazem *Asplenion septentrionalis*. Roztroušeně přítomné jsou zde také nízké xerofilní křoviny svazu *Berberidion vulgaris*, as. *Junipero-communis-Cotoneastrum integerrimae*. V okrajových částech pak na hlubších půdách křoviny přechází směrem k as. *Pruno spinosae-Ligustretum vulgaris*, které tvoří rozsáhlé porosty na hlubších půdách mezi jednotlivými skalními výchozy a v úžlabích. Jednotlivá společenstva se vzájemně prolínají a tvoří mozaiku.

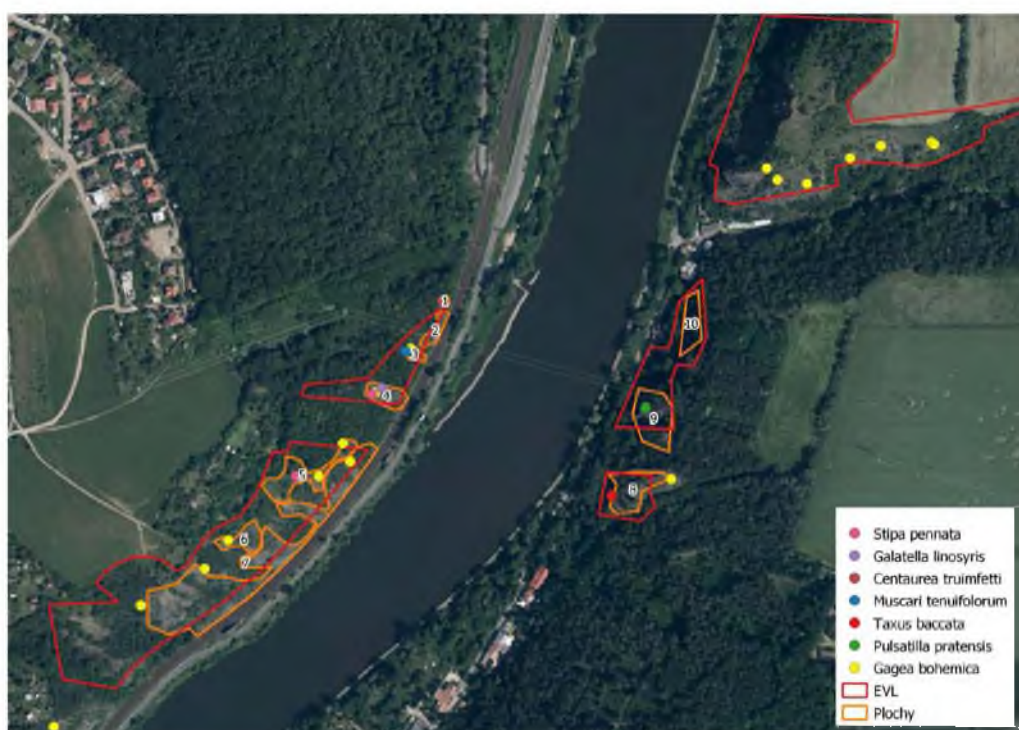
Popis jednotlivých mapovaných segmentů je uveden v průzkumu v příl. B.6, kde je také doložen soupis všech druhů aktuálně zjištěných na obou březích Vltavy. V území se vyskytuje celá řada zvláště chráněných a ohrožených druhů rostlin. V přímém střetu s územím vymezeným pro trasu záměru se vyskytuje pouze několik z nich. Ve všech případech se jedná o ojedinělý výskyt či několik jedinců, kteří tvoří součást rozsáhlé populace vyskytující se v širším území. V následující tabulce jsou shrnuty zaznamenané ochranně významné druhy.

Tab. 77 Botanický průzkum – zaznamenané ochranně významné druhy v prostoru EVL v rámci sledovaného území

Taxon	Status	Levý břeh	Pravý břeh	Poznámka (číslování ploch viz příloha B.6)
<i>Achillea setacea</i>	NT	x	x	roztroušeně na skalních terasách na obou březích Vltavy
<i>Allium senescens</i> subsp. <i>montanum</i>	LC	x	x	hojně ve štěrbinách skalních výchozů, vč. kolmých stěn, přítomen ve všech plochách
<i>Anthericum ramosum</i>	LC	x	x	plochy 2, 3, 4, 9, 5, 10, roztroušeně

Taxon	Status	Levý břeh	Pravý břeh	Poznámka (číslování ploch viz příloha B.6)
<i>Armeria elongata</i>	NT	x	x	PP Zámky, plochy 8, 9, vzácně
<i>Aurinia saxatilis</i>	NT, §3	x	x	velmi hojně ve štěrbinách skalních výchozů ve všech plochách
<i>Berberis vulgaris</i>	NT	x	x	roztoušeně až hojně v celém území
<i>Biscutella laevigata</i> subsp. <i>varia</i>	LC, §3		x	roztoušeně na skalních masívech na obou březích, plochy 7, 8, 9
<i>Campanula gentilis</i>	NT		x	plocha 9, skalní spáry
<i>Carduus nutans</i>	NT	x		temena skal, ojediněle, plochy 5, 6
<i>Carex humilis</i>	NT	x	x	měkké půdy na temenech skalních výchozů, plochy 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9
<i>Centaurea triumfetti</i>	NT §3	x	x	plochy 1, 10, temeno skály
<i>Cirsium acaulon</i>	NT	x		ojediněle na temeni výchozu, plocha 5
<i>Corydalis solida</i>	LC	x		lesní porosty
<i>Cotoneaster</i> <i>integerrimus</i>	NT	x	x	roztoušeně až hojně v porostech křovin, na skalních terasách
<i>Erysimum crepidifolium</i>	NT	x	x	roztoušeně až hojně na skalních terasách a temenech skal, plochy 3, 4, 5, 7, 8, 9
<i>Festuca pallens</i>	LC	x	x	hojně, skalní výchozy, ve všech plochách
<i>Gagea bohémica</i> subsp. <i>bohémica</i>	VU §2	x	x	výchozy skal, jejich temena (podrobné mapování Štefánek, 2018, 2019), na temenech skal, plochy 3, 4, 5, 6, 7, 8 – rozsáhlé porosty v m ² , populace na sever. okraji pl. 5 zbytková
<i>Galatella linosyris</i>	NT §3	x		plocha 4, vzácně
<i>Galium glaucum</i>	NT		x	PP Zámky, skalní výchozy, plocha 9
<i>Chondrilla juncea</i>	VU		x	skalní výchoz PP Zámky, plochy 8, 9
<i>Jovibarba globifera</i>	NT	x	x	vzácně na skalních terasách a stěnách, plochy 4, 7, 9
<i>Lactuca perennis</i>	NT	x	x	roztoušeně na terasách a štěrbinách skal, plochy 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9
<i>Muscari tenuiflorum</i>	VU §3	x		plocha 3
<i>Papaver argemone</i>	naturalizovaný, archofyt, NT	x		u železniční trati
<i>Pilosella echinoides</i>	VU	x		vzácně na skalnatých svazích, plocha 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9
<i>Potentilla incana</i>	NT	x	x	skály, jejich okraje, temena skal, ve všech plochách
<i>Prunus mahaleb</i>	NT	x		ojediněle v porostech křovin, plocha 4
<i>Pulsatilla pratensis</i> subsp. <i>bohémica</i>	VU §2		x	2 trsy v PP Zámky, skalní ostroh, plocha 9
<i>Pyrus pyraeaster</i>	NT	x		vzácně, porost křovin v úžlabině
<i>Saxifraga tridactylites</i>	NT, §2 autochtonní	x		šíří se podél železniční trati
<i>Seseli osseum</i>	LC	x	x	roztoušeně až hojně ve štěrbinách skal a na skalních terasách všech ploch
<i>Silene otites</i>	NT	x		roztoušeně, plochy 4, 5, 6, 7
<i>Sorbus aria</i>	VU		x	PP Zámky, porosty křovin na svazích, pl. 8, 9
<i>Sorbus torminalis</i>	LC	x	x	vzácně v lesích a porostech křovin, pl. 7, 8, 9
<i>Spergula morisonii</i>	NT	x	x	roztoušeně na temenech skal a skalních plošinách všech ploch

Taxon	Status	Levý břeh	Pravý břeh	Poznámka (číslování ploch viz příloha B.6)
<i>Stipa capillata</i>	NT	x		temena skal na plochách 2, 3, 5
<i>Stipa pennata</i>	NT, § 3	x		hlubší půdy na temeni skály, pl. 4, 5, vzácně
<i>Taxus baccata</i>	VU §2		x	zastíněná skalní stěna PP Zámky, plocha 8
<i>Teucrium chamaedrys</i>	LC	x		temena skal, na hlubších půdách roztroušeně až hojně, plochy 2, 5, 7
<i>Thymus pannonicus</i>	LC	x		roztroušeně na temenech skal
<i>Ulmus minor</i>	LC	x	x	
<i>Veronica dillenii</i>	LC	x	x	roztroušeně až hojně na skalních terasách a temenech skal
<i>Veronica spicata</i> subsp. <i>spicata</i>	LC	x	x	vzácně na svazích s hlubší půdou, plochy 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9
<i>Viola tricolor</i> subsp. <i>saxatilis</i>	LC		x	drobné poličky skalního masívu, plochy 8, 9

Obr. 34 Výskyt zvláště chráněných druhů rostlin v mapovaném prostoru EVL Kaňon Vltavy u Sedlce

Mimolesní zeleň

Stávající mimolesní zeleň je svým charakterem závislá na stavu krajiny, v které se nachází. Zájmové území lze proto rozdělit na několik dílčích oblastí, které jsou si vzájemně podobné, anebo naopak zcela unikátní. Podrobný popis lokalit je uveden v Dendrologickém průzkumu v příloze č. 9, kde jsou doloženy také mapové zákresy a fotodokumentace.

Celkem bylo zmapováno 775 ks stromů ve stromořadích a 363 520 m² porostů dřevin. Druhá skladba zjištěných dřevin je uvedena v Tab. 78. Obecně lze konstatovat, že v mapovaném území převládají listnaté dřeviny obvyklé pro zdejší příměstskou krajinu. Ze stromů se jedná o duby letní (*Quercus robur*), lípy malolisté a velkolisté (*Tilia cordata*, *Tilia platyphyllos*), javory mléče a javory kleny (*Acer platanoides*, *Acer pseudoplatanus*), jasany ztepilé (*Fraxinus excelsior*), topoly černé (*Populus nigra*) nebo břízy bělokoré (*Betula pendula*). Z invazivních dřevin potom trnovníky

akáty (*Robinia pseudoacacia*) a javory jasanolisté (*Acer negundo*). Z ovocných dřevin lze zmínit hlavně ořešáky královské (*Juglans regia*), jabloně domácí (*Malus domestica*), hrušně obecné (*Pyrus communis*), třešně ptačí (*Prunus avium*) nebo různé druhy slivoní (*Prunus sp.*). Mezi nejčastější keře potom patří růže šípková (*Rosa canina*), bez černý (*Sambucus nigra*), ptačí zob obecný (*Ligustrum vulgare*), tavolník (*Spiraea sp.*), hloh (*Crataegus sp.*), šeřík obecný (*Syringa vulgaris*), svída krvavá (*Cornus sanguinea*) nebo další různé druhy okrasných keřů na zahradách. Z invazivních keřů byly zaznamenány menší lokality s křídlatkou (*Reynoutria sp.*). Z jehličnanů byl zjištěn výskyt smrku ztepilého a smrku pichlavého (*Picea abies*, *Picea pungens*), borovice lesní a borovice černé (*Pinus sylvestris*, *Pinus nigra*), douglasky tisolisté (*Pseudotsuga menziesii*) nebo zeravu západního (*Thuja occidentalis*).

Sadovnická hodnota dřevin je hodnocena převážně jako průměrná, neboť se v zájmovém území nachází větší množství mladých stromů ve stromořadích, které zatím nedosáhly ani poloviny svých dosažitelných rozměrů. Potom dřeviny na soukromých zahradách a dále porosty dřevin ve volné krajině, kde je jejich růst ovlivněn sousedními jedinci. Často se jedná o vegetaci, která zde vznikla samovolně. Vyšší sadovnickou hodnotu lze proto spatřovat zejména u starších vzrostlejších stromořadí, které byly cíleně založeny s využitím zahradnického sortimentu.

Tab. 78 Druhové složení zmapované mimolesní zeleně

STROMY		KEŘE	
vědecký název	český název	vědecký název	český název
<i>Abies alba</i>	jedle bělokora	<i>Amorpha fruticosa</i>	netvařec křovitý
<i>Acer campestre</i>	javor babyka	<i>Cornus alba</i>	svída bílá
<i>Acer negundo</i>	javor jasanolistý	<i>Cornus sanguinea</i>	svída krvavá
<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	<i>Corylus avellana</i>	líška obecná
<i>Acer pseudoplatanus</i>	javor klen	<i>Corylus colurna</i>	líška turecká
<i>Acer saccharinum</i>	javor stříbrný	<i>Crataegus sp.*</i>	hloh
<i>Aesculus hippocastanum</i>	jírovec maďal	<i>Euonymus europaeus</i>	brslen evropský
<i>Ailanthus altissima</i>	pajasan žlázatý	<i>Forsythia suspensa</i>	zlatice převislá
<i>Alnus glutinosa</i>	olše lepkavá	<i>Hippophae rhamnoides</i>	rakytník řešetlakový
<i>Betula pendula</i>	bříza bělokora	<i>Juniperus sp.*</i>	jalovec
<i>Carpinus betulus</i>	habr obecný	<i>Ligustrum vulgare</i>	ptačí zob obecný
<i>Fraxinus excelsior</i>	jasan ztepilý	<i>Lonicera xylosteum</i>	zimolez obecný
<i>Juglans regia</i>	ořešák královský	<i>Mahonia aquifolium</i>	mahónie cesmínolistá
<i>Larix decidua</i>	modřín opadavý	<i>Prunus padus</i>	střemcha obecná
<i>Malus domestica</i>	jabloň domácí	<i>Philadelphus sp.*</i>	pustoryl
<i>Morus sp.*</i>	morušovník	<i>Reynoutria sp.*</i>	křídlatka
<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	<i>Spiraea sp.*</i>	tavolník
<i>Picea pungens</i>	smrk pichlavý	<i>Rosa canina</i>	růže šípková
<i>Pinus nigra</i>	borovice černá	<i>Rubus sp.*</i>	ostružník
<i>Pinus sylvestris</i>	borovice lesní	<i>Sambucus nigra</i>	bez černý
<i>Populus nigra</i>	topol černý	<i>Symphoricarpos albus</i>	pámelník bílý
<i>Prunus avium</i>	třešeň ptačí	<i>Syringa vulgaris</i>	šeřík obecný
<i>Prunus cerasifera</i>	slivoň myrobalán	<i>Viburnum opulus</i>	kalina obecná
<i>Prunus sp.*</i>	slivoň		
<i>Pseudotsuga menziesii</i>	douglaska tisolistá		
<i>Pyrus communis</i>	hrušeň obecná		
<i>Quercus coccinea</i>	dub šarlatový		
<i>Quercus pubescens</i>	dub pýřitý		
<i>Quercus robur</i>	dub letní		

STROMY		KEŘE	
vědecký název	český název	vědecký název	český název
<i>Quercus rubra</i>	dub červený		
<i>Rhus sp.*</i>	škumpa		
<i>Robinia pseudoacacia</i>	trnovník akát		
<i>Salix sp.*</i>	vrba		
<i>Sorbus aria</i>	jeřáb muk		
<i>Sorbus aucuparia</i>	jeřáb ptačí		
<i>Thuja occidentalis</i>	zerav západní		
<i>Tilia cordata</i>	lípa malolistá		
<i>Tilia platyphyllos</i>	lípa velkolistá		
<i>Ulmus glabra</i>	jilm horský		
<i>Ulmus laevis</i>	jilm vaz		

Lesní porosty

Jak je vidět z Obr. 35, v rámci širšího okolí je zastoupení lesních porostů vyšší v levobřežní části Vltavy. Jižně od koridoru stavby se nacházejí rozsáhlé lesní porosty Šáreckého údolí, menší lesík Hlásek severně od Nebušic a zalesněná rokle Housle. V severní části se jedná o porosty vázané zejména na údolí vodotečí či v jejich okolí: Kopaninský potok (les Háj), Horoměřický potok (Kozí hřbety), Únětický potok (Roztocký háj, Tiché údolí). Mezi zástavbu Suchdola a Sedce jsou včleněny zalesněné skalní výchozy břehových partií s protažením až k ulici Kamýcké (Sedlecké skály, Budovec).

V pravobřežní části Vltavy se jedná o zalesněná údolí drobných, hluboce zaříznutých přítoků Vltavy – Bohnický potok, Čimický potok, Dražanský potok. Menší lesní enkláva je včleněna do zástavby části Zdiby-Brnky, lesními porosty jsou také dva větrolamy v polích a drobný remíz Na skalce.

Obr. 35 Rozložení lesních porostů v koridoru záměru cca 1 km (na obě strany od osy)

Lesy náleží do přírodní lesní oblasti č. 17 Polabí, vegetační stupeň 1 a 2 (dubový a bukodubový). Z hlediska kategorizace zde nalezneme lesy zvláštního určení (lesy příměstské a se zvýšenou rekreační funkcí, lesy ZCHÚ) i lesy ochranné (lesy na mimořádně nepříznivých stanovištích). Výjimkou nejsou ani hospodářské lesy na severních svazích Dražanského údolí.

V rámci botanického průzkumu (příl. B.6) bylo zmapováno i složení lesních segmentů ve zkoumaném koridoru.

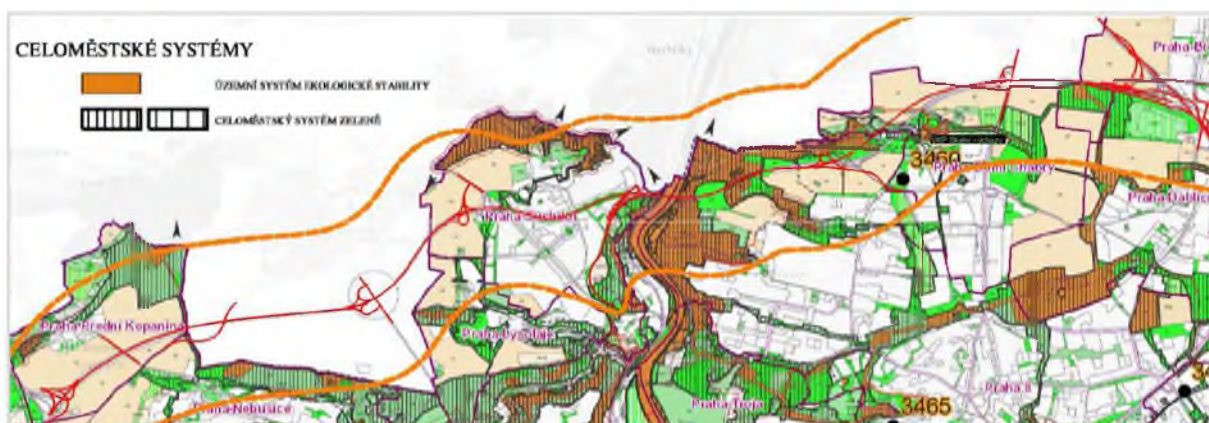
- V okrajové části Roztockého háje dominuje *Carpinus betulus*, *Quercus petraea*, *Acer campestre*. Podrost má nízkou pokryvnost (*Cornus mas* LC §, *Poa nemoralis*, *Elymus caninus*, *Dactylis polygama*, *Polygonatum multiflorum*, *Berberis vulgaris* NT, *Ulmus minor* LC). Dále některé běžné druhy ze základní druhové sestavy lesů. Nepůvodní druhy většinou nepřítomny.
- Les na okraji Sedleckých skal - háj s teplomilnými druhy, pokračování Roztockého háje přerušené trasou vysokého napětí. Dominuje *Carpinus betulus*, *Quercus petraea*, *Q. robur*, hojně *Acer campestre*, výskyt *Cornus mas* LC §, *Berberis vulgaris* NT. Bylinné patro chudé, s druhy základní sestavy lesů. Navazují lesní výsadby v severní části PP Sedlecké skály - vysazená lesní kultura ze sedmdesátých let. Stejnověká, strukturně fádni. Velká účast nepůvodního dubu červeného.
- Les nad pravým břehem Vltavy – ve vazbě na skalní stráně jsou lesní výsadby z druhé poloviny 20. století, kultury s ruderalizovaným podrostem. V současnosti je část vegetace vysekána (údržba pod vedením vysokého napětí). V lese dominují *Pinus nigra*, *Pinus sylvestris*, *Quercus petraea*, *Q. robur*, v rokli na jihu segmentu *Robinia pseudoacacia*. Převládá výskyt druhů základní sestavy křovin a lesů.
- V Zámecké rokli se nachází staré lesní výsadby z přelomu 19. a 20. století, dnes už s pestrou strukturou suťového lesa na kamenitém a skalnatém svahu. V údolí potoka má ráz stinného vlhkého roklinového lesa. Druhová skladba je však degradovaná, postrádá většinu podrostových druhů a naopak jsou tu druhy nepůvodní. Dominuje *Robinia pseudoacacia*, *Carpinus betulus*, *Fraxinus excelsior*, *Acer platanooides*, *Poa nemoralis*. Výskyt *Cotoneaster integerrimus* NT, *Acer tataricum* ve velké a stabilně naturalizované populaci, *Ligustrum vulgare*, *Crataegus monogyna*, *Quercus petraea*, pod svahem *Dryopteris filix-mas*, *Athyrium filix-foemina*, na jihozápadním svahu na bazických horninách velmi hojně *Melica transsilvanica* LC, *Brachypodium pinnatum*, *Vincetoxicum hirundinaria*, *Inula conyza*, *Filipendula vulgaris*.
- Lesní porosty nad údolím Čimického potoka – mladé lesní výsadby. Střídá se množství dominant, často *Tilia cordata*, *Acer pseudoplatanus*, *Larix decidua*, *Fagus sylvatica*, výskyt výsadeb nepůvodních druhů *Juglans nigra*, *Laburnum anagyroides*, *Fraxinus pensylvanica*.
- Lesní porosty v Dražanské rokli - V různých částech segmentu se co dominanty střídají zejm. *Tilia cordata*, *Pinus sylvestris*, *Quercus robur*, *Q. rubra*, *Robinia pseudoacacia*, *Larix decidua*, *Acer platanooides* aj. Nitrofilní podrost běžných druhů základní sestavy křovin a lesů.
- Větrolam podél cesty z Čimic k Dražanskému údolí - Široký větrolam s nízkými zavětvenými korunami stromů a keřovým podrostem, středem jde cesta. Hojně *Quercus robur*, *Acer pseudoplatanus*, *Acer campestre*, *Ligustrum vulgare*, *Euonymus europaea*, *Symphoricarpos albus*, *Bromus sterilis*, *Ulmus minor* LC.
- Větrolam východně na ul. Ústeckou - Nízko zavětvené stromy s keřovým podrostem a ruderalními lemy. Dominuje *Acer negundo*, *A. campestre*, *Quercus robur*, *Tilia cordata*.
- Lesní remíz na skalce - ruderalní les, hlavně akátina. Hojně *Robinia pseudoacacia*, *Acer pseudoplatanus*, *Fraxinus excelsior*, *Sambucus nigra*.

Celoměstský systém zeleně

Dle platného ÚP Hl. m. Prahy [26] zakládají nespojitý celoměstský systém zeleně funkční plochy zeleně, na které bylo území rozčleněno na základě průzkumů a rozborů s přihlédnutím k převažujícímu způsobu využití, a které při vzájemném prolínání s produkčními plochami vytvářejí současný charakter městské krajiny. Nejvýraznější kostru současné městské krajiny tvoří zelené klíny, které pronikají z příměstské krajiny do intenzivně zastavěného území.

Na levém břehu Vltavy se jedná o severojižní propojení: pás přicházející zemědělskou příměstskou krajinou od západu přes lesní masiv Háje v Přední Kopanině směřující plochami orné půdy přes lesík Hlásek do přírodně hodnotného území Šárky. Dále propojení zeleně Únětického potoka pásem podél zástavby Suchdola do zeleně Lysolají a rokle Houslí a přes údolí Lysolajského potoka do Šáreckého údolí. Odtud navazuje propojení na levobřežní ozeleněné skalnaté výchozy od Sedlce na sever.

Na pravém břehu Vltavy zahrnuje systém taktéž břehové ozeleněné skalnaté výchozy nad Vltavou s napojením na zelená údolí Čimického a Dražanského potoka. Odtud je systém zeleně propojen ve směru na východ po polích k okraji Ďáblické skládky a drobné zeleni u Ďáblic a dále na východ podél vodotečí.

Obr. 36 Celoměstský systém zeleně – výkres č. 30 [49]

C.2.7.2 FAUNA

Obecná charakteristika Řípského bioregionu

Údolí dolní Vltavy mezi Prahou a Kralupy je příkladem typického údolního fenoménu ve velmi teplé a suché oblasti. V těchto kaňonech se nachází pestrá biota se zbytky teplomilné lesní a stepní vegetace. Tomu odpovídá i složení zdejší fauny s řadou prvků typických pro termofytikum. Fauna Řípského bioregionu je původně ryze hercynská, se západoevropským vlivem (ježek západní, ropucha krátkonohá). V současnosti jde většinou o téměř bezlesou kulturní step, charakterizovanou např. koloniemi havrana polního nebo výskytem dytíka úhorního. Do ní místy pronikly nebo přežívají charakterističtí zástupci středočeské suchomilné fauny (vřetenuška pozdní, stepník rudý), včetně forem atlansko-mediteránního původu (travařka Nicklerova). Zejména severně od Prahy jsou zachovalá unikátní torza vyhraněně teplomilných hmyzích společenstev, se středočeskými endemity a subendemity (krasec trójský, nesytkva česká, makadlovka *Mesophleps trinotellus*, z měkkýšů např. páskovka žíhaná).

Vltava patří v zásadě do cejnového pásma, doznívá na ní ovšem ještě vliv vltavské kaskády a tak má řeka částečně charakter sekundárního pstruhového pásma. Ostatní potoky a říčky náleží do parmového až cejnového pásma. V nivách toků jsou významná odříznutá ramena s typickou faunu nížinných stojatých vod (Culek, 1996).

Významné druhy živočichů v rámci Řípského bioregionu:

Savci – myšice malooká (*Apodemus uralensis*).

Ptáci – dytík úhorní (*Burbinus oedicnemus*), břehule říční (*Riparia riparia*), moudivláček lužní (*Remiz pendulinus*), havran polní (*Corvus frugilegus*).

Obojživelníci – ropucha krátkonohá (*Epidalea calamita*), mlok skvrnitý (*Salamandra salamandra*).

Měkkýši – suchomilka obecná (*Xerolenta obvia*), suchorypka rýhovaná (*Helicopsis striata*), trojzubka stepní (*Chondrula triadens*), bezočka šídlovitá (*Cecilioides acicula*), zrnovka třízubá (*Pupila triplicata*), páskovka žíhaná (*Cepea vindobonensis*).

Pavouci – skálovka česká (*Haplodrassus bohemicus*), stepník rudý (*Eresus kollari*).

Hmyz – saranče vlašská (*Calliptamus italicus*), kobylka tečkovaná (*Leptophyes punctatissima*), cvrčivec révový (*Oecanthus pellucens*), vřetenuška pozdní (*Zygaena laeta*), travačka Nickerlova (*Luperina nickerlii*), t. stepní (*Oria musculosa*), zdobniček Nickerlův (*Isidiella nickerlii*), makadlovka *Mesophleps trinotellus*, nesytky česká (*Pennisetia bohémica*), krasec trójský (*Cylindromorphus bohemicus*).

Zoologický průzkum

Následující popis představuje souhrnné výsledky pro jednotlivé mapované skupiny živočichů, se zaměřením zejména na ochranně významné druhy. Podrobné výsledky viz biologický průzkum doložený v příloze B.6.

○ MALAKOLOGICKÝ ROZBOR ÚZEMÍ

Celkem bylo zjištěno **26 druhů měkkýšů**. Za nejcennější lze považovat údolní porosty na obou březích Vltavy a úpatí svahů sbíhajících do vltavského údolí. Byly zde zastíženy malakocenózy sestávající z řady lesních druhů jako např. *Discus rotundatus*, *Alinda biplicata*, *Cepaea hortensis*, *Monachoides incarnatus*, které doprovázejí některé citlivější lužní a vlhkomilnější druhy (*Perforatella bidentata*, *Zonitoides nitidus*), dále některé druhy suťové a mikrokavernikolní (*Oxychilus cellarius*, *Oxychilus glaber*). Společenstvo pak doplňují druhy indiferentní a relativně vyšší zastoupení mají druhy (hemi-)synantropní a ruderní a také druhy, které se v posledních letech značně šíří (*Monacha cartusiana*, *Cepaea nemoralis*). Slaběji jsou zastoupeny druhy otevřených a stepních stanovišť s vůdčimi druhy *Xerolenta obvia*, zástupci rodu *Vallonia* (*V. costata*, *V. pulchella*), *Euomphalia strigella* a překvapivě také *Cernuella neglecta*. Nejhojněji se vyskytují všudypřítomný *Helix pomatia* a škůdce, zavlečený plzák španělský (*Arion vulgaris*), kterého slabě doplňují další dva druhy synantropních a ruderních stanovišť, plzáci *Arion distinctus* a *Arion fasciatus*, spolu s dalším ruderním slimákem *Limax maximus*. To vše ukazuje na přímý vliv městského prostředí na složení malakofauny, kdy na jedné straně zde máme lesní malakocenózy, byť ochuzené, na straně druhé máme přimíšený druhy ruderní a synantropní.

○ ENTOMOLOGICKÝ PRŮZKUM – LEPIDOPTEROLOGICKÝ

Zpráva uvádí aktuální data k výskytu celkem **259 druhů motýlů** v zájmovém území. Z tohoto počtu lze 11 druhů označit jako ochranně významné (osm druhů uvedených v červeném seznamu bezobratlých (Hejda et al. 2017), čtyři druhy zvláště chráněné, jeden druh chráněný evropskou legislativou). Z dalších významnějších nálezů lze zmínit např. píďalku *Hemistola chrysoprasaria*, která bývá aktuálně v Praze a okolí nalézána jen sporadicky. Zjištěné druhové spektrum koresponduje s dosavadními údaji o výskytu motýlů v zájmovém území (AOPK ČR 2021). Eventuálním pokračujícím průzkumem v budoucnosti lze očekávat nálezy dalších druhů, řada významnějších taxonů uváděných z území v minulosti však nyní patří mezi rychle ustupující až vymírající motýly. V rámci území jsou patrné velké rozdíly v diverzitě a početnosti motýlů mezi intenzivně využívanými plochami (z ochranného hlediska často v podstatě bezcennými) a přírodě bližšími lokalitami, které dosud představují cennější refugia motýlů ve sledované oblasti (např. přírodní památky Sedlecké skály, Zámky).

Tab. 79 Ochranně významné zaznamenané druhy motýlů

vědecký název	český název	Vyhláška MŽP ČR č. 395/1992 Sb.	Červený seznam	Směrnice č. 92/43/EHS
<i>Apatura ilia</i>	batolec červený	○		
<i>Colias alfacariensis</i>	žluťásek jižní		VU	
<i>Dichagyris candelisequa</i>	osenice bodlaková		VU	
<i>Dichagyris forcipula</i>	osenice šedokřídla		VU	
<i>Euplagia quadripunctaria</i>	přástevník kostivalový			Příloha (Annex) II
<i>Furcula bifida</i>	hranostajník osikový		VU	
<i>Hyles euphorbiae</i>	lišaj pryšcový	○	EN	
<i>Iphiclides podalirius</i>	otakárek ovocný	○	NT	
<i>Papilio machaon</i>	otakárek fenýklový	○		
<i>Plebejus argus</i>	modrásek černolemý		NT	
<i>Scolitantides orion</i>	modrásek rozchodníkový		VU	

Obr. 37 Výskyt zvláště chráněných druhů motýlů

○ ENTOMOLOGICKÝ PRŮZKUM – COLEOPTEROLOGICKÝ

Během šetření bylo na zájmovém území evidováno celkem **121 druhů** vybraných bioindikačně významných skupin brouků (Coleoptera). Materiál patří do následujících čeledí Carabidae (střevlíkovití) – 27 druhů, Staphylinidae (drabčíkovití) – 6 druhů, Leiodidae – 1 druh, Silphidae (mrchožroutovití) – 5 druhů, Histeridae (mršníkovi) – 2 druhy, Scarabaeoidea (vrubounovití) – 14 druhů, Byrrhidae (vyklenulcovití – 1 druh, Elateridae (kovaříkovití) 10 druhů, Cantharidae (páteříčkovití) – 3 druhy, Ptinidae (červotočovití) – 2 druhy, Melyridae (bradavičnickovití) – 2 druhy, Nitidulidae (lesknáčkovití) – 3 druhy, Buprestidae (krascovití) – 3 druhy, Coccinellidae (sluněčkovití) – 3 druhy, Mordellidae (hrotařovití) – 1 druh, Tenebrionidae (potemníkovití) – 3 druhy, Cerambycidae (tesaříkovití) – 3 druhy, Chrysomelidae (mandelinkovití) – 10 druhů, Attelabidae (zobonoskovití) – 2 druhy, Apionidae (nosatčíkovití) – 8 druhů a Curculionidae (nosatcovití) – 10 druhů. Všechny 27 druhů střevlíků (Carabidae) je klasifikováno jako druhy expanzní. Všechny tři druhy čeledi Cerambycidae (tesaříkovití) jsou zařazeny kategorie I – druhy, které nejsou faunisticky ani ekologicky nevýznamné. Průzkum ukazuje, že na zájmové území se vyskytují především druhy vázané na ruderní bylinná a křovitá společenstva rostlin. Jinak řečeno jde o narušené a obnažené výslunné plochy. Vzácněji pak jde druhy polních společenstev, výjimečně pak o druhy primárního bezlesí (trávníky) a skalních výchozů. Podle počtu zachycených druhů se jeví jako nejbohatší Úsek I, který hostí i některé druhy přirozeného bezlesí a druhy lesostepní a lesní. Mapy výskytu ZCHD Coleoptera jsou doloženy v příloze Biologického průzkumu v příloze B.6 dokumentace.

Tab. 80 Ochranařsky významné zaznamenané druhy brouků

druh	čeleď	ZCHD	Hejda et al. 2017
<i>Brachinus crepitans</i>	Carabidae	O	
<i>Brachinus expulso</i>	Carabidae	O	
<i>Bruchidius varius</i>	Chrysomelidae		EN
<i>Byctiscus populi</i>	Attelabidae		EN
<i>Calosoma inquisitor</i>	Carabidae	O	
<i>Carabus cancellatus</i>	Carabidae		NT
<i>Meligethes subrugosus</i>	Nitidulidae		NT
<i>Oxythyrea funesta</i>	Scarabaeoidea	O	
<i>Tropinota hirta</i>	Scarabaeoidea	SO	EN

ZCHD – Příloha č. III vyhlášky MŽP ČR č. 395/1992 Sb. O – ohrožený; SO – silně ohrožený

Červený seznam (Hejda et al. 2017): EN – endangered (ohrožený); NT – nearly threatened (téměř ohrožený).

○ PRŮZKUM ČMELÁCI A MRAVENCI

Čmeláci (*Bombus* sp.) byli pozorováni na všech vytipovaných stanovištích zájmového území. Jednotlivá stanoviště nebo úseky, a to zejména na ruderních a poloruderních biotopech po celou evidovanou sezónu. Na některých stanovištích představovali dominantní hmyzí společenstva. Z mravenců rodu *Formica* byly pozorovány po celé délce zájmového území vesměs jen typické kupy (hnízda) druhu *Formica pratensis* (nelze vyloučit, že šlo o kupy i dalších druhů rodu *Formica*). Mravenci luční *Formica pratensis* a v menší míře i další druhy tohoto rodu jsou schopny osídlovat i poloruderní a ruderní stanoviště (staveniště, skládky, okraje zanedbaných polí).

○ ASTAKOLOGICKÝ PRŮZKUM

V Čimickém potoce **nebyl zjištěn výskyt raků**. Ten je, i vzhledem k charakteru vodoteče, vysoce nepravděpodobný – max. do ústí velmi drobného toku mohou ojediněle vstupovat z toku Vltavy jedinci raka pruhovaného (*Faxonius limosus*), který je nepůvodním invazivním druhem. V Drahanském potoce **nebyl** v rámci provedených průzkumů **zjištěn výskyt raků**. Nelze ale zcela vyloučit např. periodické migrace raka pruhovaného z toku Vltavy nebo jeho vysazení do nádrží v povodí. Výskyt původních druhů raků je velmi nepravděpodobný, mimo jiné díky skutečnosti, že se potok vlévá do Vltavy s trvalou stabilní populací raka pruhovaného, který je přenašečem račího moru (*Aphanomyces astaci*). Ani v Bohnickém potoce nebyl zjištěn výskyt raků. Ten je vysoce nepravděpodobný i vzhledem k charakteru vodoteče (velmi drobná vodoteč; dlouhé úseky toku byly v době průzkumu vyschlé, a to včetně zaústění vodoteče do Vltavy). V potocích mapovaných již mimo zájmové území (Třeboradický, Mratinský) také nebyl výskyt raků prokázán.

○ ICTHYOLOGICKÝ PRŮZKUM

V Čimickém potoce **nebyl doložen výskyt ryb**. Tok není díky svým hydromorfologickým parametrům vhodný pro trvalé osídlení touto skupinou živočichů. Vzhledem k charakteru soutoku s Vltavou nelze předpokládat ani občasné vnikání ryb do oblasti nad soutokem – z pohledu mihulí a ryb se tak jedná o prakticky bezcennou vodoteč. V Drahanském potoce **nebyl** v rámci provedených průzkumů **zjištěn výskyt ryb**. V úseku I stojí za tímto faktem zcela jistě hydromorfologie toku (velmi prudký podélný spád, uniformní koryto s poměrně „hladkým“ dnem). Dalším faktorem, ovlivňujícím místní ekosystém, bude pak znečištění vody odpadními vodami z místních nemovitostí. V úseku II je nepřítomnost ryb poměrně překvapivá (vzhledem k příznivějším hydromorfologickým podmínkám i přítomnosti rybníků v povodí, odkud by sem některé druhy mohly vnikat). V Bohnickém potoce byl lokálně doložen výskyt dvou druhů ryb (karas stříbřitý *Carassius gibelio*, koljuška tříostná *Gasterosteus aculeatus*). V obou případech se jedná o nepůvodní druhy naší fauny, jejichž výskyt v krátkém zavodněném úseku toku zcela jistě souvisí s úniky z přilehlé malé vodní nádrže. Z pohledu ichtyofauny se tak jedná o bezcennou vodoteč. Dva nepůvodní druhy ryb byly zmapovány v Třeboradickém potoce (koljuška tříostná *Gasterosteus aculeatus*, střešlička východní *Pseudorasbora parva*). Stejně tak v Mratinském potoce v úseku II, kde k těmto byly zjištěny ještě 3 druhy z červeného seznamu (plotice obecná *Rutilus rutilus*, hrouzek obecný *Gobio gobio*, úhoř říční *Anguilla Anguilla*).

○ HERPETOLOGICKÝ PRŮZKUM

V rámci průzkumu bylo v řešeném území zjištěno, nebo se jejich výskyt předpokládá, celkem **šest druhů obojživelníků**, z toho pět zvláště chráněných, a dále **pět druhů plazů**, všechny zvláště chráněné. S ohledem na převahu intenzivně zemědělsky využívané krajiny není výskyt většiny druhů plošný a soustřeďuje se na vhodné biotopy. Druhově nejbohatší je oblast kaňonu Vltavy, a to díky pestrosti nabízených biotopů. Některé druhy jsou v území poměrně běžné (ropucha obecná, ještěrka obecná, slepýš křehký) a vyskytují se na řadě lokalit.

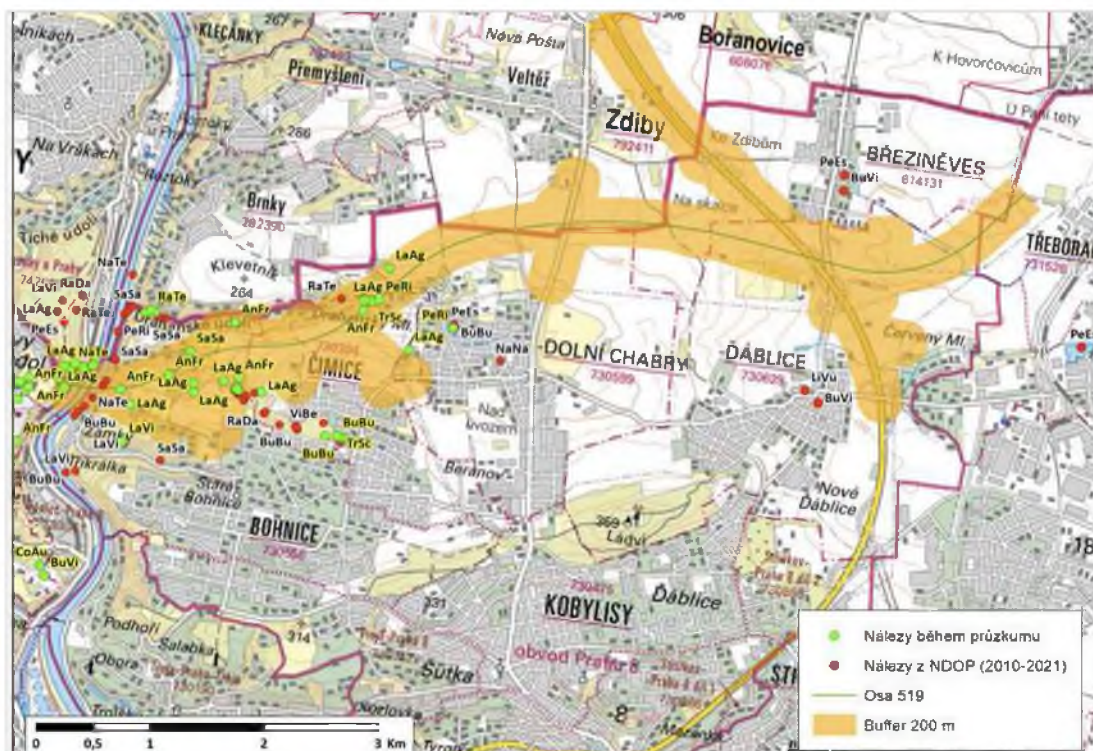
Tab. 81 Ochranařsky významné zaznamenané druhy obojživelníků a plazů

Český název	Lat. název původní / současný	ČS	Vyhl.	EU	Výskyt
OBOJŽIVELNÍCI					
Mlok skvrnitý	<i>Salamandra salamandra</i>	VU	SO	-	- Sedlec na Rybářce – nevýrazná údolníčka jižně od vyhlídky na Sedleckých skalách

Český název	Lat. název původní / současný	ČS	Vyhl.	EU	Výskyt
					- Za Hájem – periodická vodoteč obklopená bukovými porosty jižně od VVN. - Údolí Čimického potoka – v horní části toku.
Čolek obecný	<i>Triturus vulgaris</i> / <i>Lissotriton vulgaris</i>	VU	SO	-	- Čimické údolí a Koztoprský rybník
Ropucha obecná	<i>Bufo bufo</i>	VU	O	-	Nejběžnější druh v rámci řešeného území (lokality Přední Kopanina, Suchdol, Na Rybářce, Za Hájem, Zámky, Čimické údolí a Kozt. Rybník)
Skokan hnědý	<i>Rana temporaria</i>	VU	-	V	- Čimické údolí a Kozt. Rybník – dle NDOP
Skokan štíhlý	<i>Rana dalmatina</i>	NT	SO	IV	- Čimické údolí a Kozt. Rybník – pravděpodobně prosperující populace
Skokan skřehotavý	<i>Rana ridibunda</i> / <i>Pelophylax ridibundus</i>	NT	KO	V	- Suchdol – jezírko v komunitní zahradě, dočasný biotop - Čimické údolí a Kozt. Rybník – prosperující populace
PLAZI					
Ještěrka obecná	<i>Lacerta agilis</i>	VU	SO	IV	na většině biologicky hodnotnějších lokalit, chybí pouze v rozsáhlých polních lánech
Slepýš křehký	<i>Anguis fragilis</i>	NT	SO	-	
Užovka hladká	<i>Coronella austriaca</i>	VU	SO	IV	
Užovka obojková	<i>Natrix natrix</i>	NT	O	-	prokázána pouze v Koztoprském r., velmi pravděpodobně rovněž kolem Vltavy a v horních partiích Dražanského údolí (potravní vazba na skokany skřehotavé ve vodní ploše pod ČOV).
Užovka podplamatá	<i>Natrix tessellata</i>	EN	KO	IV	prokázána v dolních partiích kaňonu Vltavy
Želva nádherná	<i>Trachemys scripta</i>	nepůvodní invazní druh			

Obr. 38 Výskyt zvláště chráněných druhů herpetofauny na stavbě 518

Obr. 39 Výskyt zvláště chráněných druhů herpetofauny na stavbě 519

○ ORNITOLOGICKÝ PRŮZKUM

Ornitologickým průzkumem zájmové oblasti bylo zaznamenáno celkem **63 druhů ptáků**, z toho 12 druhů zařazených mezi druhy ohrožené dle vyhl. MŽP ČR 395/1992 Sb. v pl. znění pozdějších předpisů a 5 dalších zařazených mezi druhy červeného seznamu ve vyšších kategoriích ohrožení (viz tab. dále). Lokalizace jednotlivých záznamů je uvedena v Biologickém průzkumu v příl. B.6.

Tab. 82 Ochranařsky významné zaznamenané druhy ptáků

vědecký název	český název	Vyhláška MŽP ČR č. 395/1992 Sb.	Červený seznam	Směrnice č. 92/43/EHS	Celkem *)
<i>Dryocopus martius</i>	datel černý		LC	Příloha I	A2
<i>Accipiter gentilis</i>	jestřáb lesní	O	VU		A1
<i>Delichon urbicum</i>	jiříčka obecná		NT		A2
<i>Accipiter nisus</i>	krahujec obecný	SO	VU		A1
<i>Corvus corax</i>	krkavec velký	O	LC		A1
<i>Jynx torquilla</i>	krutihlav obecný	SO	VU		A2
<i>Coturnix coturnix</i>	křepelka polní	SO	NT		A2
<i>Cygnus olor</i>	labuť velká		VU		A1
<i>Muscicapa striata</i>	lejsek šedý	O	LC		A2
<i>Apus apus</i>	rorýs obecný	O	LC		A2
<i>Luscinia megarhynchos</i>	slavík obecný	O	LC		A2
<i>Gallinula chloropus</i>	slípka zelenonohá		NT		B3
<i>Scolopax rusticola</i>	sluka lesní	O	VU		A1
<i>Lanius collurio</i>	ťuhýk obecný	O	NT	Příloha I	A1
<i>Hirundo rustica</i>	vlaštovka obecná	O	NT		A2
<i>Ardea cinerea</i>	volavka popelavá		NT		O
<i>Corvus corone</i>	vrána černá		NT		A1
<i>Oriolus oriolus</i>	žluva hajní	SO	LC		A2

*) A – možné hnízdění, B – pravděpodobné hnízdění, C – prokázané hnízdění, O – přelet

○ TERIOLOGICKÝ PRŮZKUM

Zastoupení druhů ve společenstvu zemědělské krajiny odpovídá hodnotám v letech latence hrabošů, s probíhající progradací myšic a s průměrnými hustotami populací našich běžných druhů rejsků. Nebyly zjištěny žádné zvláště chráněné druhy.

○ CHIROPTEROLOGICKÝ PRŮZKUM

V levobřežním prostoru Vltavy (stavba 518) bylo zjištěno celkem **9 druhů** či akusticky kryptických dvojic netopýrů: čtyři v době laktace, šest v době postlaktace, pět v době migrace. Pouze n.parkový byl zaznamenán ve všech třech obdobích.

V prostoru stavby 519 bylo zjištěno **13 druhů** či akusticky kryptických dvojic netopýrů: devět v době laktace, třináct v době postlaktace, osm v době migrace. Ve všech třech obdobích byly zaznamenány druhy *Myotis daubentonii*, *Myotis mystacinus/brandtii*, *Nyctalus noctula*, *Pipistrellus nathusii*, *Pipistrellus pipistrellus*, *Pipistrellus pygmaeus* a *Eptesicus serotinus*.

Tab. 83 Ochránářsky významné zaznamenané druhy netopýrů

český název	vědecký název	Kategorie ohrožení	Červ.seznam
D0 518			
Netopýr vousatý/Brandtův	<i>Myotis mystacinus/brandtii</i>	SO/SO	LC/LC
Netopýr řasnatý	<i>Myotis nattereri</i>	SO	LC
Netopýr rezavý	<i>Nyctalus noctula</i>	SO	LC
Netopýr stromový	<i>Nyctalus leislerii</i>	SO	DD
Netopýr parkový	<i>Pipistrellus nathusii</i>	SO	LC
Netopýr nejmenší	<i>Pipistrellus pygmaeus</i>	SO	LC
Netopýr večerní	<i>Eptesicus serotinus</i>	SO	LC
Netopýr černý	<i>Barbastella barbastellus</i>	KO	LC
Netopýr ušatý/dlouhouchý	<i>Plecotus auritus/austriacus</i>	SO	LC/VU
D0 519			
Netopýr Alkathoe/brvitý	<i>Myotis alcathoe/emarginatus</i>	SO/KO	DD/NT
Netopýr vodní	<i>Myotis daubentonii</i>	SO	LC
Netopýr velký	<i>Myotis myotis</i>	KO	NT
Netopýr vousatý/Brandtův	<i>Myotis mystacinus/brandtii</i>	SO/SO	LC/LC
Netopýr řasnatý	<i>Myotis nattereri</i>	SO	LC
Netopýr rezavý	<i>Nyctalus noctula</i>	SO	LC
Netopýr parkový	<i>Pipistrellus nathusii</i>	SO	LC
Netopýr hvízdavý	<i>Pipistrellus pipistrellus</i>	SO	LC
Netopýr nejmenší	<i>Pipistrellus pygmaeus</i>	SO	LC
Netopýr večerní	<i>Eptesicus serotinus</i>	SO	LC
Netopýr severní	<i>Eptesicus nilssonii</i>	SO	LC
Netopýr Saviův	<i>Hypsugo savii</i>	SO	DD
Netopýr ušatý/dlouhouchý	<i>Plecotus auritus/austriacus</i>	SO	LC/VU

Obr. 40 Zákres bodů záznamů vokalizační aktivity netopýřů (lov, přelet, sociální signály) – D0 518
Pozn. Zákres je proveden na podkladě již neaktuální TES z roku 2018, na výsledky průzkumu nemá vliv

Obr. 41 Zákres bodů záznamů vokalizační aktivity netopýřů (lov, přelet, sociální signály) – D0 519
Pozn. Zákres je proveden na podkladě již neaktuální TES z roku 2018, na výsledky průzkumu nemá vliv

○ MAMALIOLOGICKÝ PRŮZKUM

V rámci průzkumu bylo v řešeném území zjištěno, nebo se jejich výskyt předpokládá, celkem 20 druhů řešených taxonů savců, z toho 4 patří mezi zvláště chráněné – křeček polní, veverka obecná, vydra říční a bobr evropský. Ostatní jsou běžně se vyskytující druhy hmyzožravců (krtek obecný, ježek západní a východní), hlodavců (ondatra pižmová, potkan, nutrie), ze zajíců králík divoký, běžné druhy šelem (hranostaj, kolčava, tchoř tmavý, kuna skalní, jezevec lesní, liška obecná) a sudokopytníků (prase divoké, srnec obecný).

Tab. 84 Ochranařsky významné zaznamenané druhy savců

Český název	Latinsky	ČS	Vyhl.	EU	Výskyt (č. lokalit viz příl. B.I.6)
Řád: HLODAVCI					
Bobr evropský	<i>Castor fiber</i>	VU	SO	II, IV	Troja + Za hájem, Zámky v dolních částech údolí. Podmínky prostředí zde však neumožňují trvalejší výskyt.
Veverka obecná	<i>Sciurus vulgaris</i>	DD	O	-	Výskyt prokázán na většině lokalit, nálezy rovněž v NDOP, např. Lysolaje, Sedlec (lok. 9), Roztocký háj (lok. 10), Čimické (lok. 13) či Dražanské (lok. 14 a 15) údolí. Nejen v lesních porostech, ale také v zahrádkářských koloniích.

Český název	Latinsky	ČS	Vyhl.	EU	Výskyt (č. lokalit viz příl. B.I.6)
Křeček polní	<i>Cricetus cricetus</i>	LC	SO	IV	Prokázán na lokalitě 6A (Horoměřice – Nad Prahou) - vyhloubené nory. Výskyt v blízkém okolí dokladován i v NDOP. Další nálezy jsou dle NDOP známy z lokalit Kozí hřbety JV a Suchdol-zástavba, z pravého břehu Vltavy pak severně od Ďáblic v blízkosti lok. 16 – hodnotnější fragmenty u Březiněvsí.
Řád: ZAJÍCI					
Zajíc polní	<i>Lepus europaeus</i>	NT	-	-	Výskyt prokázán na většině lokalit.
Řád: ŠELMY					
Vydra říční	<i>Lutra lutra</i>	VU	SO	II, IV	Přítomnost doložena i z prostoru Prahy (A. Vorel, in verb.) a blízkého okolí. Rovněž záznamy v NDOP, recentně např. v Brnkách u ústí Dražanského potoka (P. Moravec, 2020), z Roztok (ALKA Wildlife 2016) či Máslovic od přívozu (J. Veselý, 2016). V trase plánované komunikace zjištěna nebyla, ale v rámci ichtyologického průzkumu jí našel D. Fischer na Mratínském potoce (podle stop), východně od konec D0 519.

○ DOPLŇKOVÝ PRŮZKUM LOKALIT EVL KAŇON VLTAVY U SEDLCE

Pro potřeby předkládané dokumentace EIA a jako jeden z podkladů pro hodnocení H67 byly s ohledem na charakter stanovišť EVL zpracovány doplňkové biologické průzkumy entomologické a herpetologické, které jsou doloženy v příloze B.6.

Lepidopterologický průzkum – zjištěn výskyt celkem **136 druhů** motýlů v zájmovém území, z toho 14 druhů lze označit jako ochránářsky významné (11 druhů uvedených v červeném seznamu bezobratlých (Hejda et al. 2017), tři druhy zvláště chráněné, jeden druh chráněný evropskou legislativou).

Tab. 85 Ochranářsky významné druhy motýlů ve zkoumaných lokalitách EVL Kaňon Vltavy u Sedlce

Druh	Červený seznam (Hejda et al. 2017)	Zákonná ochrana (Vyhl. 395/1992 Sb.)	NATURA 2000
<i>Zygaena laeta</i> /vřetenuška pozdní/	ohrožený (EN)	–	–
<i>Iphiclides podalirius</i> /otakárek ovocný/	téměř ohrožený (NT)	ohrožený (O)	–
<i>Papilio machaon</i> /otakárek fenyklový/	–	ohrožený (O)	–
<i>Scolitantides orion</i> /modrásek rozchodníkový/	zranitelný (VU)	–	–
<i>Apatura cf. Iris</i> /batolec duhový/	–	ohrožený (O)	–
<i>Hemaris tityus</i> /dlouhozobka chrastavcová/	ohrožený (EN)	–	–
<i>Drymonia ruficornis</i> /hřbetozubec dubový/	téměř ohrožený (NT)	–	–
<i>Peridea anceps</i> /hřbetozubec plachý/	téměř ohrožený (NT)	–	–
<i>Harpyia milhauseri</i> /hřbetozubec Milhauserův/	zranitelný (VU)	–	–
<i>Spatalia argentina</i> /hřbetozubec stříbroskvrnný/	zranitelný (VU)	–	–
<i>Eilema pygmaeola</i> /lišejníkovec běločelný/	zranitelný (VU)	–	–
<i>Dysauxes ancilla</i> /běloskvrnák lišejníkový/	téměř ohrožený (NT)	–	–
<i>Euplagia quadripunctaria</i> /přástevník kostivalový/	–	–	Příl. II Směr. Rady EU o stanovištích
<i>Dichagyris forcipula</i> /osenice šedokřídla/	zranitelný (VU)	–	–

Coleopterologický průzkum - během inventarizačního průzkumu bylo na zájmovém území zjištěno jednak 42 saproxylických druhů brouků, a to ze skupin Ptinidae (červotočovití) 1x, Buprestidae (krascovití) 3x, Cerambycidae (tesaříkovití) 7x, Cleridae (pestrokrovečnickovití) 1x, Cucujoidea 5x, Elateridae (kovaříkovití) 8x, Lucanidae (roháčovití) 1x, Scarabaeidae

(vrubounovití) 3x a Tenebrionoidea 13 druhů a jednak 13 druhů epigeických predátorů (Carabidae – střevlíkovití).

Herpetologický průzkum - V rámci průzkumu bylo v řešeném území zjištěno, nebo se jejich výskyt předpokládá, celkem **8 druhů obojživelníků**, z toho sedm zvláště chráněných, a dále **6 druhů plazů**, všechny zvláště chráněné. Do tohoto přehledu není započítán nález nepůvodní želvy nádherné na lok. C. Lze shrnout, že i když obojživelníci a plazi nejsou předmětem ochrany v rámci sledované EVL, je toto území pro ně mimořádně významné. Podrobněji viz příloha B.6.

Tab. 86 Přehled zjištěných druhů obojživelníků a plazů v řešeném území EVL Kaňon Vltavy u Sedlce

Český název	Lat. Název původní/současný	ČS	Vyhl.	EU	VH	VH lokality	NDOP
OBOJŽIVELNÍCI							
Mlok skvrnitý	<i>Salamandra salamandra</i>	VU	SO	-	1	A–C	1
Čolek obecný	<i>Triturus vulgaris</i> / <i>Lissotriton vulgaris</i>	VU	SO	-	1	A	1
Čolek velký	<i>Triturus cristatus</i>	EN	SO	II	1	A	1
Ropucha obecná	<i>Bufo bufo</i>	VU	O	-	1	A–D	1
Ropucha zelená	<i>Bufo viridis</i> <i>Bufo viridis</i>	EN	SO	IV	1	D	1
Skokan hnědý	<i>Rana temporaria</i>	VU	-	V	1	A, C	1
Skokan štíhlý	<i>Rana dalmatina</i>	NT	SO	IV	1	A	1
Skokan skřehotavý	<i>Rana ridibunda</i> / <i>Pelophylax ridibundus</i>	NT	KO	V	1	A, C (B, D)	1
PLAZI							
Ještěrka obecná	<i>Lacerta agilis</i>	VU	SO	IV	1	D (A–C)	1
Ještěrka zelená	<i>Lacerta viridis</i>	EN	KO	IV	1	C, D	1
Slepýš křehký	<i>Anguis fragilis</i>	NT	SO	-	1	B, D (A, C)	1
Užovka hladká	<i>Coronella austriaca</i>	VU	SO	IV	PV	(A–D)	1
Užovka obojková	<i>Natrix natrix</i>	NT	O	-	PV	A (B–D)	1
Už. podplamatá	<i>Natrix tessellata</i>	EN	KO	IV	1	A–D	1

VH lokality – dílčí lokality, kde byl druh v rámci průzkumu prokázán, příp. se druh vyskytuje v blízkosti EVL a jeho výskyt zde je velmi pravděpodobný; NDOP – nálezy ostatních autorů uvedené v Nálezové databázi ochrany přírody AOPK ČR (od roku 2010): **1** = přítomnost druhu, **0** = údaj o přítomnosti druhu chybí, **PV** = druh v rámci průzkumu nenalezen, ale předpokládaný výskyt (stejně tak, když je příslušné číslo lokality v závorce).

Migrace živočichů

Dle migrační studie (příl. B.8) je záměr z hlediska celorepublikového rozšíření a migrace převážně velkých savců situován v oblasti méně významné (kategorie IV) bez výskytu velkých savců (jelen, rys, vlk, los, medvěd), ale s pravidelným výskytem srnce obecného (*Capreolus capreolus*) a prasete divokého (*Sus scrofa*). Toto zařazení platí i v případě zvl. chráněných druhů velkých savců, kdy v zájmovém koridoru stavby nejsou identifikována místa trvalého výskytu či pohybu ZCHD velkých savců. Taková území se nachází desítky kilometrů od záměru.

V rámci biologických průzkumů byl prokázán výskyt zástupců větších savců z kategorie B – srnec obecný, prase divoké, a další. V území se nenachází kolizní místa plazů ani vydry říční na stávajících komunikacích. U obojživelníků se v rámci zájmového území nachází kolizní místo č. 31 v zástavbě Čimic, ul. Na Zámkách, kde jsou dopravou ohrožovány stovky jedinců obojživelníků.

V migrační studii bylo provedeno lokální posouzení, které identifikovalo nejvýznamnější migrační profily v prostoru plánovaného záměru včetně vylíšení biologicky hodnotnějších biotopů, mezi kterými často dochází k pohybu živočichů. Mezi nejvýznamnější migrační profily patří: (i) kaňon

Vltavy včetně navazujících partií horních svahů a nejbližšího okolí, (ii) údolí Čimického potoka a (iii) Dražanské údolí. Kromě těchto zřejmých migračních profilů probíhá poměrně intenzivní pohyb živočichů (zejména středně velkých až větších savců, kat. C1 a B) i na jiných místech, není zde ale směřován do určitých míst. Níže je uveden sumární přehled. Podrobnější popis lokalit včetně mapového zákresu je uveden v příl. B.8.

- Mezi lokalitou Na Padesátníku a zahradami a křovinami v Přední Kopaniny probíhá intenzivní pohyb živočichů (drobní až větší obratlovci), a to po obou stranách od stávající D7.
- Mezi Juliánou (jižní okraj lesa mezi Př. Kopaninou a Horoměřicemi) a lesními porosty na severu Šárky probíhá intenzivní pohyb živočichů, který není v důsledku absence vegetačních naváděcích prvků soustředěn do výraznějšího migračního profilu.
- Z lesního porostu Housle probíhá pohyb živočichů převážně ve směru Z-V ve směru porostu a dále na jih do Šáreckého údolí. Případně ve směru na sever K Vodárně.
- V zástavbě Suchdola je jako trvalý biotop i migrační trasa pro mnoho živočichů včetně větších savců (prase divoké, srnec obecný) využíván prostor pod VNN.
- V Sedlci je pohyb živočichů usměřován do svahu podél Vltavy, resp. mezi železniční tratí na spodku údolí a zástavbou a oplocenými zahrádkářskými koloniemi nad jeho horní hranou.
- V lokalitě Za Hájem, která zahrnuje svažitou louku, zalesněné svahy s výchozy skal, pás udržované vegetace pod VVN, slouží tyto horní partie svahů jako významný koridor pro větší savce i další živočichy. Obdobná je situace v Zámčích na pravém břehu Vltavy.
- Vltava a břehové partie kolem Vltavy jsou významným koridorem pro řadu živočichů
- Biotopově pestré údolí Čimického potoka je významným koridorem pro pohyb živočichů v krajině. Tato lokalita je propojena ve směru potoka na Koztoprský rybník.
- Dražanské údolí je taktéž významným koridorem pro živočichy, přičemž k pohybu dochází rovněž mezi Čimickým a Dražanským (i Bohnickým) údolím, tedy zhruba v S-J směru. Živočichy jsou využívány i horní partie údolí.
- V okolí Březiněvsí, kde se v zemědělské krajině nachází několik fragmentů relativně hodnotnějších biotopů, převažují druhy zemědělské krajiny včetně větších savců (srnec, prase divoké), které využívají celý prostor včetně zemědělských ploch. Pohyb probíhá většinou na spojnicích zmíněných přírodních fragmentů.

C.2.7.3 EKOSYSTÉMY

Jak je uvedeno v úvodu kapitoly C.2.7., jsou v území zastoupeny zejména agrocenózy suburbárnní (změněné blízkostí města) a postagrární (změněné ryze industriálním rázem moderního zemědělství) krajiny. To se projevuje zejména v extrémní ruderalizaci a ve ztrátě biotopů tradiční zemědělské krajiny (meze, remízky, louky). Rozsáhlá pole jsou místně přerušena úzkými liniiovými segmenty doprovodné zeleně, což jsou převážně ruderalní trávníky, dílem bez dřevinné vegetace, dílem s nadrostem stromů (jabloně, hrušně, břízy aj.) ve stromořadích. Ojedinele jsou včleněny i drobné meze, křoviny, remízky či větrolamy. Žádný z těchto biotopů není biologicky hodnotný.

V prostoru Suchdola se nachází zahrádkářsky a rekreačně využívaná proluka v zástavbě, pro kterou jsou typické nepřirodní biotopy ruderalních trávníků či travní kultury na zalučňených

polích. Nižší strukturní diverzitu místy zvyšují křoviny a hájky. V prostoru Budovce podél ul. Na Rybářce se nachází staré neudržované úhory s pestrou mozaikou trávníků a křovin.

Ve vrcholových levobřežních partiích Vltavského kaňonu zasahuje okrajová část Roztockého háje s teplomilnými druhy mírně degradovaný ruderalizací. V těchto místech je okraj lesa přerušen průsekem pod vedením vysokého napětí. Na lesní výsadby ve svahu severní části PP Sedlecké skály navazují nelesní skalnaté části, kde největší biologickou hodnotu dosahují otevřené a křovinaté plochy na skalnatých stráních a samotné skály, kdežto sukcesní stadia od křovin k lesu a lesní výsadby příliš významné nejsou. Ve vrchní partii je zmapován také starý sad.

Samotné břehy Vltavy na dně údolí jsou charakteristické úzkou břehovou linií s mozaikou říčních rákosin, porostů vysokých ruderálních bylin a vrbových houštin. Na pravém břehu navazují vlhké ruderální trávníky s místy nitrofilní kopřivovou vegetací.

Na pravém břehu se nachází pestrá údolní krajina Čimického potoka. Ve vrcholových partiích Čimického údolí jsou na pravém břehu mapovány suché trávníky a skály, na levém břehu pak mozaika skalní a křovinné vegetace s podřízenými stepními trávníky a stromovými porosty, které jsou vcelku biologicky velmi hodnotné jako refugium biodiverzity. Na levém břehu navazují výsadby z 2. pol. 20. stol., kultury s ruderalizovaným podrostem, které jsou pod vysokým napětím vysekány. Na přechodu lesních porostů a zorněného pole je situována nově založená louka. Samotné údolí Čimického potoka (Zámecká rokli), je tvořena starými lesními výsadbami, dnes už s pestrou strukturou suťového lesa na kamenitém a skalnatém svahu. V údolí potoka má ráz stinného vlhkého roklinového lesa. Druhovú skladbu je však degradovaná, postrádá většinu podrostových druhů a naopak jsou tu druhy nepůvodní. Na okrajích je les doplněn o mladé lesní výsadby. Proti směru toku se dále mezi poli nachází staré úhory s doprovodnou zelení potoka, kde kopřivové porosty a ruderální trávníky přecházejí v křoviny. Dále je zde situována nově založená louka, sad se suchými trávníky či křovinatý svah.

Pole včleněná mezi údolí Dražanského potoka a okrajovou zástavbu města je rozčleněno širokým větrolamem podél polní cesty. V navazující Dražanské rokli jsou mapovány lesní výsadby. V okrajové části Dolních Chaber tvořené zahrádkářskými osadami navazuje mozaika křovinatých strání, mezí a pastvin, remízů ruderálních lesů na lesní stejnověkové kultury nad rybníkem pod čistírnou odpadních vod. V samotné nivě potoka je mapována strukturně pestrá mozaika nitrofilní mokřadní vegetace.

Dále ve směru k D8 pokračují zorněná pole, která jsou kolmo na Ústeckou rozčleněny dvěma liniemi větrolamů, podél polní cesty přes D8 se nachází drobný lesní remíz. Dominantním prvkem je rekultivovaná Ďáblická skládka.

V dalším textu jsou popsány následující kategorie ochrany přírodních prvků podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny:

- A. Zvláště chráněná území
- B. Natura 2000
- C. Územní systém ekologické stability krajiny
- D. Významné krajinné prvky
- E. Památné stromy a stromořadí

Popisované prvky jsou přehledně zaneseny do obrázků v textu oznámení a do mapové přílohy A.II.2.

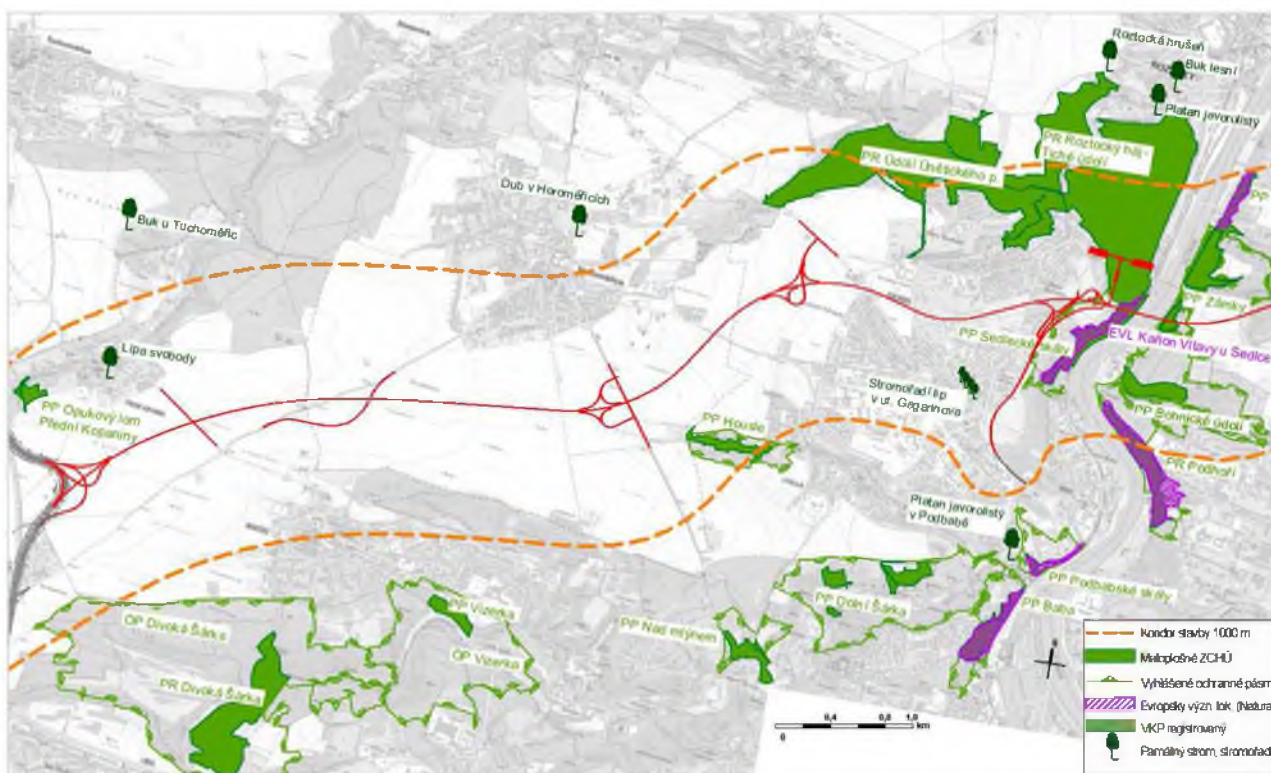
A. Zvláště chráněná území

V zájmovém území stavby se nenachází žádné velkoplošné zvláště chráněné území podle zákona č. 114/1992 Sb. Jsou zde však situována ZCHÚ maloplošná – přírodní památky a přírodní rezervace [61].

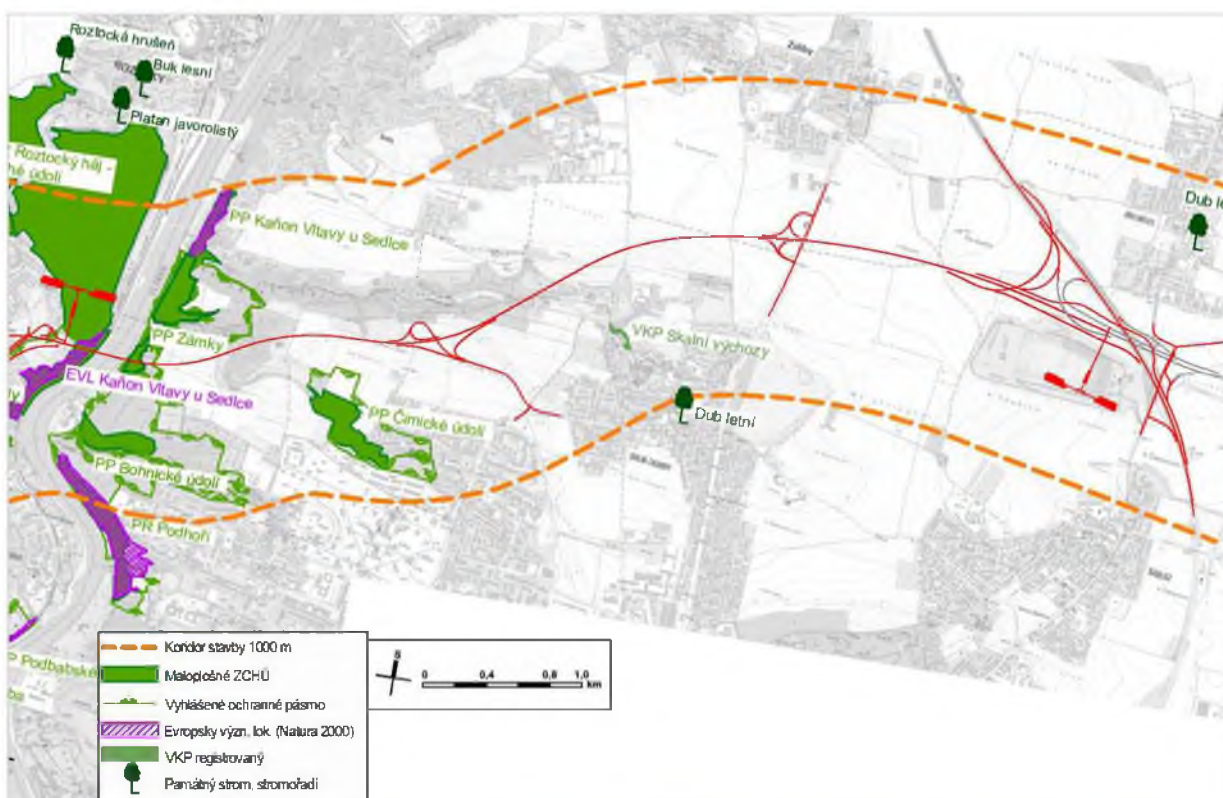
Ve vzdálenosti cca 1 km od osy nové komunikace se nachází [61]:

- ✓ Přírodní památka Opukový lom Přední Kopaniny, ochranné pásmo ze zákona. Rozloha 1,9483 ha. Předmět ochrany: odkryv bělohorských opuk, vyhodnocený profil hranic cenoman – spodní turon. Vyhlášena r. 1988, poslední vyhlášení r. 2006.
- ✓ Přírodní památka Housle, s vyhlášeným ochranným pásmem. Rozloha 3,7070 ha. Předmět ochrany: Erozní rokle s významným geologickým profilem s vrchnokřídovými mořskými usazeninami v nadloží proterozoických hornin. Vyhlášena r. 1982.
- ✓ Přírodní památka Sedlecké skály, s vyhlášeným ochranným pásmem. Rozloha: 8,7477 ha. Př. ochrany: Výchozy proterozoických hornin na levém břehu kaňonovitého údolí Vltavy, významná společenstva skal, teplomilné skalní stepi s křovinami s výskytem chráněných a ohrožených druhů. Vyhlášena r. 1982.
- ✓ Přírodní rezervace Údolí Únětického potoka, ochranné pásmo ze zákona. Rozloha 60,4937 ha. Předmět ochrany: skalnaté svahy a údolní niva Únětického potoka včetně buližnickového suku Kozích hřbetů, významný krajinářský celek s výskytem chráněných druhů a geologických profilů. Vyhlášena r. 1988.
- ✓ Přírodní rezervace Roztocký háj – Tiché údolí, ochranné pásmo ze zákona. Rozloha 111,8655 ha. Předmět ochrany: Ochrana celkového rázu krajiny, původní květeny, drobné zvířeny a lesních porostů. Vyhlášena r. 1951.
- ✓ Přírodní rezervace Podhoří, s vyhlášeným ochranným pásmem. Rozloha 8,3961 ha. Předmět ochrany: Skály na pravém břehu kaňonovitého údolí Vltavy s výchozy proterozoických břidlic a žil vulkanických proterozoických hornin, bohatě vyvinutá teplomilná společenstva skal, skalních stepí, křovin a jejich lemů s výskytem chráněných a ohrožených druhů. Vyhlášena r. 1982, poslední vyhlášení r. 2002.
- ✓ Přírodní památka Bohnické údolí, s vyhlášeným ochranným pásmem. Rozloha 5,1088 ha. Předmět ochrany: Skalnaté svahy v údolí Bohnického potoka se společenstvy skal a teplomilných křovin s výskytem chráněných a ohrožených druhů. Vyhlášena r. 1982.
- ✓ Přírodní památka Zámky, s vyhlášeným ochranným pásmem. Rozloha 7,9181 ha. Předmět ochrany: Geomorfologická lokalita s významnými společenstvy (panonské skalní trávníky, kontinentální opadavé křoviny, polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnatých podložích, chasmofytická vegetace silikátových skalních svahů, pionýrská vegetace silikátových skal) a výskytem zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů. Předmětem ochrany přírodní památky je dále krajinářsky cenný skalní komplex na pravém břehu kaňonovitého údolí Vltavy s výchozy proterozoických břidlic a žil vulkanických proterozoických hornin. Vyhlášena r. 1982, poslední vyhlášení r. 2021.
- ✓ Přírodní památka Kaňon Vltavy u Sedlce, ochranné pásmo ze zákona. Rozloha 3,4401 ha. Předmět ochrany: přírodní stanoviště v zájmu evropských společenství z přílohy I a II směrnice O ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin č. 92/43/EHS (Kontinentální opadavé křoviny, Panonské skalní trávníky, Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnatých podložích, Chasmofytická vegetace silikátových skalnatých svahů, Pionýrská vegetace silikátových skal. Vyhlášena r. 2016.

- ✓ Přírodní památka Čimické údolí, s vyhlášeným ochranným pásmem. Rozloha 8,2236 ha. Předmět ochrany: Původní údolíčko s charakteristickými skalními ostrohy a s výskytem chráněných druhů rostlin na zbytcích skalních stepí. Zároveň jde i o význačný krajinný prvek. Vyhlášena r. 1968.

Obr. 42 Situace území – Zvl. chráněná území, Natura 2000, památné stromy - prostor úseku D0 518

Obr. 43 Situace území – Zvl. chráněná území, Natura 2000, památné stromy - prostor úseku D0 519

B. Natura 2000

Natura 2000 je definována v § 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Na území ČR je tvořena ptačími oblastmi (PO) a evropsky významnými lokalitami (EVL), které mají smluvní ochranu nebo jsou chráněny jako zvláště chráněná území. V zájmovém území je situována jedna disjunktní evropsky významná lokalita vázaná na údolí Vltavy. Jedná se o **EVL Kaňon Vltavy u Sedlce, CZ 0110154** o celkové rozloze 34,7508 ha, prvně vyhlášenou v roce 2009 [62]. Tato nespojitá lokalita zahrnuje nejcennější skalnaté srázy kaňonu Vltavy (na levém břehu Baba, Podbabské skály, Sedlecké skály, na pravém břehu Podhoří a Zámky). Na prudkých skalnatých srázích nad Vltavou se vytvořila xerothermní společenstva skalních stepí různých typů a křovin, které jsou předmětem ochrany EVL.

Hlavním biotopem na skalách a horních hranách svahů je skalní vegetace s kostřavou sivou (T3.1), která je na jižních a západních expozicích reprezentována společenstvem skalních spár s tařicí skalní (*Alyso saxatilis-Festucetum pallentis*), na mírnějších dročinách společenstvem se svízelem sivým a kostřavou sivou (*Asperulo glaucae-Festucetum pallentis*) a na skalních teráskách společenstvem česneku chlumního a rozchodníku bílého (*Allio montani-Sedetum albi*) a společenstvem s tařicí horskou a mochnou písečnou (*Alyso montani-Potentilletum arenariae*). Na výchozech skal a skalních teráskách je běžná acidofilní vegetace efemér a sukulentů (T6.1B), na obnažených vrcholech společenstvo křivatce českého a rozrazilu ladního (*Gageo bohemicae-Veronicetum dilleni*) a na skalních teráskách společenstva primitivních půd (*Polytricho piliferi-Scleranthetum perennis*), většinou v mozaice se skalní vegetací s kostřavou sivou (T3.1) a suchomilnou variantou štěrbinové vegetace silikátových skal a dročin (S1.2) *Asplenion septentrionalis*. Ve žlebech, rýhách i na plošinách skal se často vyskytují porosty nízkých xerofilních křovin se skalníkem celokrajným (*Cotoneaster integerrimus*) (K4A) svazu *Prunion spinosae*. Pro xerothermní svahy s hlubší půdou jsou charakteristické úzkolisté suché trávníky (T3.3D) *Erysimo crepidifolii-Festucetum valesiacae*. Vysoké mezofilní a xerofilní křoviny (K3) svazu *Berberidion* osidlují především výslunná místa skal, sutí, strání a srázů s hlubší půdou a šíří se však i na místa výskytu cenné světlomilné skalní vegetace. V roklích rostou vedle vysokých křovin i teplomilné bylinné lemy (T4.1) s kakostem krvavým a třemdavou bílou (*Geranio-Dictamnenum*). Velmi vzácně se na výchozech spilitů vyskytují pěchavové trávníky (T3.2) *Primulo veris-Seslerietum calcariae*.

Předmětem ochrany je říční ekofenomén v oblasti teplomilné květeny, který se vyznačuje bohatstvím otevřených skalních společenstev s pestrá xerothermní květenou a drobnou zvířenou s mnoha vzácnými a ohroženými druhy, které se na sousedních plošinách nevyskytují.

Předmět ochrany:

Kód	Evropsky významná stanoviště:
40A0	Kontinentální opadavé křoviny
6190	Panonské skalní trávníky (<i>Stipo-Festucetalia pallentis</i>)
6210	Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnatých podložích (<i>Festuco-Brometalia</i>)
8220	Chasmofytická vegetace silikátových skalnatých svahů
8230	Pionýrská vegetace silikátových skal (<i>Sedo-Scleranthion, Sedo albi-Veronicion dilleni</i>)

Podrobnější popis viz příloha B.7.

C. Územní systém ekologické stability

Dle § 3 zákona č. 114/1992 Sb. je územní systém ekologické stability (ÚSES) definován jako vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. Podle významu jednotlivých prvků se rozlišuje lokální, regionální a nadregionální ÚSES. Základními skladebnými prvky ÚSES jsou biocentrum a biokoridor (vyhláška č. 395/1992 Sb.).

Územní systém ekologické stability je v širším zájmovém území zastoupen **prvky všech úrovní**. Na území HMP jsou čteně vymezeny také interakční prvky (ÚAP HMP a SK, [49][51]). Pro k.ú. Horoměřice bylo čerpáno z podkladů pro přípravu nového územního plánu (Analýza ploch) [55], pro k.ú. Brnky a Zdiby z územního plánu obce Zdiby [56].

Nadregionální biokoridory jsou tvořeny z os a ochranných zón a propojují nadregionální biocentra. Na severním okraji Prahy je od Císařského údolí směrem na sever vymezeno **NRBC Údolí Vltavy N1/2**. Na toto biocentrum je napojen vodní biokoridor vázaný na řeku Vltavu a její nivu **NRBK N/4**, a biokoridor s mezofilní hájovou osou **NRBK N/9**, který se odklání od řeky a směřuje Šáreckým údolím na západ, propojuje oblast Českého krasu s NRBC Údolí Vltavy.

Regionální úroveň je zastoupena biocentrem **RBC Háj** (Svatá Juliána), které je s NRBC Údolí Vltavy propojeno regionálním biokoridorem **RBK 1137**. Biocentrum v Šáreckém údolí **RBC R1/29** je včleněno do NRBK mezofilní hájové osy v údolí potoka. V pravobřežní části Vltavy se v Ládví nachází biocentrum **RBC R1/10** propojující biokoridory **RBK R4/33** s **RBK R4/34**, který pokračuje z Prahy na sever do Beckova u Sedlce.

Lokální prvky doplňují a rozvíjí nadřazené systémy. Lokální biocentra jsou včleněna do osy NRBK N/9 a do trasy lokálních biokoridorů ve směru na sever k RBC Háj (Svatá Juliána). V pravobřežní části zajišťuje lokální úroveň propojení Vltavy na nadregionální úrovni s regionální kostru ÚSES. **Interakční prvky** tvoří některá maloplošná chráněná území a některé další celky zeleně, v zemědělské krajině liniové prvky podél polních cest a vodotečí.

V následující tabulce proveden popis pro koridor cca 1 km od stavby. Rozložení prvků ÚSES je zřejmé z obrázku níže a z přílohy A.II.2.

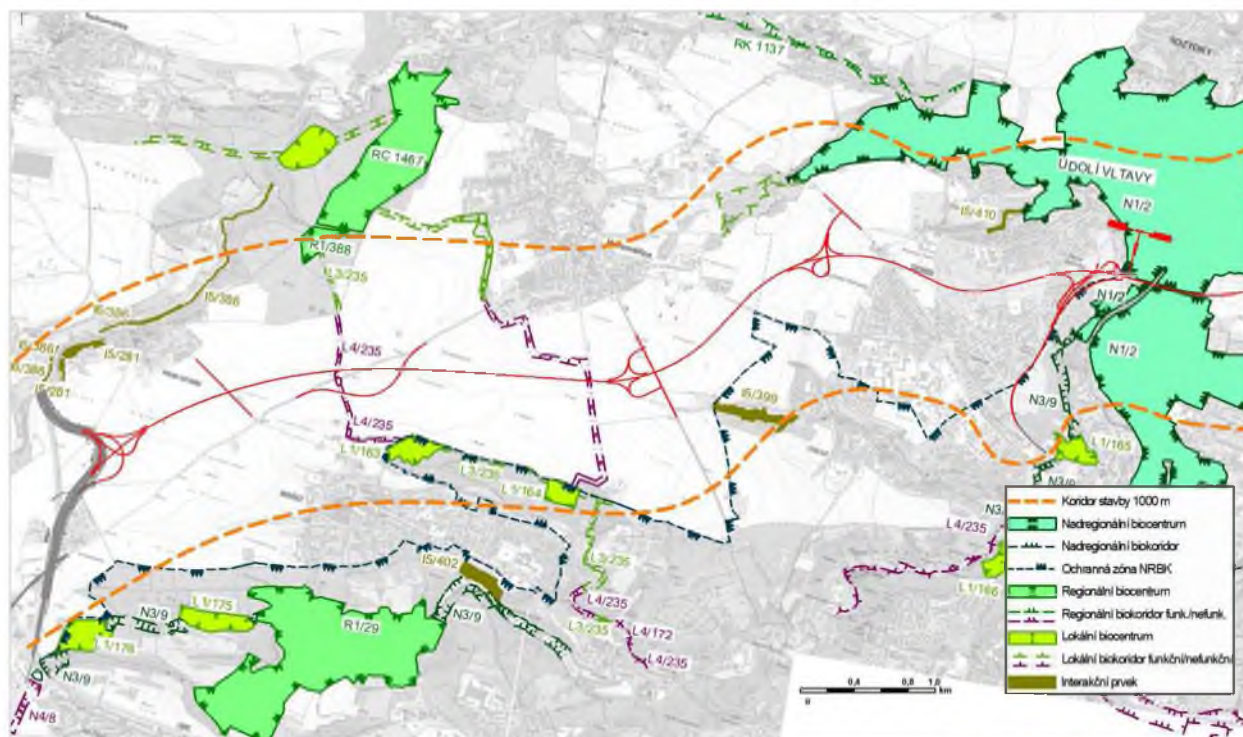
Tab. 87 Seznam prvků ÚSES v zájmovém území (koridor cca 1 km od záměru)

Prvek	Kód ÚP	Název	Funkčnost	Popis
NRBC	N2	Údolí Vltavy	N1 funkční	Nejvýznamnější skalnatý kaňon v kyselých horninách v hercynské podporovinci v ČR, xerothermní i mezofilní skalní a suťové ekosystémy. Mozaika skalních stepí, lesostepí, teplomilných a mezofilních lesů, suťových lesů.
NRBK	N4	Vltava	N4/N3 Ne/funkč.	Vodní tok Vltavy s břehovými porosty, popřípadě i přilehlými loukami. Funkčnost je úsekově omezena.
NRBK	N9	Šárecké údolí – Sedlec	N3 funkční	Mezofilní hájová osa, propojující oblast Českého krasu s NRBC Údolí Vltavy.
RBC	R388	Svatá Juliána (Háj)	R1 funkční	Lesní biocentrum.
RBK	R34	U Ďáblic	R4 nefunk.	Nefunkční biokoridor vymezený po orné půdě.
RBK	R35	Mratínský potok I	R4 nefunk.	Horní tok Mratínského potoka
LBK		Horoměřice – Na skále	funkční	Východně od obce, v údolí Horoměřického potoka.
LBK		Horoměřice – V oříškách	Ne/funkč.	Veden po poli od Horoměřic k lesíku Hlásek.
LBC	L164	Šedivka	L1 funkční	Lesní biocentrum SV od Nebušic.

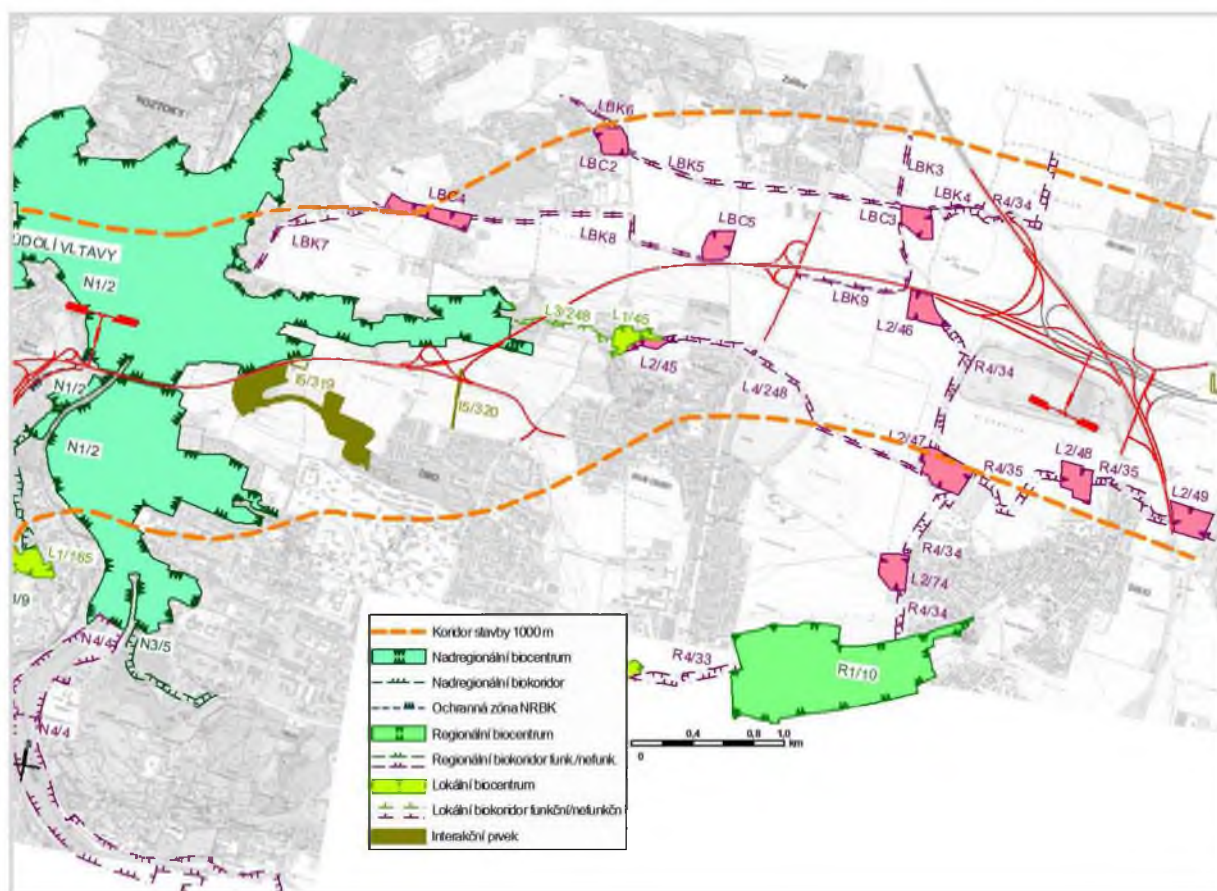
Prvek	Kód ÚP	Název	Funkčnost	Popis
LBC	L163	Hlásek	L1 funkční	Lesní biocentrum - lesík Hlásek.
LBK	L235	Svatá Juliána – Šárecké údolí	L4 Ne/funkč.	Veden po poli od Lesa Háj k Hlásku. V současné době neplní svou funkci, jen místy se podél polní cesty nachází jednotlivé stromy.
LBK	L235		L3 funkční	Lesní biokoridor.
LBC	L165	Sedlecká mulda	L1 funkční	Lesní biocentrum.
LBK	L248	U Chaber	L3 funkční	LBK sleduje Dražanský potok nad ČOV.
LBC	L45	U zámečku	L1/L2 Ne/funkč.	Vodní a lesní biocentrum s přesahem na okolní zemědělské pozemky.
LBK	L248	U Chaber	L4 nefunkč.	Prochází po severní straně zástavby na okraji polí směrem na západ k Ďáblickému remízku.
LBC	L47	Na skřivánči	L2 nefunkč.	Ďáblický remízek s návaznými zorněnými poli. Včleněn na styku RBK R34 a R35
LBC	L48	K Chabrům	L2 nefunkč.	Drobný rybníček v polích na Mratínském potoce
LBC	L46	Na skalce	L2 nefunkč.	Lesní remíz na skalce
LBK	LBK7	Brnky	nefunkční	Prochází na rozhraní zástavby Brnek a orné půdy.
LBC	LBC4	Za panskou zahradou	nefunkční	Vymezen na orné půdě na J okraji Brnek.
LBK	LBK8	K Brnkám	nefunkční	Veden po orné půdě podél jižní zástavby Brnek.
LBC	LBC5	Na samotném	nefunkční	Vymezen na orné půdě ve volné krajině.
LBK	LBK9	Větrolam	Ne/funkční	Vymezen v polích podél větrolamu.
LBC	LBC3	Na skalce	Ne/funkční	Částečně lesní remíz, částečně orná půda.
LBK	LBK4	K Březiněvsi	nefunkční	Vymezen na orné půdě, směřuje k D8
LBK	LBK3	Zdíbský	nefunkční	Zahrnuje meze s travními porosty, lada a orná půda.
LBK	LBK5	Na zlatém kopci	nefunkční	Po orné půdě propojuje prvky ve Zdibech a v Brnkách.
LBC	LBC2	Zlatý kopec	nefunkční	Vymezen na orné půdě na SV okraji Brnk.
IP	I410	Suchdol	I5 funkční	Zeleň v ul. V údolí.
IP	I399	Housle	I5 funkční	Prostor Přírodní památky Housle.
IP	I386	Kopaninský potok	I5 funkční	Údolí Kopaninského potoka.
IP	I386		I6 nefunkční	
IP	I281	Opukový lom	I5 funkční	Prostor PP Opukový lom.
IP	I410	Suchdol	I5 funkční	Zeleň v ul. V údolí.
IP	I319	Čimické údolí	I5 funkční	Zahrnuje Čimický potok s rybníkem a návaznými porosty.
IP	I320	Čimický větrolam	I5 funkční	Větrolam s lesním charakterem

V pravobřežní části na přechodu hranice Prahy a Středočeského kraje není zajištěna vzájemná spojitost skladebných prvků ÚSES stejné úrovně. Od jihu přichází regionální koridor R34, který však na území k.ú. Zdiby pokračuje jako lokální biokoridor LBK9. Z LBC3 pak pokračuje jako LBK4 ve směru na Zdiby, kde však za hranicí Prahy opět pokračuje přes D8 jako R34.

Z hlediska připravované aktualizace ZÚR č.5. HMP lze konstatovat, že v zájmovém území dojde ke zpřesnění některých prvků. Vyjma jednoho prvku nedojde ke zrušení nebo vymezení prvku. Pouze v Lysolajích dochází k nové úpravě vymezení nadregionálního biokoridoru.

Obr. 44 Situace území – Územní systém ekologické stability - prostor úseku D0 518

Obr. 45 Situace území – Územní systém ekologické stability - prostor úseku D0 519

D. Významné krajinné prvky

Významný krajinný prvek (VKP) jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability (zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny). Podle zákona jsou významnými krajinnými prvky (tzv. VKP ze zákona) lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera a údolní nivy. Dále jsou jimi jiné části krajiny, které zaregistruje podle § 6 zákona orgán ochrany přírody jako významný krajinný prvek („registrované VKP“).

Registrovaný VKP se v zájmovém území nachází pouze v Dolních Chabrech. Jedná se o Skalní výchozy v Dolních Chabrech s výskytem křivatce českého.

VKP ze zákona jsou vodní toky a jejich údolní nivy a lesy. Pro zájmové území cca 1 km od záměru jsou sumarizovány v Tab. 88. Ekostabilizační funkce vodních toků je do značné míry vázána na jejich hydromorfologický stav – viz popis v kap. C.2.4. Ekostabilizační funkce lesních ekosystémů vychází z charakteristik jednotlivých porostů. S ohledem na okolní zemědělskou krajinu se jedná o prvky s významnou ekostabilizační funkcí, která roste přímo úměrně k velikosti porostu.

Tab. 88 VKP ze zákona v zájmovém území (koridor cca 1 km od záměru)

Prvek	Název	Kat. území
Vodní tok, údolní niva	Kopaninský potok	Přední Kopanina
Les	Háj	
Vodní tok, údolní niva	Nebušický potok	Nebušice
Les	Hlásek	
Les	Housle	Lysolaje
Vodní tok	Lysolajský potok	
Les	Na skále	Horoměřice
Vodní tok, údolní niva	Horoměřický potok	
Vodní tok	Suchdolský p., Horoměřický p., Únětický potok, Vltava	Suchdol
Les	Kozí hřbety, Malý háj, Roztocký háj	
Les	Roztocký háj, Tiché údolí	Roztoky u Prahy
Vodní tok, údolní niva	Vltava	Sedlec
Les	Sedlecké skály, Budovec	
Vodní tok, údolní niva	Vltava, Bohnický p., Čimický p., Dražanský p.	Bohnice
Rybník	Koztoprský rybník	
Les	Lesní porosty v Bohnickém, Čimickém a Dražanském údolí, Zámky, Zámecká rokle	
Vodní tok, údolní niva	Dražanský potok	Brnky
Les	Lesní porosty v Dražanském údolí, skalnaté výchozy nad Vltavou, uvnitř zástavby Brnek	
Vodní tok, údolní niva	Dražanský potok, Čimický potok	Čimice
Rybník	Čimický rybník, <i>Nádrž ČOV (ekostabilizační funkce sedimentační nádrže není zcela zřejmá).</i>	
Les	Porosty v Čimickém údolí, větrolam k Dražanskému mlýnu	
Vodní tok	Dražanský potok	Dolní Chabry

Prvek	Název	Kat. území
Rybník	Rybníky v zástavbě	
Les	Lesy nad Drahanským údolím, drobná enkláva nad ul. Pod Zámečkem	
Les	Lesní remíz Na skalce	Zdíby
Vodní tok	Mratínský potok s přítoky v pramenné části	
Rybník	V ohradě	Ďáblice
Les	Lesní remíz Na skřivánčí	

E. Památné stromy

Jak je vidět z Obr. 42, ve sledovaném území cca 1 km od záměru se nachází jeden památný strom v Přední Kopanině a jedno stromořadí v Suchdole.

Tab. 89 Památné stromy a stromořadí v zájmovém území (koridor cca 1 km od záměru) [61]

Kód	Název	Duh	Umístění	Poznámka	Kat. území
104313	Lípa svobody	Lípa malolistá	Hokešovo náměstí	Výška 15 m, vysazená v roce 1919	Přední Kopanina
104331	Stromořadí lip srdčitých v Gagarinově ulici		Ve středním zeleném pásu v ul. Gagarinova	Počet stromů - 19	Suchdol

C.2.8 KRAJINA

Pro potřeby předložené Dokumentace byla Ing. arch. J. Kupkou ve spolupráci s Ing. arch. I. Vorlem zpracována Studie Vlivu na krajinný ráz, která je přílohou B.11. Níže je na jejím podkladě uveden základní popis vymezených oblastí a potenciálně dotčených krajinných prostorů a následně i stávajících charakteristik a hodnot krajinného rázu. Podrobněji viz samotná studie.

Oblast krajinného rázu

Na základě současných ÚAP HMP (2020) nelze odvodit oblasti ani místa krajinného rázu, avšak v historických ÚAP HMP (2010) jsou tyto atributy obsaženy včetně popisu jejich charakteristik (stanoveny na podkladě Hodnocení krajinného rázu zpracovaného jako součást ÚAP HMP Löw & SPOL., s.r.o., Brno, 2008). Dle tohoto dokumentu leží posuzovaný záměr v okrajové části oblasti KR 17 Bohnicko-únětické planiny, dále prochází oblastí KR 18 Chaberská planina a 21 Letňanská pláň. Navazující území již spadá do Středočeského kraje, pro který bylo zpracováno preventivní hodnocení KR, jež vymezuje na území přiléhající k severní hranici Prahy oblast KR Kladensko.

oblast KR 17 Bohnicko-únětické planiny je vymezena a charakterizována následovně.

Vymezení: Zarovnané planiny nad Únětickým a Bohnickým potokem mírně se svažující k údolí Vltavy. Rozkládají se nad krajinně suterénními údolími Vltavy, Únětického, Kopaninského potoka a ústím Šareckého (s Lysolajským údolím). Ohraničení je na všechny strany nuanční se sporadickými dominantami Čimického Háje, Na Vrškách nad Úněticemi, při sestupu k Vltavě se uplatňují ostrohy Baba a Na Farkách s kopcem ZOO v Tróji.

Charakteristiky: matrice: na Vltavském pravobřeží převažují zastavěné plochy Bohnického sídliště, na levobřeží, mimo areál zemědělské univerzity, nízkopodlažní zástavba, dále na západ venkovská krajina s významnými stopami suburbanizace, zcela na západ areál letiště; *osy:* údolí Únětického

potoka, řeka Vltava, staré cesty i dnes stvrzené silnicemi ve směru JV – SZ a Pražský okruh; *póly*: kopec Čimický háj, Bohnický ostroh, ostrohy Baba, Budovec se Suchdolskou výspou a Na Farkách, Kozí hřbety, vrch Na Vrškách, Na Skalce, celá Trójská krajina za ZOO, historická jádra sídel Přední Kopanina, Horoměřice, Suchdol a Bohnice, archeologické naleziště Únětice, dálniční křižovatka u letiště.

Hodnoty a jejich ochrana: Zvlášť cenné a chráněné území (PPk Drahaň-Trója) je území za ZOO, vlastní údolí Vltavy, venkovská krajina okolo Přední Kopaniny a všechny historické a přírodní póly. Pravobřežní planina je obsazena mimořádně dominantním sídlištěm Bohnice, neorganicky rozšiřována jsou i sídla mimo Prahu a v Suchdole. Kapacitně i polohově nevhodná je chatová výstavba, zejména na dnech a horních okrajích údolí. Zásadním narušením jsou i terénní úpravy na Suchdolské výspě.

oblast KR 18 Chaberská planina

Vymezení: Zarovnané planiny s hluboce zaříznutými údolními Vltavy a Drahaňského potoka (v krajinném suterénu), nuančně ohraničená plochými temeny svahů, na jihu však výrazným zalesněným hřebenem k Ládví.

Charakteristiky: matrice: zemědělská krajina s novými kobercovkami rodinných domků, zahrádkářskými a chatovými koloniemi; *osy*: temena a okraje ostrohů mezi zaříznutými údolními, ústecká silnice a Chabry – Čimice; *póly*: vrch Ládví, ostroh prehistorického hradiště Drahaň, historické jádro Dolních a Horních Chaber.

Hodnoty a jejich ochrana: výrazně suburbanizovaná polní krajina s průměrnou krajinnou hodnotou, významné jsou polohy na horních hranách zaříznutých údolí, často však znehodnocené chatovou výstavbou. Ostroh hradiště je chráněn PPK Drahaň-Trója.

oblast KR 21 Letňanská pláň

Vymezení: Zvlněná plošina Českobrodské tabule, ohraničení je nuanční, akcentované ne příliš vhodně na jihu a východě industriálními zónami. Na jihu tvoří hranici horizont Vysočanské kotliny.

Charakteristiky: matrice: velkoplošná mozaika sídliště, domků a industriálních ploch, promísených poli, součást severního průmyslového pásu Prahy; *osy*: údolí Mratínského potoka, RBK, historické cestní trasy Libeň – Březiněves – Veleň – Vnoř, D8 a spojky D8 – R10; *póly*: vrch Ládví, park v Čakovcích, skládka odpadů Ďáblice, Zabítý kopec, historická jádra Ďáblic, Březiněvsí, Třeboradic, Čakovic a Miškovic.

Hodnoty a jejich ochrana: Oblast je významně suburbanizována a na jihu je prakticky bez krajinařských (ale i urbanistických) hodnot. Cenné jsou Ládví a historická jádra sídel.

oblast KR Kladensko

Rozsáhlá oblast je vymezena v prostoru mezi Slaným, Kralupy nad Vltavou, Prahou a Kladnem a zaujímá specifické území Kladenské tabule a souvisejících navazujících okrajů. Vyznačuje se otevřenou zemědělskou krajinou. Hranice vůči Slánsku je vedena po drobných krajinných předělech není však výrazná a kontrastní.

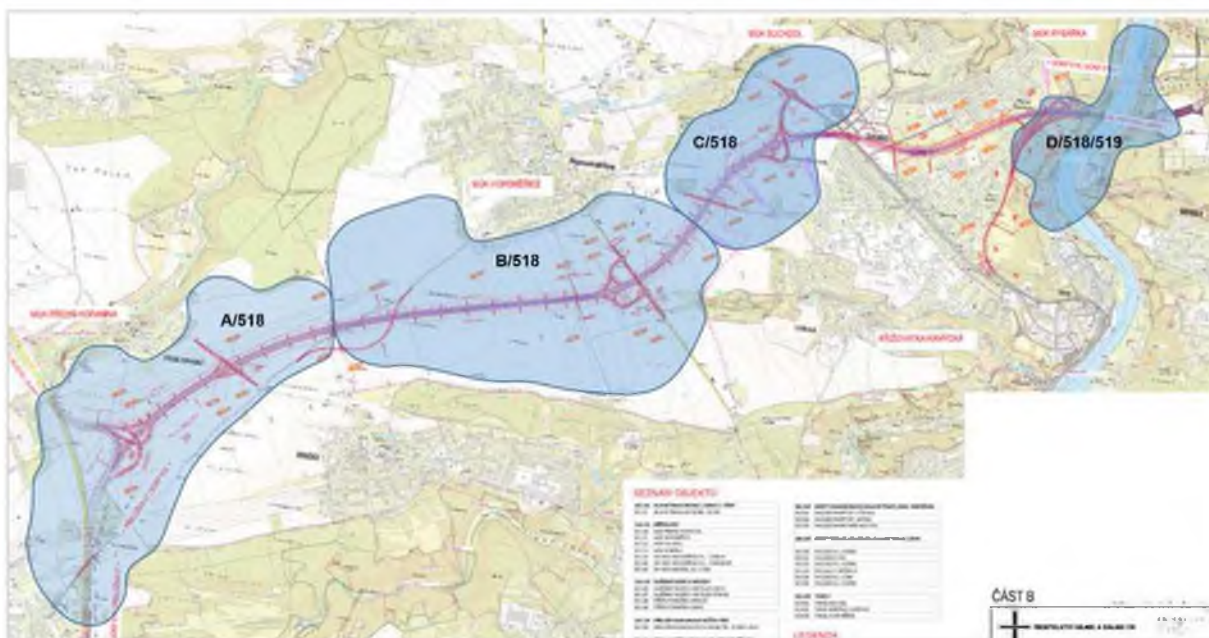
Každé z uvedených hodnocení (HMP, SK) používá jinou metodiku, má rozdílné výstupy i měřítko vymezených oblastí. Lze proto konstatovat, že se obě vymezení oblastí překrývají (hranici oblastí nelze z odborného hlediska vést po administrativních hranicích HMP). Záměr leží vždy v obou sousedních oblastech (Bohnicko-únětické planiny i Kladensko, Chaberská planina i Kladensko, Letňanská pláň a teoreticky Čelákovicko, zde neřešené), proto není nutné hodnotit jednotlivé úseky podle administrativních hranic, nýbrž lze na celý úsek NZ použít obě hodnocení.

Místo krajinného rázu

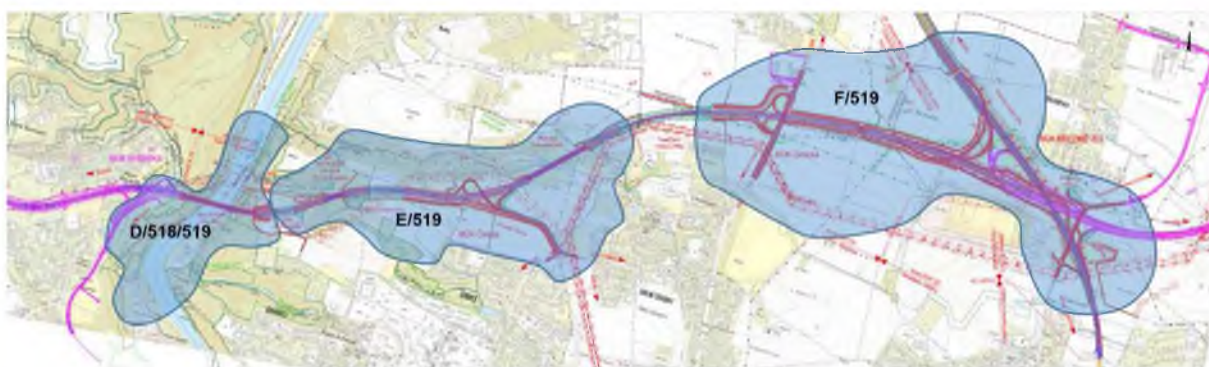
V rámci ÚAP HMP (2010) byla rovněž vymezena místa krajinného rázu. Dle použité metodiky nebyly provedeny pro jednotlivá místa podrobné charakteristiky, nýbrž místa KR byla pouze zařazena do několika kategorií dle krajinářské hodnoty. Místa, kterými záměr prochází, jsou zařazena do kategorie 2 (významná) a 3 (střední), pouze v údolí Vltavy se objevují i místa kategorie 1 (zásadní). Pro potřeby předkládané dokumentace nebyla dále místa krajinného rázu dále blíže charakterizována, toto je provedeno níže v rámci potenciálně dotčených krajinných prostorů, kterých se záměr bezprostředně dotýká.

Potenciálně dotčený krajinný prostor (PDoKP)

PDoKP je stejnorodý prostor, který může být fyzicky, vizuálně nebo dojmově dotčen hodnoceným záměrem. Z hlediska liniové stavby je možné posouzení rozdělit na soustavu na sebe navazujících krajinných prostorů. V hodnoceném případě bylo vymezeno celkem 7 PDoKP pro oba úseky stavby, a to: A/518, B/518, C/518, D/518/519, E/519, F/519, které lze chápat v duchu §12 na úrovni míst krajinného rázu.

Obr. 46 Vymezení Potenciálně dotčených krajinných prostorů pro úsek stavby D0 518

Obr. 47 Vymezení Potenciálně dotčených krajinných prostorů pro úsek stavby D0 519

PDoKP A/518 – Přední Kopanina-Nebušice: Jedná se o široce otevřený krajinný prostor, vymezený na severu okrajem zástavby Přední Kopaniny a okrajem lesa Háj, na jihu okrajem lesních porostů Šárky a terénní hranou nad západním okrajem Nebušic. Hranice prostoru k letišti je nevýrazná a prostor se otevírá k jihozápadu, na severovýchodě vystává v polích nezřetelný horizont.

PDoKP B/518 – Horoměřice jih: Jedná se podobně jako u předchozího prostoru o otevřený rozlehlý prostor s horizonty tvořenými lesnatými hranami Šárky na jihu a okrajem lesa Háj a okrajem zástavby Horoměřic na severu. Prostor se vyznačuje rozlehlostí, bez výrazného vymezení, přehledností a otevírajícími se dalekými průhledy k severu a k východu.

PDoKP C/518 – Horoměřice-Suchdol: Prostor je odlišný od předešlých sklonitostí k východu, která sem přináší otevřenost a daleké výhledy až na pravý břeh Vltavy. Prostor je na severu vymezen mírně vyvýšenými polohami Na skalce a Kozí hřbety, na jihu okrajem porostů lokality Housle, na východě z nadhledu vnímanou zástavbou Suchdola. Ve vizuálním vymezení tohoto prostoru se příznivě projevuje členitost za sebou řazených horizontů s přírodními siluetami i s okraji zástavby bez výrazných negativních prvků a překvapivé průhledy.

PDoKP D/518/519 – Sedlec-Zámky: Prostor je na západní a na východní straně velmi zřetelně vymezen hranami skalních srázů Sedleckých skal a Zámek. Díky členění pravého břehu roklemi vzniká dojem bohatosti a členitosti. Prostor se otevírá údolím Vltavy k severu do prostoru Roztok a k jihu do prostoru Trojské kotliny. Scenérii dotváří rozvolněná zástavba podél ulice V Zámčích, rozložená na pravém břehu Vltavy od ústí Bohnické rokly po Zámeckou rokli. Na PDoKP navazuje Přivaděč Rybářka, který je z velké části veden v tunelu. Jižní portál Tunelu Přivaděč Rybářka není do PDoKP D/518/519 zařazen, neboť s ním prostorově nesouvisí. Vzhledem k nevelkému prostorovému vlivu jižního portálu není pro něj vymezován samostatný PDoKP (jeho vliv je zmíněn pouze v textových komentářích).

PDoKP E/519 – Čimice: Prostor je hluboce členitou náhorní plošinou, vymezenou na jihu okrajem zástavby Čimic a Bohnic, na severu hranou pravobřežního svahu Drahaňského údolí. Západní vymezení je celkem zřetelné a jsou jím lesnaté hrany skalních srázů Zámek. Existuje zde ovšem vizuální kontakt až na levý břeh Vltavy – na hranu Suchdola. Ve východní části prostor je přehledným segmentem krajiny, jehož charakter je určován mělkým vyústěním Drahaňského údolí, otevírajícího se k východu k Dolním Chabrům. Vzniká zde kontrast otevřených zemědělských ploch a dna údolí se zelení, které přechází do lesnatých svahů údolí. V krajině se zřetelně uplatňují hrany zástavby Dolních Chaber, měřítkově odlišného okraje Čimic a ve vzdálenější prostorovém plánu charakteristické siluety bohnické léčebny.

PDoKP F/519 – Zdiby-Březiněves: Prostor mezi zástavbou Dolních Chaber, Zdib, Březiněvsí a Ďáblic je částí náhorní plošiny tvořící nejvyšší polohu sledovaného úseku trasy. Ve vzdálenějším plánu se objevuje výrazná silueta Ládví. Jedná se o přehlednou zemědělskou krajinu s nečleněnými lány polí a s nevýraznými plochými horizonty. Hranice jsou nevýrazné, tvořené okraji zástavby, nelesní zelení či nízkými horizonty. Ve své východní části je prostor sklonitý od nevýrazného terénního hřbetu k okrajům zástavby starých Ďáblic a Březiněvsí. Prostor je nečleněný, přehledný, s výrazně se uplatňující dálnicí D8 a umělým terénním útvarem Ďáblické skládky.

- PŘÍRODNÍ CHARAKTERISTIKY

Posuzovaný úsek je poměrně dlouhý, prochází proto krajinou různého charakteru, s různou přírodní hodnotou. Na levém břehu je charakteristický mírně zvlněnou plošinou ukloněnou od jihozápadu k severovýchodu, rozčleněnou systémem údolních zářezů, které jsou v křídové části mělké, tam kde vystupuje proterozoikum, jsou svahy strmé a skalnaté a mají ráz kaňonů, zejména v údolí Vltavy od Prahy po Kralupy nad Vltavou se strmými skalními srázy na obou březích řeky. Vystupující předkřídový zarovnaný povrch zpestřuje krajinu suky a hřbety převážně v jihozápadně-severovýchodním směru. Říční síť má jednostrannou orientaci přítoků Vltavy. Trasa zde prochází zarovnaným reliéfem s nepatrnými výškovými rozdíly. Ten dává většině území celkově plošinný ráz. Ten je pak ve výrazném kontrastu se silně rozčleněným územím zahluobených údolí (často se skalními stěnami na strmých svazích) severně (údolí Únětického potoka) a jižně (údolí Šáreckého potoka) od trasy záměru. Na pravém břehu je reliéf charakteristický ploše pahorkatinným povrchem se slabě erozně rozčleněným reliéfem s rozsáhlými plošinami největší říční terasy Vltavy, se sprašovými pokryvy a závěji. Drobné pravostranné přítoky Vltavy (Čimický a Drahaňský potok), které z paroviny na dolním toku prudce klesají k hluboce zaříznutému údolí Vltavy, tvoří členitý atraktivní reliéf krátkých hluboce zaříznutých údolí (roklí) odkrývajících křídové podloží, místy se strukturními hřbety a sukami se zbytky příbojových svrchnokřídových uloženin. Dále na východ mezi Čimicemi, Dolními Chabry, Zdiby a Březiněvsi je již území, kterým trasa prochází, charakteristické rozsáhlými poli v rovině přecházejícími u Březiněvsi do Čakovické tabule, která představuje k severovýchodu ukloněný reliéf rozsáhlých plošin, rozbrázděných na severovýchodě zpravidla nesouměrnými údolními svahových potoků. Místy se uplatňuje akumulární povrch na sprašových pokryvech a závějích.

Prvky a složky přírodní povahy jsou výhradně podřízeny letité činnosti člověka, neboť celé území patří k místům s nejstarším osídlením u nás. Již v prehistorické době bylo odlesněno. Dodnes je jen málo lesnaté. Převažují antropogenně pozměněné agrární a urbanizované plochy. Přírodní hodnoty jsou soustředěny zejména do údolí vodotečí (Únětický potok, Šárecký potok, hluboký a skalnatý zářez Vltavy, údolí Čimického a Drahaňského potoka). V kontextu okolní zemědělské krajiny nabývají na svém významu i běžné přírodní prvky (lesy a mimolesní zeleň, údolí potoků). Přirozené teplomilné doubravy se v území vyskytují jen výjimečně a většinu málo zastoupených lesních kultur tvoří nepůvodní porosty akátin, případně borů. Trvalé travní porosty jsou zastoupeny jen sporadicky, a to především na strmějších svazích s charakterem skalních stepí (v údolí Vltavy). Tato společenstva pak mnohdy hostí vzácnou květenou. V mnoha případech jsou tato stanoviště vyhlášena za zvláště chráněná území. Mimolesní vzrostlá zeleň lemuje především liniové kulturní prvky krajiny, komunikace a často technicky upravené vodoteče, vytváří rozvolněné až zapojené porosty strání, dotváří obrazy sídel v krajině. Důležité jsou úzké travnaté pásy podél dominující orné půdy. Na okrajích sídel jsou místy dochovány sady.

Pro jednotlivé PDoKP byly ve studii identifikovány a klasifikovány jednotlivé znaky tabelárně s doplněním textového popisu. Níže je uveden zkrácený souhrnný popis, podrobněji viz příl. B.11.

PDoKP A/518 – Přední Kopanina-Nebušice, **PDoKP B/518** – Horoměřice jih, **PDoKP C/518** – Horoměřice-Suchdol: Otevřený prostor těchto PDoKP tvoří mírně zvlněná krajina Hostivické tabule či Turské plošiny, členité pahorkatiny v povodí Vltavy rozřezané jejími přítoky. Většinu prostoru pokrývají velké plochy orné půdy s minimem nelesní zeleně při komunikacích či podél vodních toků. Lesní plochy se objevují na hranicích PDoKP, výraznější je například lesní

komplex Háj. Přírodní prvky nejčastěji představuje pouze zeleň zahrad, přírodně blízké krajinné segmenty se objevují při hranicích a za hranicemi prostorů. Výjimku tvoří údolí přírodní rezervace Únětického potoka, která je chráněna pro společenstva skalních stepí, vřesovišť a paleontologické nálezy.

PDoKP D/518/519 – Sedlec-Zámky: PDoKP je prostor tvořený výrazným kaňonem Vltavy. Řeka Vltava „vykreslila“ do starohorního podloží kaňon, který si díky svému reliéfu zachoval jedinečné přírodní podmínky, a tak se v jeho roklicích a lesnatých svazích nachází typická teplomilná flóra s řadou zajímavých, dnes již vzácných živočišných druhů. Svahy kaňonu pokrývají lesy a skály s cennou vegetací. Na levém břehu jsou skály a svahy se zachovalou květenou stepí a skal chráněny v rámci přírodní památky Sedlecké skály a navazující přírodní rezervace Roztocký háj – Tiché údolí, což je krajinářsky velmi hodnotné území se smíšenými porosty, teplomilnými společenstvy a výchozy skal. Podobně pravý břeh obohacují výchozy proterozoických hornin se skalními a lesostepními společenstvy chráněné v rámci přírodní památky Zámky. Údolím Vltavy probíhá nadregionální biokoridor, leží zde rozsáhlé biocentrum, je zde vymezena EVL Kaňon Vltavy u Sedlce a na pravém břehu přírodní park Drahaň-Troja zahrnující oblast Trojské kotliny s botanickou a zoologickou zahradou a řadou zvláště chráněných území (např. Podhoří, Zámky, Bohnické údolí). Zde se do Vltavského údolí napojuje údolí Bohnického potoka se skalnatými svahy mírně kyselých břidlic nad Bohnickým potokem se společenstvy skalních stepí a teplomilných křovin (přírodní památka Bohnické údolí). Jde o území odpradávně osídlené, z přírodovědného hlediska jsou nejcennější skalnaté svahy a výchozy se společenstvy skalních stepí, teplomilných křovin a vřesovišť s řadou vzácných druhů rostlin a bezobratlých.

PDoKP E/519 – Čimice, **PDoKP F/519** – Zdiby-Březiněves: Plochá zemědělská krajina Zdibské tabule, ploché pahorkatiny převážně v povodí Vltavy, se slabě rozčleněným povrchem s rozsáhlými plošinami. V E/519 rozřezávají tabuli pravostranné přítoky Vltavy. Na severu se zařezává údolí Drahaňského p. se zalesněnými svahy a na jihu, za hranicemi PDoKP je výrazný zářez Bohnického potoka. Zatímco otevřené polohy pokrývají plochy zemědělské půdy nebo intenzivní zástavby, na údolí se váží přírodní a přírodě blízké plochy, zalesněné svahy se skalnatými ostrohy a zbytky skalních stepí, chráněné v rámci přírodní památky Čimické údolí. Plochy polí jsou členěné nelesní zelení podél komunikací a menšími remízky, v prostoru F/519 je toto členění jen minimální. Pro E/519 je tak charakteristické krajinářsky poměrně hodnotné území chráněné v rámci přírodního parku Drahaň-Troja, který zahrnuje část Trojské kotliny se strmými skalnatými srázy a přilehlá údolí (Drahaňské, Čimické, Bohnické). Naopak pro F/519 s velkými plochami orné půdy je charakteristický jen minimální výskyt přírodních prvků.

- KULTURNÍ A HISTORICKÉ CHARAKTERISTIKY

Původní vesnický charakter území, které bylo postupem času urbanizováno a připojeno k Praze, tvoří přechod mezi kompaktním urbanistickým celkem Prahy a okolní vesnickou zástavbou obklopenou zemědělsky obhospodařovanými polnostmi. Díky přírodním podmínkám vhodným pro zemědělství (charakter lesostepí s typickými doubravami) se rovinné území řadí do staré sídelní oblasti kontinuálně osídlené již od pravěku. V oblasti se prolíná lidová architektura slánského, podřipského a severozápadního okolí Prahy. Kladensko a okolí Unhoště leží v tradiční oblasti hrázdné architektury, které se však prakticky nedochovaly.

U většiny PDoKP lze konstatovat, že původní osídlení doznalo zásadních změn, a to například v důsledku výstavby letiště Praha, změn hlavních dopravních tras (D8), výstavby velkých ploch novodobé zástavby jednotlivých městských částí, jež jsou jako suburbia hlavního města stále žádanějšími lokalitami pro další rozvoj. Menší sídla mají často zachovalou urbanistickou strukturu jádrových oblastí. V některých oblastech jsou částečně dochované cestní sítě, plochy lesní a nelesní zeleně obklopující či členící otevřené plochy polí. V jednotlivých PDoKP nebo jejich blízkosti se nachází jedna významnější památka, např. románská rotunda sv. Máří Magdalény v Přední Kopanině, pozůstatky knovízské a únětické kultury v okolí Únětic, významnější osídlení v okolí místa Zámka (hradiště Zámka, na Farkách, později slovanské a halštatské hradiště), kostel sv. Václava a vodárenská věž v areálu psychiatrické léčebny Bohnice, menhir Zkamenělý slouha v Dolních Chabrech, kostel Povýšení sv. Kříže, zámek ve Zdibech, kostel Stětí sv. Jana Křtitele v D. Chabrech, zámek Ďábllice. Podrobnější popis pro jednotlivé PDoKP je uveden v příl. B.11.

- VIZUÁLNÍ CHARAKTERISTIKY

Oblast zaujímá území příměstské krajiny severozápadního a severního okraje Prahy. Z hlediska prostorového členění se jedná o mírně vlněné náhorní plošiny a tabule s tradičním intenzivním zemědělským využitím a s velmi starou strukturou osídlení. Do zarovnaných povrchů se zařezává hluboké údolí Vltavy a přítoků, na které jsou vázány přírodní hodnoty s krajinářsko-estetickými hodnotami. Estetická atraktivnost některých partií krajiny právě spočívá v kontrastu otevřených málo členěných ploch zemědělské krajiny a zaříznutých údolí vodotečí, tvořících v krajině zelené koridory – krajinné osy. Tento vztah je doplněn výrazností kulturních dominant i nečetných přírodních dominant. Z vyvýšených míst okolních oblastí se území jeví jako intenzivně využívaná zemědělská krajina s převahou kulturních geometrizujících prvků. Přítomné lesní porosty a zástavba sídel tvoří drobné vymezující horizonty. Území bylo již v prehistorické době odlesněno, což dokazuje výrazná podřízenost přírodních prvků a terénní antropogenní tvary. Z oblasti pocházejí zkameněliny a stratigrafické profily světového významu. Vedle pozitivních hodnot struktury osídlení a architektury jednotlivých sídel se objevuje rušivý kontrast plošného rozvoje rodinné zástavby. V krajině tak zatím zůstávají vedle sebe historické obce s dochovanou architekturou a plošně větší celky nízkopodlažní zástavby. Nejintenzivněji se expanze Prahy do suburbánních území projevuje v okolí pražského letiště mezi radiálním tahy D7 a D6, v pásu kolem dálnice D8, ale zasaženy jsou i zemědělské vesnice rozložené v prastaré kulturní krajině. Přejít přes kaňon Vltavy pak představuje samostatný – velmi působivý – prostor, zahrnující jak náhorní polohy nad terénními hranami, tak i vlastní konvexní prostor údolí lemovaný skalnatými srázy Sedleckých skal a Zámků. Dynamická scéna sevřeného prostoru s převýšením více jak 160 m při šířce údolí mezi hranami svahů cca 500-600 m je sice obtížně pozorovatelná ze zarostlých hran (s výjimkou několika míst), ale dobře pozorovatelná ze dna údolí. Podrobnější popis pro jednotlivé PDoKP je uveden v příl. B.11.

Přírodní park [54]

K ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami může orgán ochrany přírody zřídit přírodní park. V zájmovém území na levém břehu Vltavy nejsou situovány žádné přírodní parky. Nejbližší, cca 1,6 km jižně se nachází Přírodní park Šárka – Lysolaje. Na pravém břehu Vltavy je vyhlášen **Přírodní park Drahaň – Troja**, který zahrnuje část Trojské kotliny se strmými skalnatými srázy a přilehlá údolí, na který na území Středočeského kraje dále navazuje Přírodní park Dolní Povltaví. Trasa úseku D0 519 přímo parkem Drahaň –

Troja prochází. Park se nachází na ploše o rozloze 578,80ha a byl vyhlášen v roce 1990. Nejcennější je oblast Trojské kotliny s botanickou a zoologickou zahradou a řadou zvláště chráněných území – např. Podhoří, Zámky a Bohnické údolí. Celkový charakter parku dnes určují rozsáhlé skalní stepi a xerothermní křoviny nebo porosty zakrslých dubů. Krom estetické krajiny, nenarušené příměstským průmyslem nebo velkými komunikacemi, je zde soustředěna řada významných přírodních hodnot. Nachází se zde několik maloplošně chráněných území, v nichž lze výjimečně nalézt i původní přírodní charakter. Značnou část přírodního parku tvoří Trojská kotlina, která představuje rozsáhlou oázu zeleně na území Prahy. Je tvořena řadou zahrad a opuštěných vinic a sadů. Právě zde leží zoologická i botanická zahrada, a tak jsou zde soustředěny i další přírodní fenomény.

Fragmentace krajiny

Vzhledem k charakteru záměru je nutno pojednat také fragmentaci krajiny. Jedná se o proces, kdy se krajinné celky (biotopy) dělí vytvářením bariér (dopravní komunikace, průmyslové areály atd.) na dílčí části, které postupně ztrácejí potenciál k vykonávání původních funkcí. Proces fragmentace v sobě tedy zahrnuje postupné snižování kvality. Dle metodické příručky Hodnocení fragmentace krajiny dopravou [36] nejsou v zájmovém ani širším okolí žádné nefragmentované oblasti vymezeny. Fragmentace krajiny je zde dlouhodobě generována zejména plošnými procesy jako je sub/urbanizace rezidenční i komerční, intenzivní zemědělská výroba a hustá dopravní infrastruktura.

C.2.9. KULTURNÍ PAMÁTKY A ARCHEOLOGIE

Historie

Historie osídlení zájmového území je popsána v Archeologické rešerši (příloha B.10) a vychází také z posouzení vlivů na krajinný ráz, resp. z popisu kulturních a historických charakteristik místní krajiny (viz příloha B.11).

Oblast severně a severozápadně od Prahy je charakteristická blízkostí hlavního města Prahy a statutárního města Kladna, které tvoří její druhé spádové a správní centrum. Původní vesnický charakter území, které bylo postupem časem urbanizováno a připojeno k Praze, tvoří přechod mezi kompaktním urbanistickým celkem Prahy a okolní vesnickou zástavbou obklopenou zemědělsky obhospodařovanými polnostmi. Díky přírodním podmínkám vhodným pro zemědělství (charakter lesostepi s typickými doubravami) se rovinaté území řadí do staré sídelní oblasti kontinuálně osídlené již od pravěku. Osídlení oblasti probíhalo prakticky nepřetržitě po celá tisíciletí. Ostrohy vltavského údolí a rovněž stráně a výšiny při údolích potoků ústících do Vltavy vykazují stopy pravěkého života (řadové hroby v údolí Únětic, Noutonic a Čičovic, nálezy na Levém Hradci), jež dávají bezpečné znaky struktury pravěkého osídlení a jsou mnohdy totožné s pozdějšími historickými sídly. Obyvatelstvo sídliště na ostrohu Řivnáči u Levého Hradce je považováno za nejstarší v Čechách. Známým pojmem v české archeologii jsou nálezy z Libčic nad Vltavou, kde archeologové určili tři velké sídelní skupiny tvořené lidskými obydlími a pohřebišti. Byla zde rovněž objevena keltská vesnice. Osídlení jedné z nejstarších sídelních oblastí v Čechách je doloženo i archeologickými lokalitami v Úněticích či Černém Volu. V okolí Zbuzan jsou nálezy ze všech dalších kulturních období a to eneolitu, z doby kultury knovízské, halštatské, halštatsko-laténské, z doby stěhování národů (s rozsáhlým pohřebišťem) a přes hradištní dobu až do

současnosti. Četné jsou nálezy z konce doby bronzové, z období tzv. knovízské kultury (13. - 7. st. př. Kr.), nazvané podle místa nálezů u obce Knovíz.

K památným místům naší historie náleží legendární Tursko, kde se nachází legendární pahorek zvaný „Krlíš“. K dalším patří pozůstatky přemyslovských správních hradů Budeč (sídliště z doby bronzové, od 9. století jedno z nejrozsáhlejších slovanských hradišť), Libušín (slovanského hradiště z 9. až 11. století) a Levý Hradec (první ohnisko křesťanství v Čechách a také první mocenské centrum přemyslovského státu). Na Budči stojí nejstarší dosud dochovaná stavba v ČR, rotunda sv. Petra a Pavla postavená na přelomu 9. a 10. století. Ve středověku bylo v oblasti velké množství světských i církevních statků. Zdejší vsi a tvrze byly středisky menších zemanských a rytířských statků i statků bohatých měšťanů. V blízkosti Prahy vedle toho měly v předhusitském období četné statky zejména pražské kláštery. V průběhu třicetileté války byla mnohá panství zničena a obyvatelstvo zdecimováno. V pobělohorském období se v oblasti mění majetkové vztahy a formují se rozsáhlá šlechtická dominia a jejich centra.

Památková ochrana

Jevy památkové ochrany vycházejí z památkového zákona č. 20/1987 Sb., ve znění pozdějších předpisů. V zájmovém území, tj. do vzdálenosti 1 km od osy záměru, se vyskytují památkové zóny (§6 zákona 20/1987 Sb.), nemovitě kulturní památky (§2 zákona 20/1987 Sb.) a území s archeologickými nálezy I. II. a IV. kategorie (viz §22 zákona 20/1987 Sb.). Veškeré další jevy památkové ochrany, jako jsou památkové rezervace, ochranné pásmo pražské památkové rezervace, národní kulturní památky anebo památky světového dědictví UNESCO leží mimo sledované území.

Památkově chráněná území nebo památkově chráněné objekty jsou evidovány v Ústředním seznamu kulturních památek (ÚSKP), v tzv. památkovém katalogu. Archeologické lokality jsou poté evidovány v Informačním systému o archeologických datech (ISAD).

• PAMÁTKOVÉ REZERVACE A PAMÁTKOVÉ ZÓNY

V současné době jsou v Praze vyhlášeny 3 památkové rezervace. Kromě Pražské památkové rezervace (městská památková rezervace č. ÚSKP 1028) to jsou ještě Ruzyně (č. ÚSKP 1055) a Stodůlky (č. ÚSKP 1054), vyhlášené jako rezervace lidové architektury (vesnické památkové rezervace). Ve Středočeském kraji v obci Roztoky je poté vyhlášena památková rezervace Levý Hradec (archeologická památková rezervace č. ÚSKP 1117). Tyto rezervace ani jejich ochranná pásma do zájmového území nezasahují.

Do okrajových partií sledovaného území zasahují dvě památkové zóny, viz tabulka níže. Mimo něj ve větší vzdálenosti lze potom nalézt ještě městskou památkovou zónu Baba (č. ÚSKP 2211).

Tab. 90 Památkové zóny [82]

Č. ÚSKP	Název	Typ	Popis	K.ú.
2214	Staré Bohnice	vesnická	Zóna zahrnuje historické jádro obce s návesním prostorem kolem kostela sv. Petra a Pavla. Lokalita je dokladem starší zemědělské zástavby pražského venkova v částečně dramatickém terénu. Z usedlostí vyniká zejména barokní statek Vraných.	Bohnice
2110	Staré Ďáblice	vesnická	Zóna zahrnuje nejstarší historické jádro Ďáblic s převažující vesnickou zástavbou s dominantním zámeckým areálem. Historie vsi je úzce spjata s řádem křížovníků s červenou hvězdou. Základ půdorysného uspořádání má původ v raném středověku.	Ďáblice

- KULTURNÍ PAMÁTKY

Nemovité národní kulturní památky se v zájmovém území nenacházejí. Nejbližše leží Ďáblický hřbitov (č. ÚSKP 409), Památník protifašistického odboje v Kobylisích (č. ÚSKP 139) a Hradiště Šárka (č. ÚSKP 182).

Nemovité kulturní památky zapsané v památkovém katalogu Národního památkového ústavu jsou pro zájmové území sumarizovány v tabulce níže. Nejčastěji se jedná o hodnotné stavby typu kostela, kaple, zámku, venkovské usedlosti nebo statku. Za specifikum lze potom považovat památkově chráněný areál Bohnické léčebny a archeologickou lokalitu Hradiště Zámka.

Tab. 91 Nemovité kulturní památky zapsané v rejstříku NPÚ [82]

Č.*	Č. ÚSKP	Památko	Umístění	K.ú.
1	41499/1-2141	Strážní dvojdomek - navržen v 30. let 20. století architektem K.Roškotem. Drobná stavba na obdélném půdorysu s mírně vystupující vrátnicí a předsazeným patrem.	K letišti 533/1	Ruzyně
2	105131	Socha Vzlet - od sochaře Valeriána Karouška vznikala v letech 1969-1972 ve spolupráci se Stanislavem Hubičkou. Plastiku dokončil na poč. 70. let Jiří Novák.	Lipská	Ruzyně
3	41193/1-1946	Kostel sv. Máří Magdaleny - Areál kostela se hřbitovem, ohradní zdí a kaplí sv. Marty a Ludmily je velmi cenným historickým celkem. Samotná rotunda představuje jednu z mála dochovaných staveb tohoto druhu.	K Tuchoměřicům	Přední Kopanina
4	103680	Jezuitský dvůr - Areál se skládá z čp. 1, 30 a 29 a vznikl postupně od 2. pol. 17. století. Některé části však mohou pocházet z ještě starší tvrze, jež se zde nacházela.	K Tuchoměřicům č.p. 1	Přední Kopanina
5	11279/1-2233	Venkovská usedlost - pochází patrně z 18. století, svou dnešní podobu získala v 19. století.	Náměstí Padlých č.p. 1	Nebušice
6	18033/2-3390	Zámecké křídlo s kaplí - Kvalitní komplex barokní venkovské rezidence s reprezentativním bohatě zdobeným prostorem kaple, cenným hospodářským dvorem a parkem je přirozenou dominantou jádra obce.	Horoměřice č.p. 1	Horoměřice
7	41317/1-2030	<i>Zájezdni hostinec - Budovy značně znehodnoceny mladšími úpravami. Razantní zásahy do značné míry setřely historickou podstatu areálu. Objekt od 28.6.2022 již není památkově chráněn z důvodu ztráty historické hodnoty.</i>	<i>Kamýcká 153, č.p. 15/153</i>	<i>Suchdol</i>
8	41315/1-2029	Brandejsův statek - Přes starší historický základ mají objekty podobu převážně z roku 1822-1824. V jádru objektu jsou však dochovány zdi z 2. poloviny 16. století. Ve své době zde pobývali významní umělci (Ženíšek, Brožík, Aleš aj.).	Dvorská 1	Suchdol
9	51985/1-2290	Kaple se zvoničkou a zvonem - cca 2. pol. 19. století.	Pod rybníčkem	Suchdol
10	40504/1-1496	Pomník Rudé armády - Žulový hranolovitý pomník Rudé armády byl zbudován roku 1948.	Kamýcká	Suchdol
11	40803/1-1692	Kaple sv. Václava - z roku 1705, postavena při bývalém morovém hřbitově. Jde o poměrně jednoduchou sakrální stavbu na obdélném půdoryse s půlkruhovým závěrem.	U Kapličky	Suchdol
12	100318	Trojanův vodní mlýn - Mlýnice pochází pravděpodobně již ze 17. století, ostatní části areálu byly přistavěny později. Trojanův vodní mlýn je dochován ve velmi dobré	Trojanův mlýn 16	Suchdol

Č.*	Č. ÚSKP	Památka	Umístění	K.ú.
		autentické podobě.		
13	44492/1-1497	Kaple Nejsvětější Trojice - Barokní kaple volně stojící ve svahu pochází z roku 1725.	V Sedlci	Sedlec
14	40506/1-1498	Zámeček - z pol.19. století. Přiléhá k němu hospodářský dvůr a rozsáhlá zahrada obehnaná zdí s branou.	V Sedlci 7/19	Sedlec
15	54973/1-1628	Hradiště Zámka - Pravěké výšinné sídliště a pozdější opevněné slovanské hradiště. Lokalita vykazuje mnoho cenných nálezů.	Vyvýšené místo mezi údolím Dražanského a Čimického p.	Bohnice
16	54974/1-1571	Venkovská usedlost Vraných - Velmi cenný komplex architektury barokního lidového statku s nerušivými úpravami z 19. století. Areál sestává z obytné budovy, špýcharu s výminkem, stodoly, brány a ohradních zdí.	Bohnická 1/36	Bohnice
17	44366/1-1572	Fara - Ucelený areál barokní venkovské fary s úpravami z 19. století.	Bohnická 4/30	Bohnice
18	40604/1-1569	Kostel sv. Petra a Pavla - patrně z pol. 12. stol., ohrazený zdí, původně obklopený dnes již zrušeným hřbitovem.	Bohnická	Bohnice
19	54975/1-1573	Činžovní dům a hospoda Štrasburk - Původně klasicistní objekt nejspíš z poč. 19. stol. přestavěný pro potřeby hospicu na poč. 20. stol.	Bohnická 12/57	Bohnice
20	40605/1-1570	Psychiatrická léčebna Bohnice - Rozsáhlý areál léčebny byl stavěn od počátku 20. století, součástí komplexu jsou však i starší objekty bohnického statku a zámečku. Nejvýznamnější budovy léčebny navrhl Václav Roštlapil.	Bohnická; Čimická; U Drahaně; Ústavní 91/1; 11; 111; 13; 15; 3; 4; 5; 59; 6; 61; 7; 9	Bohnice
21	41374/1-2066	Tvrz Čimice - Zbytky tvrze z 14. století a předchozí fáze osídlení z 13. století (románský dům) byly odkryty a prozkoumány během archeologického výzkumu v letech 1975 až 1983.	Čimická	Čimice
22	44388/1-1698	Kostel Stěti sv. Jana Křtitele - Jedinečná původně románská stavba panského kostelíka s torzálně dochovanými nástěnnými malbami.	Bílenecké náměstí	Dolní Chabry
23	44389/1-1697	Knorův statek - Jedinečně zachovaný barokní statek z 2. pol.18. stol. a později upravovaný se skládá z obytné budovy, špýcharu, stodoly, hlavní brány s brankou a ohradních zdí.	Bílenecké náměstí č.p. 15/11	Dolní Chabry
24	11451/2-2204	Zámek - Patrový venkovský zámek obdélníkového půdorysu, krytý původně mansardovou střechou, v současnosti provizorní střechou, je součástí většího areálu s provozními budovami, pivovarem, parkem a ohradní zdí s kaplí. Barokní zámek přestavěný z tvrze, klasicistní úpravy.	Zdiby č.p. 1	Zdiby
25	47232/2-2203	Kostel Povýšení sv. Kříže - Jádrem areálu je zděný jednolodní orientovaný kostel s obdélným presbytářem, sakristií a předstupující hranolovou zdí, krytý valbovou střechou. Součástí souboru je plocha hřbitova s márnici a hrobkou, ohraničená ohr. zdí s bránou. Kostel z r. 1734.	J. Kámena	Zdiby

Historická jádra, ostatní kulturní jevy

V Územně analytických podkladech hl. m. Prahy jsou vymezena dochovaná historická jádra samostatných obcí s cílem chránit jejich urbanistické hodnoty, zejména charakter zástavby. Vynikají mírou celistvosti své půdorysné a hmotové struktury původních venkovských obcí. V zájmovém území se jedná o jádra obcí Přední Kopanina, Nebušice, Lysolaje (mimo zájmové území), Suchdol, Sedlec, Podhoří (mimo zájmové území), Bohnice, Dolní Chabry, Březiněves a Dáblvice.

V území nalezneme také četné drobné sakrální stavby, které jsou často situovány podél cest ve volné krajině (křížky a boží muka). V intravilánech jsou zastoupeny pomníky a sochy (např. pískovcové plastiky v Lysolajích, pomníky v Horoměřicích či pomníky a sochy v Suchdole). V samotném koridoru stavby se nachází pomník sv. Václava v křižovatce ulic Tuchoměřická (Přední Kopanina – Nebušice) a Do Horoměřic (Horoměřice – Na Padesátníku). Dále křížek u ul. Kamýcká na výjezdu ze Suchdola ve směru na sever. V prostoru Suchdola lze zmínit Polární sluneční hodiny, které vznikly v roce 2016, a pamětní desku letecké nehody z roku 2015. Na východním břehu Vltavy lze zmínit areál bývalé dynamitky Bohnice, kde se dochovalo několik objektů bývalého areálu včetně historického komína v Čimickém údolí.

Archeologie

Pro potřeby předkládané dokumentace byla zpracována samostatná archeologická rešerše (příl. B.10), z které vycházejí níže uvedené archeologické údaje. Mezi archeologické lokality spadají kromě Území s archeologickými nálezy (ÚAN) také dvě archeologické kulturní památky Hradiště Zámka a Tvrz Čimice, které jsou uvedené výše v části o kulturních památkách.

Územím s archeologickými nálezy je pojem použitý §22, odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Rozumí se tím území, či místo původního výskytu archeologických nálezů nemovitých anebo movitých, na němž již byly registrovány jakékoliv archeologické nálezy movité či nemovité povahy, lze proto odůvodněně očekávat, že zde další výskyt není vyloučen. Za území bez archeologických nálezů lze označit pouze takové území, na němž byly prokazatelně odtěženy veškeré uloženiny čtvrtohorního stáří. Evidovaná ÚAN jsou rozdělena do čtyř kategorií:

- ÚAN I = území s pozitivně prokázaným a dále bezpečně předpokládaným výskytem archeol. nálezů.
- ÚAN II = území, na němž dosud nebyl pozitivně prokázán výskyt archeologických nálezů, ale určité indicie mu nasvědčují; pravděpodobnost výskytu archeologických nálezů je 51-100%.
- ÚAN III = území, na němž dosud nebyl rozpoznán a pozitivně prokázán výskyt archeologických nálezů a prozatím tomu nenasvědčují žádné indicie, ale předmětné území mohlo být osídleno či jinak využito člověkem, a proto existuje 50 % pravděpodobnost výskytu archeologických nálezů. Jde o veškeré ostatní území státu mimo ÚAN I, II a IV.
- ÚAN IV = území, na němž není reálná pravděpodobnost výskytu archeologických nálezů. Jde o veškerá vytěžená území, kde byly odtěženy vrstvy a uloženiny čtvrtohorního stáří.

Tabulka a obrázek níže reprezentují výčet ÚAN I, ÚAN II a ÚAN IV, které se nacházejí do vzdálenosti 1 km od osy záměru. Podrobný popis každé z lokalit je uvedený v archeologické rešerši. Kromě uvedených ÚAN bylo v zájmovém území také zaznamenáno několik archeologických nálezů buď náhodného charakteru anebo na základě starších archeologických průzkumů. Jejich zvýšenou koncentrací lze zaznamenat v zastavěných území na Suchdole,

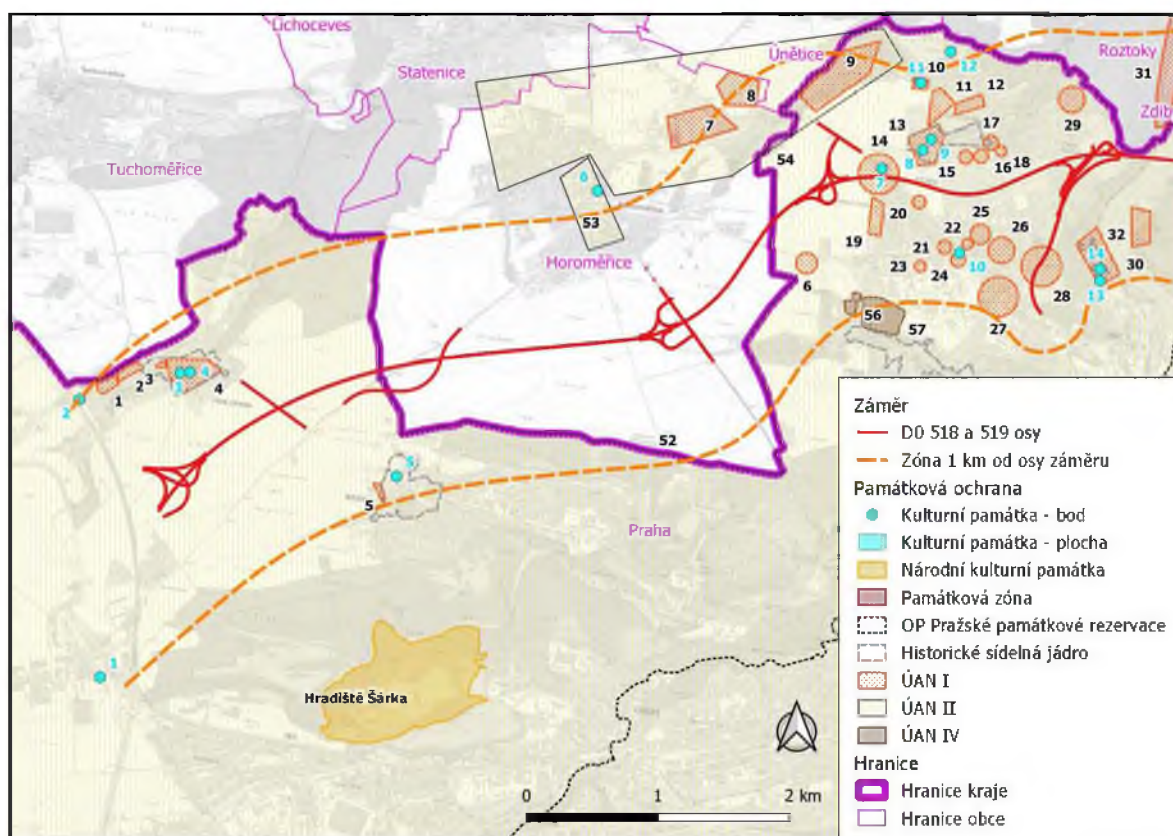
Čimicích, Dolních Chabrech nebo Ďáblicích. Dále potom v prostoru hradiště Zámka anebo okolo Cínovecké ulice. Přesný výčet lokalit, kde došlo k učinění nálezu a které jsou současně nejbližší záměru, jsou opět uvedeny v archeologické rešerši.

Tab. 92 Území archeologických nálezů [82], [83]

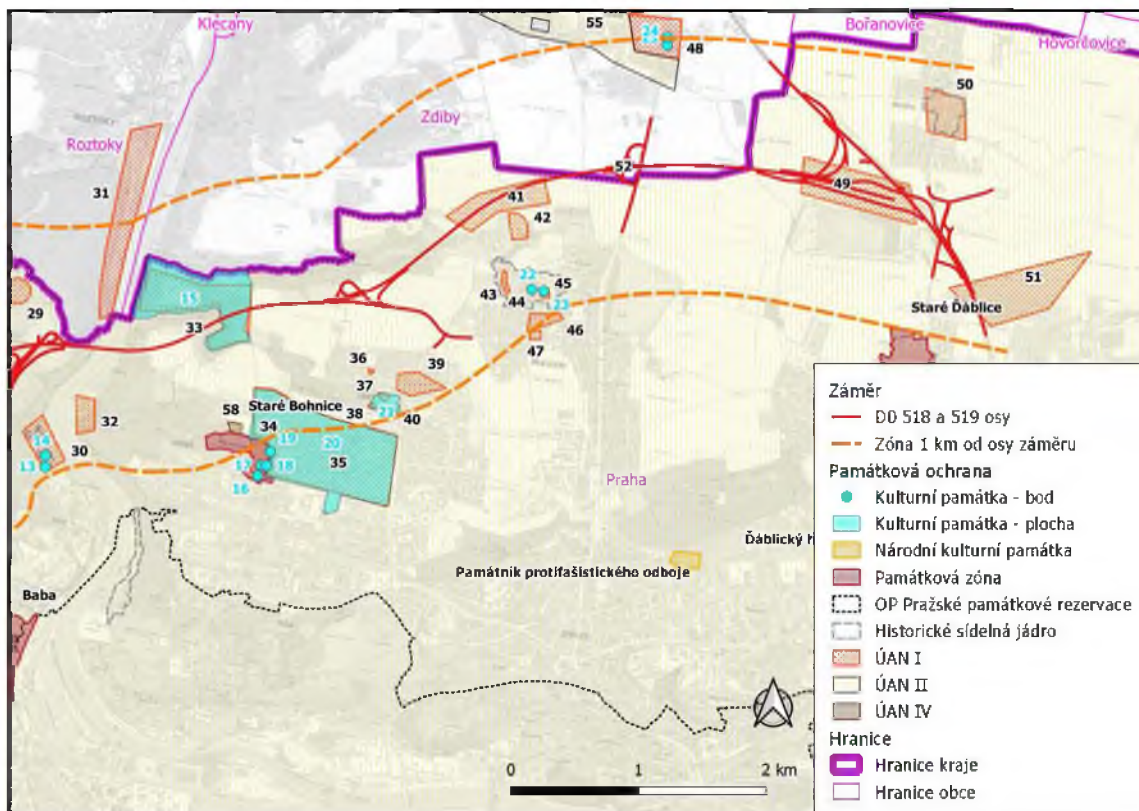
Č.*	Název	Kateg.	ID SAS	Katastrální území
1	Přední Kopanina, Z od mostu	I	6768	Přední Kopanina
2	Přední Kopanina, S okraj obce	I	6751	Přední Kopanina
3	Přední Kopanina, zrušený sad	I	6752	Přední Kopanina
4	Přední Kopanina starov. a novověké jádro obce	I	6767	Přední Kopanina
5	U hřiště	I	6801	Nebošice
6	Na Holé	I	7014	Suchdol, Lysolaje
7	Horoměřický potok	I	7009	Horoměřice
8	Pole J od Únětic	I	6989	Horoměřice
9	Kozí Hřbety	I	7004	Suchdol
10	sv. Václav	I	7005	Suchdol
11	U kapličky	I	6995	Suchdol
12	Bažantní	I	7000	Suchdol
13	Suchdol, pod Výhledy	I	7018	Suchdol
14**	Výhledy	I	6986	Suchdol
15	Za sokolovnou	I	7003	Suchdol
16	Suchdol, pozemek základní školy	I	6993	Suchdol
17	U Křížku	I	6998	Suchdol
18	Na Močále	I	6999	Suchdol
19	Výhledy	I	7012	Suchdol
20	Suchdol, V od polohy Výhledy	I	6991	Suchdol
21	Suchdol, ul. K Horoměřicům	I	6992	Suchdol
22	Kamýcká, Internacionální	I	7010	Suchdol
23	Česká zemědělská univerzita - CEMS	I	7011	Suchdol
24	Kamýcká - VŠZ	I	6997	Suchdol
25	Gagarinova	I	7001	Suchdol
26	Gagarinova ulice	I	7017	Suchdol
27	Suchdol, areál VŠZ	I	7016	Lysolaje, Sedlec, Suchdol
28**	Budovec	I	6994	Sedlec, Suchdol
29	Roztocká ulice	I	7002	Suchdol
30	Sedlec - intravilán	I	7054	Sedlec
31	Roztoky – pravěký a raně středov. sídelní areál	I	7050	Roztoky u Prahy
32	Tříkrálka	I	7036	Bohnice
33**	Bohnice – hradiště Zámka	I	7043	Bohnice
34	Bohnice - intravilán	I	7044	Bohnice
35	Ústav choromyslných – psychiatrická léčebna	I	7039	Bohnice
36	Na Zámkách	I	7029	Čimice
37	Čimická tvrz	I	7028	Čimice
38	Čimická ulice – západně od rybníka	I	7035	Čimice
39	Čimická ulice	I	7025	Čimice
40	Čimická ulice	I	7034	Čimice
41**	Na Rovinách	I	6929	Dolní Chabry
42	Malínského cihelna	I	6932	Dolní Chabry

Č.*	Název	Kateg.	ID SAS	Katastrální území
43	Doksanská ulice	I	6931	Dolní Chabry
44	Kostel sv. Jana Křtitele	I	6924	Dolní Chabry
45	Dolní Chabry – statek, č. p. 15	I	6930	Dolní Chabry
46	V Americe	I	7020	Dolní Chabry
47	Hudečkova zahrada – Spořická ul.	I	7059	Dolní Chabry
48	Zdíby – intravilán obce	I	6935	Zdíby
49**	Ďáblice - sklárna	I	6949	Ďáblice, Březiněves
50	Březiněves, středověké a novověké jádro vsi	I	6950	Březiněves
51**	Mratínský potok - vodovod Káraný - Praha	I	6948	Ďáblice
52**	II pásmo	II	34917 / 35409 35777/35776	Hl. m. Praha
53	Horoměřice - intravilán	II	6990	Horoměřice
54	II pásmo	II	32571	Suchdol, Statenice, Horoměřice, Únětice u Pr.
55	II pásmo	II	32563	Přemyšlení, Zdiby, Klecany
56	Krákorova pískovna	IV	7007	Lysolaje
57	Hergetova pískovna	IV	6996	Suchdol, Lysolaje
58	Bohnice – Nekvasilova pískovna	IV	7038	Bohnice

Vysvětlivky: * Číslování ÚAN pro potřeby EIA (nejedná se o ID kód NPÚ) **ÚAN v kontaktu se záměrem

Obr. 48 Situace území – kultura, archeologie - prostor úseku D0 518

Obr. 49 Situace území – kultura, archeologie - prostor úseku D0 519

C.3 CELKOVÉ ZHODNOCENÍ STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ V DOTČENÉM ÚZEMÍ Z HLEDISKA JEHO ÚNOSNÉHO ZATÍŽENÍ A PŘEDPOKLAD JEHO PRAVDĚPODOBNÉHO VÝVOJE V PŘÍPADĚ NEPROVEDENÍ ZÁMĚRU, JE-LI MOŽNÉ JEJ NA ZÁKLADĚ DOSTUPNÝCH INFORMACÍ O ŽIVOTNÍM PROSTŘEDÍ A VĚDECKÝCH POZNATKŮ POSODIT

Záměr prochází převážně zorněnou krajinou navazující na zástavbu sídel, kde jsou prvky a složky přírodní povahy výhradně podřízeny letité činnosti člověka. Již v prehistorické době bylo území odlesněno a dodnes je jen málo lesnaté. Přirozené teplomilné doubravy se v území vyskytují jen výjimečně a většinu málo zastoupených lesních kultur tvoří nepůvodní porosty akátin, případně borů. Trvalé travní porosty jsou zastoupeny jen sporadicky a to především na strmějších svazích s charakterem skalních stepí, tato společenstva pak mnohdy hostí vzácnou květenou. Tato stanoviště bývají vyhlášena za zvláště chráněná území, stejně jako lesní porosty v údolí drobných, často obtížně přístupných potoků. Mimolesní vzrostlá zeleň lemuje především liniové kulturní prvky krajiny, často technicky upravené vodoteče, vytváří rozvolněné až zapojené porosty strání, dotváří obrazy sídel v krajině. Na okrajích sídel jsou místy dochovány sady. Z uvedeného je zřejmé, že v zájmovém území jsou zastoupeny zejména méně hodnotné biotopy zorněných polí s menšinovým zastoupením přírodních prvků. Ty však právě proto nabývají na svém významu nejen z hlediska biodiverzity, ale i z hlediska celkové rázu krajiny a krajinných funkcí. Ve vazbě na lesní porosty a strmá údolí vodotečí jsou vyhlášena maloplošná území, často tvoří také skladebné prvky územního systému ekologické stability. Cenné skalní fragmenty Vltavského kaňonu jsou nadto chráněny jako Evropsky významná lokalita.

Z hlediska vlivů na obyvatelstvo je kromě způsobu využití krajiny v okolí města zásadní hluková a rozptylová situace. Vypočtené hodnoty $L_{Aeq,16h}$ z provozu silniční dopravy v charakteristických výpočtových bodech pro počáteční akustickou situaci se na úseku D0 518 pohybují v denní době v intervalu 51,5–75,3 dB. V noční době se vypočtené hodnoty $L_{Aeq,8h}$ pohybují v intervalu 43,2–68,7 dB. Na úseku D0 519 se hodnoty $L_{Aeq,16h}$ pohybují v denní době v intervalu 45,9–71,5 dB. V noční době se vypočtené hodnoty $L_{Aeq,8h}$ pohybují v intervalu 36,2–64,6 dB. Hodnoty $L_{Aeq,T}$ pro počáteční akustickou situaci z provozu silniční, železniční a letecké dopravy se v charakteristických výpočtových bodech na úseku D0 518 v denní době pohybují od 44,0 do 75,3 dB, v noční době pak od 38,5 dB do 68,7 dB. Na úseku D0 519 v denní době v intervalu od 45,6 do 71,5 dB, v noční době v intervalu od 37,9 do 64,6 dB.

Z vyhodnocení stávající kvality ovzduší dle pětiletých průměrů koncentrací znečišťujících látek (od roku 2017 do 2021, ČHMÚ) vyplývá, že v oblasti záměru nedochází k překračování imisních limitů znečišťujících látek vyhlášených pro ochranu zdraví lidí (stanovuje příloha č. 1 k zákonu č. 201/2012 Sb.) v platném znění. Z hlediska širších vztahů byla vyhodnocena také celá výpočtová oblast, kde jsou splněny imisní limity téměř všech sledovaných imisních veličin. V případě průměrných ročních koncentrací benzo[a]pyrenu bylo v pěti čtvercích (2,3 % výpočtové oblasti)

zaznamenáno překročení imisního limitu (nejvýše o 20 %). Koncentrace ostatních imisních veličin dosahují nejvýše 85,5 %.

V území jsou dominantně zastoupeny zemědělské půdy, které jsou vysoce bonitní a kladou zvýšené nároky na ochranu ZPF. Lesní porosty jsou zastoupeny jen místně a jsou vztaženy zejména do méně dostupných (neobhospodařovatelných) míst v údolí vodotečí. Od využití krajiny se odvíjí také hydromorfologické poměry krajiny, které při vysoké míře zornění ztrácejí na svém původním charakteru.

V území bylo zjištěno celkem 6 zvláště chráněných druhů rostlin, na mapovaných plochách EVL doplněných o dalších 5 druhů. Z hlediska faunistického shrnutí bylo v území zjištěno 11 zvláště chráněných druhů bezobratlých, 5 zvl. chr. druhů obojživelníků, 6 zvl. chr. druhů plazů, 12 zvl. chr. druhů ptáků a 4 zvl. chráněné druhy savců. Byl proveden také průzkum netopýrů, který zjistil v levobřežním prostoru Vltavy 9 druhů či akusticky kryptických dvojic netopýrů, na pravobřežní části bylo zjištěno 13 druhů či akusticky kryptických dvojic netopýrů.

Dendrologickým průzkumem bylo zmapováno celkem 775 ks stromů ve stromořadích a 363 520 m² porostů dřevin. Sadovnická hodnota dřevin je hodnocena převážně jako průměrná, neboť se v zájmovém území nachází větší množství mladých stromů ve stromořadích, které zatím nedosáhly ani poloviny svých dosažitelných rozměrů. Dále se jedná o dřeviny na zahradách a porosty dřevin ve volné krajině, kde je jejich růst ovlivněn sousedními jedinci. Často se jedná o vegetaci, která zde vznikla samovolně. Vyšší sadovnickou hodnotu lze proto spatřovat zejména u starších vzrostlejších stromořadí, která byla cíleně založená s využitím zahradnického sortimentu. Plošně významné je zastoupení vegetačních úprav valů lemujících Proseckou radiálu.

Z hlediska únosného zatížení krajiny je dominantním aspektem zejména míra zornění zvyšující homogenitu zemědělských ploch a dále tlak na zástavbu volné krajiny, který je typický pro všechny suburbární krajiny velkých měst. V souhrnu lze konstatovat, že stávající zatížení území je úměrné jeho charakteru, umístění a způsobu využití.

V případě neprovedení záměru lze očekávat pokračující a zesilující tlak na rozrůstání města a obcí do volné (zejména agrární) krajiny, která se bude soustředit do dílčích fragmentů, což je zřejmé ze stávajícího i plánovaného rozvoje území. Tento rozvoj by s sebou logicky přinesl i požadavky na rozvoj místní dopravní infrastruktury. Zároveň s tím budou výrazně zesilovat na svém významu přírodní a zalesněné scenérie, u nichž nelze vyloučit nutnou zvýšenou ochranu coby přírodně-rekreačních cenných fragmentů v území před zájmy developerských aktivit. Všechny tyto případné změny budou realizovány dle rozvojových parametrů a regulativů stanovených územními plány sídelních celků.

Umístění záměru svým rozsahem a významem nepovede při přijetí navržených opatření k překročení únosného zatížení území. Případné kolizní okruhy jsou řešitelné preventivními či zmírňujícími opatřeními a opatřeními ke kompenzaci potenciálních vlivů a nejsou v dané oblasti limitující – podrobněji viz jednotlivé části kapitoly D.